

Bruxelles, 1 decembrie 2014
(OR. en)

16154/14

**Dosar interinstituțional:
2013/0264 (COD)**

EF 328
ECOFIN 1111
CONSOM 260
CODEC 2379

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind serviciile de plată în cadrul pieței interne și de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE <i>- Compromis al Președinției</i>

În continuare, se pune la dispoziția delegațiilor un text de compromis al Președinției privind propunerea Comisiei menționată în subiect, ca rezultat al reuniunii din 24 octombrie a grupului de lucru.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind serviciile de plată în cadrul pieței interne și de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ¹,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ²

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

¹ JO C, , p .

² JO C, , p .

- (1) În ultimii ani s-au înregistrat progrese semnificative în materie de integrare a plăților de mică valoare în Uniune, în particular în contextul textelor legislative ale Uniunii referitoare la plăți, în special Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ³, Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁴, Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁵ și Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁶. Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁷ a completat în continuare cadrul legislativ pentru serviciile de plată prin stabilirea unei limite specifice pentru dreptul comercianților cu amănuntul de a aplica suprataxe clienților pentru utilizarea unor anumite mijloace de plată.
- (2) Directiva 2007/64/CE a fost adoptată în decembrie 2007, pe baza unei propuneri a Comisiei din decembrie 2005. De atunci, piața plăților de mică valoare a cunoscut importante inovații tehnice, conducând la creșterea rapidă a numărului de plăți electronice și mobile și la apariția unor noi tipuri de servicii de plată pe piață.

³ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

⁴ Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).

⁵ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

⁶ Regulamentul (CE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

⁷ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

- (3) Revizuirea cadrului legislativ al Uniunii privind serviciile de plată și, în special, analiza impactului Directivei 2007/64/CE și consultarea cu privire la cartea verde a Comisiei intitulată „Către o piață europeană integrată pentru plățile cu cardul, pe internet și de pe telefonul mobil”⁸ au arătat că evoluțiile au dat naștere unor provocări importante din perspectiva reglementării. Părți importante ale pieței serviciilor de plăți – în special plățile efectuate cu cardul, pe internet și de pe dispozitive mobile – sunt încă fragmentate de-a lungul frontierelor naționale. Multe produse sau servicii de plată inovatoare nu intră, în întregime sau în mare parte, în domeniul de aplicare al Directivei 2007/64/CE. În plus, domeniul de aplicare al Directivei 2007/64/CE și, în special, elementele excluse din acesta, cum este cazul cu anumite activități legate de plăți, s-au dovedit în câteva cazuri a fi prea ambigue, prea generale sau pur și simplu depășite, având în vedere evoluțiile de pe piață. Aceasta a dus la incertitudine juridică, la apariția unor riscuri potențiale în materie de securitate în lanțul plăților și la o lipsă de protecție a consumatorilor în anumite domenii. S-a dovedit că serviciile de plată digitale inovatoare și ușor de utilizat au avut dificultăți în a demara și în a oferi consumatorilor și comercianților cu amănuntul metode de plată eficiente, convenabile și sigure la nivelul Uniunii.
- (4) Apariția unei piețe unice integrate pentru plățile electronice este crucială pentru a garanta consumatorilor, comercianților și întreprinderilor că pot beneficia pe deplin de avantajele oferite de piața internă, dată fiind dezvoltarea economiei digitale.
- (5) Ar trebui prevăzute norme noi care să acopere lacunele de reglementare și care, în același timp, să ofere mai multă claritate juridică și să asigure o aplicare consecventă a cadrului legislativ în întreaga Uniune. Ar trebui garantate condiții de operare echivalente participanților existenți la piață și celor nou-apăruți, facilitând noi mijloace de plată pentru a face accesibilă o piață mai mare și asigurând un nivel ridicat de protecție a consumatorilor care utilizează aceste servicii de plată în întreaga Uniune. Aceasta ar trebui să conducă la o tendință descendentă a costurilor și a prețurilor pentru utilizatorii de servicii de plată, precum și la mai multe opțiuni și la o mai mare transparență în materie de servicii de plată.
- (5a) Prezentul cadru juridic nu este menit să fie atotcuprinzător. Aplicarea acestuia ar trebui să se limiteze la prestatorii de servicii care furnizează servicii de plată ca ocupație sau ca activitate comercială obișnuită, în conformitate cu prezenta directivă.

⁸ COM (2012) 941 final.

- (6) În ultimii ani, riscurile în materie de securitate aferente plăților electronice au crescut, din cauza complexității tehnice mai mari a acestora, a volumului tot mai mare de plăți electronice la nivel mondial și a apariției unor noi tipuri de servicii de plată. Întrucât serviciile de plată efectuate în condiții de siguranță și securitate reprezintă o condiție esențială pentru o piață funcțională a serviciilor de plată, utilizatorii acestor servicii ar trebui să fie protejați în mod adecvat împotriva acestor riscuri. Serviciile de plată sunt esențiale pentru menținerea unor activități economice și societale vitale. Prestatorii de servicii de plată ar trebui să stabilească un cadru de atenuare a riscurilor și să dispună de proceduri eficace de gestionare a incidentelor. Evaluări actualizate ale riscurilor aferente serviciilor de plată ar trebui să fie transmise autorităților competente anual sau la intervale determinate de autoritatea competentă. Autoritatea Bancară Europeană (ABE) stabilește orientări în legătură cu respectivele măsuri de securitate și promovează cooperarea cu autoritățile competente, cu Banca Centrală Europeană (BCE) și cu Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA).
- (7) Riscurile de securitate legate de tranzacțiile de plată ar trebui să fie, de asemenea, abordate la nivelul prestatorilor de servicii de plată. Este nevoie ca măsurile de securitate care trebuie luate de către prestatorii de servicii de plată să fie proporționale cu riscurile de securitate în cauză. Ar trebui instituit un mecanism de raportare periodică, care să asigure că prestatorii de servicii de plată le furnizează autorităților competente, în mod periodic, o evaluare actualizată privind riscurile lor în materie de securitate și măsurile pe care le-au adoptat ca reacție la aceste riscuri. În plus, pentru a garanta că daunele provocate altor prestatori de servicii de plată și altor sisteme de plată, cum ar fi o perturbare considerabilă a unui sistem de plată, precum și utilizatorilor, sunt menținute la un nivel minim, este esențial ca prestatorii de servicii de plată să aibă obligația de a raporta, fără întârzieri nejustificate, incidentele majore de securitate autorităților competente prevăzute de prezenta directivă. De asemenea, se prevede atribuirea către ABE a unui rol de coordonare.

- (8) Cadrul de reglementare revizuit pentru serviciile de plată este completat prin Regulamentul (UE) [XX/XX/XX] al Parlamentului European și al Consiliului ⁹. Regulamentul respectiv introduce norme cu privire la perceperea de comisioane interbancare multilaterale și bilaterale pentru toate tranzacțiile consumatorilor realizate cu carduri de debit și de credit, precum și la plățile electronice și mobile bazate pe aceste tranzacții, impunând în același timp restricții privind utilizarea anumitor reguli comerciale cu privire la tranzacțiile de plată cu cardul. Regulamentul menționat vizează accelerarea în continuare a realizării unei veritabile piețe integrate a plăților cu cardul.
- (9) Pentru a evita abordări divergente de la un stat membru la altul în detrimentul consumatorilor, dispozițiile privind transparența și cerințele de informare pentru prestatorii de servicii de plată, precum și cele privind drepturile și obligațiile aferente furnizării și utilizării serviciilor de plată din prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, după caz, tranzacțiilor în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății se află în Spațiul Economic European (denumit în continuare „SEE”), iar celălalt prestator de servicii de plată este situat în afara SEE. După caz, dispozițiile sus-menționate ar trebui extinse la tranzacțiile efectuate în orice monedă națională între prestatorii de servicii de plată care sunt situați pe teritoriul SEE.
- (10) Definiția serviciilor de plată ar trebui să fie neutră din punct de vedere tehnologic și să permită continuarea dezvoltării de noi tipuri de servicii de plată, asigurând în același timp condiții de operare echivalente pentru prestatorii de servicii de plată existenți și noi.

⁹ Regulamentul (UE) nr. [XX/XX/XX] al Parlamentului European și al Consiliului din [data] privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată pe bază de card (JO L x, p. x).

- (11) Derogarea privind tranzacțiile de plată efectuate prin intermediul unui agent comercial în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, conform dispozițiilor din Directiva 2007/64/CE, este aplicată foarte diferit în statele membre. Anumite state membre permit utilizarea derogării de către platforme de comerț electronic care acționează în calitate de intermediar atât în numele cumpărătorilor individuali, cât și în cel al vânzătorilor individuali fără o marjă reală de a negocia sau de a realiza vânzări sau achiziții de bunuri sau de servicii. Această situație depășește domeniul de aplicare vizat inițial de derogare și ar putea conduce la creșterea riscurilor pentru consumatori, întrucât acești prestatori rămân în afara protecției oferite de cadrul juridic. Diversitatea practicilor de aplicare conduce de asemenea la denaturarea concurenței în cadrul pieței de plăți. În consecință, pentru a răspunde la aceste preocupări, trebuie să fie clar că derogarea se poate aplica și agenților care acționează atât în numele plătitorului, cât și în cel al beneficiarului plății (cum ar fi unele platforme de comerț electronic) doar atunci când nu intră în posesia fondurilor clienților în niciun moment.
- (11a) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice activităților societăților de transport de numerar (Cash-in-Transit - CIT) și societăților de gestionare a numerarului (Cash Management Companies - CMC), în cazul cărora activitățile vizate sunt limitate la transportul fizic al bancnotelor și al monedelor.

- (12) Reacțiile din partea pieței arată că activitățile de plată care fac obiectul derogării privind rețelele limitate comportă frecvent volume și valori de plată semnificative și oferă consumatorilor sute sau mii de produse și servicii diferite, ceea ce nu corespunde cu scopul derogării pentru rețele limitate, astfel cum este acesta prevăzut în Directiva 2007/64/CE. Acest lucru presupune riscuri mai mari și o lipsă a protecției juridice pentru utilizatorii serviciilor de plată, în special pentru consumatori, precum și dezavantaje clare pentru participanții de pe piața reglementată. Pentru a ajuta la limitarea acestor riscuri, s-a adăugat interdicția de a aplica unui anumit instrument de mai multe ori aceeași condiție care permite derogarea; în plus, s-a prevăzut obligația de notificare în cazul în care activitățile cărora li s-a aplicat derogarea depășesc pragul stabilit. Un instrument de plată ar trebui să fie considerat ca fiind utilizat în cadrul unei astfel de derogări dacă acesta poate fi utilizat exclusiv i) pentru achiziționarea de bunuri și servicii într-un anumit magazin sau lanț de magazine, dacă entitățile implicate sunt legate printr-un acord comercial care prevede utilizarea unei singure mărci, care face ca existența unei relații semnificative din punct de vedere juridic între „întreprinderea-mamă” și punctele în care instrumentele de plată emise sunt acceptate să fie extrem de clară pentru public, iar marca menționată mai sus este utilizată la punctele de vânzare și este afișată - ori de câte ori este posibil - pe instrumentul de plată care poate fi folosit în cadrul acestora sau ii) pentru o gamă limitată de bunuri sau servicii, când domeniul de utilizare este efectiv limitat la un număr restrâns de bunuri sau servicii conectate din punct de vedere funcțional, indiferent de localizarea geografică a punctului de vânzare sau iii) dacă este reglementat de o autoritate publică națională sau regională în scopuri sociale sau fiscale specifice pentru a achiziționa anumite bunuri sau servicii. Astfel de instrumente ar putea să includă cardurile de fidelitate, cardurile de combustibil, cardurile de membru, cardurile pentru transportul public, bonurile de masă sau bonurile pentru servicii, care fac uneori obiectul unui cadru legislativ specific din dreptul muncii sau dreptul fiscal, destinat să promoveze utilizarea unor astfel de instrumente pentru a realiza obiective prevăzute în legislația socială. În cazul în care astfel de instrumente cu scop predeterminat se transformă în instrumente cu scop general, nu ar trebui să se mai aplice derogarea din domeniul de aplicare al prezentei directive. Instrumentele care pot fi utilizate pentru achiziții în magazinele unor comercianți incluși pe o listă nu ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, deoarece aceste instrumente sunt concepute în principiu pentru o rețea de prestatori de servicii în continuă creștere.

- (13) Directiva 2007/64/CE exclude din domeniul său de aplicare anumite tranzacții de plată prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații sau informatice în cazul în care operatorul de rețea acționează nu numai ca un intermediar pentru livrarea bunurilor și a serviciilor digitale prin dispozitivul în cauză, ci adaugă de asemenea valoare acestor bunuri sau servicii. În particular, această derogare permite așa-numita facturare prin intermediul operatorului sau cumpărare directă cu ajutorul facturii de telefon, ceea ce contribuie la dezvoltarea de noi modele de afaceri bazate pe vânzarea de conținut digital și servicii de voce la o valoare redusă, începând cu tonurile de apel și serviciile premium prin SMS. Aceste servicii includ divertismentul (chat, descărcări de conținut video, de muzică, de jocuri), informațiile (despre vreme, știri, noutăți sportive, informații bursiere), informațiile telefonice, participarea la emisiuni radio și TV (votare, participare la concursuri, contribuții live). Semnalele venite din zona pieței de profil nu prezintă niciun indiciu că această metodă de plată, pe care consumatorii o consideră convenabilă pentru plățile de valoare redusă, s-ar fi transformat într-un serviciu general de intermediere a plăților. Cu toate acestea, din cauza formulării ambigue a actualei derogări, această regulă a fost pusă în aplicare în mod diferit în statele membre. Aceasta conduce la lipsa securității juridice pentru operatori și consumatori și, în anumite cazuri, a permis serviciilor de intermediere a plăților să susțină că sunt eligibile pentru derogarea de la aplicarea Directivei 2007/64/CE. Prin urmare, este oportună o mai bună clarificare a domeniului de aplicare al respectivei derogări, care ar trebui să se axeze în mod special pe microplăți pentru conținut digital și pentru servicii de voce. . Derogarea ar trebui să se aplice serviciilor de plată numai atunci când acestea sunt furnizate de un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu titlu de servicii auxiliare suplimentare față de serviciile de comunicații electronice (care reprezintă activitatea principală a operatorului în cauză).

- (13a) A fost introdusă o nouă derogare pentru a ține cont de evoluțiile din domeniul plăților conform cărora, în special, clienții pot comanda, plăti, obține și valida bilete electronice din orice loc și în orice moment folosind telefoane mobile sau alte dispozitive. Biletele electronice permit și facilitează prestarea de servicii pe care clienții le-ar putea altfel achiziționa sub formă de bilet pe suport de hârtie și includ transportul, divertismentul, parcare mașinii și intrarea în diverse locuri, însă exclud bunurile fizice, reducând astfel costurile de producție și de distribuție aferente canalelor tradiționale de vânzare de bilete pe suport de hârtie și sporind confortul clienților, oferindu-le modalități noi și simple de achiziționare a билетelor.
- (13b) Pentru a ușura sarcina entităților care colectează donații în scopuri caritabile, s-a introdus o nouă derogare care se aplică tranzacțiilor de plată referitoare la donații în favoarea organizațiilor caritabile. S-a stabilit un prag pentru a limita în mod clar derogarea aplicată plăților cu un profil scăzut de risc. În plus, în conformitate cu dreptul național, statele membre vor avea libertatea de a limita derogarea aplicată donațiilor colectate în favoarea organizațiilor caritabile înregistrate.
- (13c) Unul din principalele obiective ale introducerii SEPA a fost acela de a facilita crearea unor întreprinderi de plată paneuropene și de a permite crearea de întreprinderi de colectare, care să centralizeze toate tranzacțiile unui grup corporativ, folosind funcțiile „în alt nume”. În acest sens, este oportun să se prevadă că tranzacțiile de plată efectuate între o întreprindere-mamă și filiala sa sau între filialele aceleiași întreprinderi-mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui alt prestator de servicii de plată decât o întreprindere care aparține aceluiași grup, sunt scutite de la aplicarea prezentei directive. Această derogare include, de asemenea: i) tranzacțiile de plată inițiate de o întreprindere-mamă în numele filialelor sale sau de o filială în numele întreprinderii-mamă sau în numele altor filiale ale aceleiași întreprinderi-mamă, cu condiția ca astfel de tranzacții de plată („plăți în numele clientului”) să fie executate de un prestator de servicii de plată (PSP); ii) serviciile de inițiere a plății și serviciile de informare cu privire la conturi furnizate de o întreprindere-mamă în numele filialelor sale sau de o filială în numele întreprinderii-mamă sau în numele altor filiale ale aceleiași întreprinderi-mamă.

- (14) În mod asemănător, Directiva 2007/64/CE a exclus din domeniul său de aplicare serviciile de plată care sunt furnizate de operatorii de bancomate independent de bănci sau de alți prestatori de servicii de plată. Dispoziția a stimulat creșterea serviciilor independente de bancomat în multe state membre, în special în zonele mai puțin populate. Cu toate acestea, menținerea acestei părți, în creștere rapidă, a pieței bancomatelor în afara domeniului de aplicare al directivei permite practici care ar putea afecta claritatea referitoare la comisioanele de retragere, deseori conducând la confuzie în rândul consumatorilor și, în situațiile transfrontaliere, la situații de dublă taxare (de către PSP-ul care oferă servicii de cont și de către operatorul bancomatului) pentru aceeași retragere. În orice caz, comisioanele aplicate de operatorii bancomatelor nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 924/2009. În consecință, pentru a menține furnizarea de servicii de bancomat, asigurând în același timp claritatea privind comisioanele de retragere, este oportună menținerea derogării, solicitând însă operatorilor de bancomat să respecte anumite dispoziții de transparență.
- (15) De multe ori, prestatorii de servicii care încearcă să beneficieze de o derogare în temeiul Directivei 2007/64/CE nu se consultă cu autoritățile pentru a stabili dacă activitățile lor intră în domeniul de aplicare al directivei sau al derogării prevăzute în aceasta, ci se bazează pe propriile evaluări. Acest lucru a condus la o aplicare foarte diversă a anumitor derogări în rândul statelor membre. De asemenea, s-ar putea ca anumite derogări să fi fost utilizate de prestatorii de servicii de plată pentru a-și modifica modelele de afaceri astfel încât activitățile de plată pe care le oferă să nu intre în domeniul de aplicare al directivei menționate. Aceasta poate conduce la creșterea riscurilor pentru utilizatorii serviciilor de plată și la condiții divergente pentru prestatorii de servicii de plată la nivelul pieței interne. Prin urmare, prestatorii de servicii de plată ar trebui obligați să notifice anumite activități autorităților competente, astfel încât acestea să poată evalua dacă cerințele prevăzute în dispozițiile relevante sunt îndeplinite și pentru a asigura o interpretare omogenă a normelor la nivelul pieței interne. În special, pentru toate acele derogări care se bazează pe respectarea unui prag, se prevede o procedură de notificare pentru a asigura conformarea la cerințele specifice. Pentru a spori transparența, serviciile notificate sunt puse la dispoziția publicului atât de autoritățile competente, cât și de ABE.

- (16) În plus, este important să se includă cerința ca potențialii prestatori de servicii de plată să notifice autorităților competente activitățile pe care le prestează în cadrul unei rețele limitate, pe baza criteriilor stabilite la articolul 3 litera (k) paragrafele (i) și (ii), dacă valoarea tranzacțiilor de plată depășește un anumit prag. Autoritățile competente evaluează dacă activitățile notificate intră într-adevăr sub incidența articolului 3 litera (k) paragraful (i) sau (ii) și informează ABE în consecință.
- (16a) În general, ar trebui remarcat faptul că tranzacțiile care nu intră sub incidența domeniului de aplicare al directivei pot fi reglementate de dreptul intern aplicabil; în consecință, statele membre pot adopta orice măsuri ulterioare sau complementare în cadrul legislativ intern, cu condiția ca aceste măsuri să nu contrazică sau să împiedice obiectivele directivei.
- (17) Noile norme ar trebui să respecte abordarea adoptată prin Directiva 2007/64/CE, care are drept obiect toate tipurile de servicii electronice de plată. Prin urmare, este în continuare neoportun ca noile norme să se aplice acelor servicii în cazul cărora transferul de fonduri de la plătitor la beneficiarul plății sau transportul acestora este efectuat în exclusivitate sub formă de bancnote și monede sau în cazul cărora transferul se bazează pe cec pe suport de hârtie, cambie pe suport de hârtie, bilet la ordin sau alt instrument, vouchere pe suport de hârtie sau carduri trase asupra unui prestator de servicii de plată sau a unei alte părți în scopul de a pune fonduri la dispoziția beneficiarului plății.

- (18) De la adoptarea Directivei 2007/64/CE au apărut noi tipuri de servicii de plată, în special în domeniul plăților prin internet. Au evoluat îndeosebi serviciile de inițiere a plății în domeniul comerțului electronic. Aceste servicii joacă un rol în plățile din cadrul comerțului electronic, prin stabilirea unei punți informatice între site-ul de internet al unui comerciant și platforma bancară online a băncii plătitorului, în vederea inițierii de plăți prin internet pe bază de transfer credit. Prestatorul de servicii de inițiere a plății nu deține fondurile utilizatorului în nicio etapă a lanțului plăților. Aceste servicii permit prestatorului de servicii de inițiere a plății să ofere beneficiarului plății asigurarea că fondurile necesare pentru o anumită tranzacție de plată sunt disponibile în cont și că plata a fost inițiată. Scopul acestei măsuri este de a stimula beneficiarul plății să livreze bunul sau să furnizeze serviciul fără întârzieri nejustificate. Aceste servicii oferă o soluție cu costuri reduse atât pentru comercianți, cât și pentru consumatori și le oferă acestora din urmă posibilitatea de a efectua cumpărături online chiar dacă nu dispun de un card de plată. Elementele de securitate personalizate utilizate pentru autentificarea în siguranță a clienților, fie direct de către utilizatorul serviciilor de plată, fie de către prestatorul de servicii de inițiere a plății sunt, de obicei, cele emise de prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont. Nu este neapărat necesar ca prestatorii de servicii de inițiere a plății să intre într-o relație contractuală cu prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont. În prezent, serviciilor de inițiere a plății nu li se aplică Directiva 2007/64/CE, nu fac neapărat obiectul supravegherii de către o autoritate competentă și nu respectă cerințele Directivei 2007/64/CE. Această situație pune o serie de probleme de ordin juridic, printre altele în ceea ce privește protecția consumatorilor, securitatea și răspunderea, precum și concurența și protecția datelor. Prin urmare, noile norme ar trebui să ofere soluții pentru aceste probleme. Aceste norme vizează garantarea continuității pe piață, permițând furnizorilor de servicii noi și existenți să își ofere serviciile într-un cadru de reglementare clar și armonizat. În așteptarea aplicării acestor norme, fără a aduce atingere nevoii de a asigura securitatea tranzacțiilor de plată și protecția consumatorilor împotriva riscului demonstrabil de fraudă, statele membre și Comisia ar trebui să garanteze concurența loială pe această piață, evitând discriminarea nejustificată împotriva oricărui actor existent pe piață.

- (18a) În plus, evoluțiile tehnologice au condus la apariția în ultimii ani a unei serii de servicii complementare, cum ar fi serviciile de informare cu privire la conturi. Aceste servicii oferă utilizatorului serviciilor de plată informații cumulative online cu privire la unul sau la mai multe conturi de plăți deținute la unul sau la mai mulți prestatori diferiți de servicii de plată și accesate prin intermediul interfețelor online ale prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont, permițând astfel utilizatorului serviciilor de plată să aibă imediat, în orice moment, o vedere de ansamblu asupra situației sale financiare. Aceste servicii ar trebui să facă la rândul lor obiectul prezentei directive, pentru a le oferi consumatorilor un grad adecvat de protecție privind plățile lor și privind datele contului lor, precum și securitate juridică în privința statutului lor.
- (19) Remiterea de bani reprezintă un serviciu de plată simplu, care se bazează de regulă pe furnizarea unei sume în numerar de către un plătitor către un prestator de servicii de plată, care, la rândul său, remite suma corespunzătoare, de exemplu, prin intermediul unei rețele de comunicații, unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății. În unele state membre, supermarketurile, comercianții și alți operatori cu amănuntul furnizează publicului un serviciu similar care permite plata facturilor pentru utilități publice și a altor facturi uzuale ale gospodăriilor. Aceste servicii de plată a facturilor ar trebui considerate drept remitere de bani, cu excepția cazurilor în care autoritățile competente consideră că activitatea este asimilabilă unui alt serviciu de plată sau că beneficiază de excluderea din domeniul de aplicare de la articolul 3 litera (b).
- (19a) Lipsa unei definiții din Directiva 2007/64/CE privind serviciul acceptant a avut ca rezultat încercări de a distinge diferite tipuri de modele de acceptare pentru a evita reglementarea, ceea ce a dus la o protecție diminuată a comercianților. În consecință, se introduce o definiție neutră a acceptării tranzacțiilor de plată pentru a reda nu doar modelele tradiționale de acceptare, structurate în jurul utilizării cardurilor de plată, ci și diferitele modele de afaceri, inclusiv pe acelea în care sunt implicați mai mulți acceptanți. Acest lucru ar trebui să asigure o protecție similară pentru toți comercianții, indiferent de instrumentul utilizat pentru efectuarea plății, în cazul în care activitatea este aceeași cu acceptarea tranzacțiilor cu cardul. Serviciile tehnice furnizate prestatorilor de servicii de plată, precum simpla prelucrare și stocare de date sau operarea terminalelor, nu constituie o acceptare. În plus, ar trebui să fie clar că unele modele de acceptare nu oferă un transfer real al fondurilor de la acceptant la beneficiarul plății, având în vedere că părțile pot conveni asupra altor forme de decontare.

- (20) Este necesar să se specifice categoriile de prestatori de servicii de plată care pot presta în mod legitim servicii de plată în întreaga Uniune, și anume instituțiile de credit care acceptă depozite de la utilizatori pe care le pot utiliza pentru finanțarea tranzacțiilor de plată, instituții care ar trebui să continue să fie supuse cerințelor prudențiale prevăzute de Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ¹⁰, instituțiile emitente de monedă electronică care emit monedă electronică ce poate fi folosită pentru finanțarea tranzacțiilor de plată și care ar trebui să continue să facă obiectul cerințelor prudențiale prevăzute de Directiva 2009/110/CE, precum și instituțiile de plată și instituțiile de cecuri poștale abilitate în acest sens în temeiul legislației naționale.
- (21) Prezenta directivă ar trebui să stabilească norme privind executarea tranzacțiilor de plată în cadrul cărora fondurile sunt constituite din monedă electronică, conform dispozițiilor din Directiva 2009/110/CE. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să reglementeze emisiunea de monedă electronică și nici să modifice reglementările prudențiale privind instituțiile emitente de monedă electronică, astfel cum sunt prevăzute în directiva menționată. Prin urmare, instituțiile de plată nu ar trebui să fie autorizate să emită monedă electronică.
- (22) Directiva 2007/64/CE a instituit un regim prudențial, introducând o autorizație unică pentru toți prestatorii de servicii de plată a căror activitate nu este legată de acceptarea de depozite sau de emisiunea de monedă electronică. În acest sens, Directiva 2007/64/CE a introdus o nouă categorie de prestatori de servicii de plată, „instituțiile de plată”, prevăzându-se autorizarea, sub rezerva unui set de condiții stricte și complete, pentru persoanele juridice care nu sunt încadrate în categoriile existente, de a presta servicii de plată în întreaga Uniune. Astfel, aceste servicii ar trebui să fie supuse aceluiași condiții în întreaga Uniune.

¹⁰ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (23) Condițiile de acordare și de menținere a autorizării ca instituție de plată nu s-au modificat semnificativ. La fel ca în Directiva 2007/64/CE, condițiile includ cerințe prudențiale proporționale cu riscurile operaționale și financiare cu care aceste organisme se confruntă în cursul activității lor. În acest context, este necesară existența unui regim coerent în cadrul căruia la capitalul inițial să fie asociat un capital permanent, regim care ar putea fi perfecționat la momentul potrivit, în funcție de nevoile pieței. Din cauza mării diversități din domeniul serviciilor de plată, prezenta directivă ar trebui să autorizeze diverse metode, la care să se asocieze o anumită marjă de latitudine în materie de supraveghere, pentru a asigura că aceleași riscuri sunt tratate în același mod pentru toți prestatorii de servicii de plată. Cerințele privind instituțiile de plată ar trebui să reflecte faptul că activitățile instituțiilor de plată sunt mai specializate și mai limitate, generând astfel riscuri mai restrânse și mai ușor de supravegheat și de controlat decât cele care survin în gama mai largă de activități ale instituțiilor de credit. În particular, ar trebui să li se interzică instituțiilor de plată să accepte depozite de la utilizatori și ar trebui să li se permită să folosească fonduri primite de la utilizatori numai în vederea prestării unor servicii de plată. Normele prudențiale obligatorii, inclusiv cele privind capitalul inițial, ar trebui să corespundă riscului aferent serviciului de plată în cauză prestat de instituția de plată.
- (23a) Prezenta directivă vizează, de asemenea, asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor în ceea ce privește utilizarea serviciilor de plată în întreaga Uniune. Având în vedere faptul că abuzurile la adresa dreptului de stabilire pot pune în pericol acest nivel ridicat de protecție a consumatorilor, este necesar să se solicite existența unei legături între componenta de servicii de plată a unei instituții de plată și statul membru în care își are sediul social. O astfel de legătură ar permite, de asemenea, autorităților competente să își exercite în mod eficace funcțiile de supraveghere.

- (24) Ar trebui să se prevadă ca fondurile clienților să fie păstrate separat de fondurile instituției de plată. Cerințele în materie de protejare a fondurilor sunt necesare în momentul în care o instituție de plată se află în posesia fondurilor clienților. În situația concretă în care aceeași instituție de plată execută o tranzacție de plată atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății și în care plătitorului i se pune la dispoziție o linie de credit, ar putea fi oportun să se protejeze fondurile în favoarea beneficiarului plății din momentul în care acestea reprezintă creanța beneficiarului plății față de instituția de plată. De asemenea, instituțiile de plată ar trebui să fie supuse unor obligații stringente în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (25) Prezenta directivă nu ar trebui să introducă modificări în materie de obligații ale instituțiilor de plată în ceea ce privește raportarea și auditarea conturilor lor anuale și consolidate. Instituțiile de plată ar trebui să își întocmească conturile anuale și conturile consolidate în conformitate cu Directiva 78/660/CEE a Consiliului ¹¹ și, dacă este cazul, în conformitate cu Directivele 83/349/CEE ¹² și 86/635/CEE ale Consiliului ¹³. Conturile anuale și conturile consolidate ar trebui auditate, cu excepția cazului în care instituția de plată este exonerată de această obligație în temeiul Directivei 78/660/CEE și, dacă este cazul, în temeiul Directivelor 83/349/CEE și 86/635/CEE.
- (27) Atunci când prestează unul sau mai multe dintre serviciile de plată care fac obiectul prezentei directive, prestatorii de servicii de plată ar trebui să dețină întotdeauna conturi de plăți folosite exclusiv pentru tranzacții de plată. Pentru ca prestatorii de servicii de plată să poată presta servicii de plată, este esențial ca aceștia să aibă acces la conturi deschise la instituții de credit. Statele membre ar trebui să se asigure că acest acces este oferit într-o manieră proporțională cu scopul său legitim.

¹¹ Directiva 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (JO L 222, 14.8.1978, p. 11).

¹² Directiva 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate (JO L 193, 18.7.1983, p. 1).

¹³ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

- (28) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze acordarea de credit de către instituțiile de plată, cu alte cuvinte acordarea de linii de credit și emiterea de carduri de credit, doar dacă acesta este strâns legat de serviciile de plată. Numai în cazul în care acordarea creditului se face cu scopul de a facilita efectuarea serviciilor de plată, fiind vorba de un credit pe termen scurt acordat pentru o perioadă care să nu depășească 12 luni, inclusiv sub forma unui credit care poate fi reînnoit, este oportun să se permită instituțiilor de plată să acorde un astfel de credit în ceea ce privește activitățile lor transfrontaliere, cu condiția ca acest credit să fie refinanțat folosind în principal fondurile proprii ale instituției de plată, precum și alte fonduri de pe piețele de capital, și nu fondurile deținute în numele clienților în scopul efectuării de servicii de plată. Aceste norme nu ar trebui să aducă atingere Directivei 2008/48/CE ¹⁴ a Parlamentului European și a Consiliului sau altor dispoziții ale Uniunii sau naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor de consum care nu sunt armonizate prin prezenta directivă.
- (29) În general, s-a dovedit că există o cooperare satisfăcătoare între autoritățile naționale competente responsabile cu acordarea de autorizații instituțiilor de plată, cu efectuarea de controale și cu luarea de decizii privind retragerea autorizațiilor respective. Cu toate acestea, cooperarea dintre autoritățile competente ar trebui consolidată, atât în ceea ce privește informațiile schimbate între acestea, cât și pentru aplicarea și interpretarea într-o manieră consecventă a directivei, în cazurile în care instituția de plată autorizată ar dori să presteze servicii de plată și în alt stat membru decât statul membru de origine, exercitându-și astfel dreptul de stabilire sau libertatea de a presta servicii, inclusiv prin intermediul internetului („procedura de pașaport”). ABE ar trebui să sprijine autoritățile competente în rezolvarea dezacordurilor apărute între acestea în contextul cooperării transfrontaliere. Ar trebui să se solicite ABE să pregătească un set de proiecte de standarde tehnice de reglementare privind cooperarea și schimbul de date.

¹⁴ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

- (30) Pentru a crește transparența funcționării instituțiilor de plată autorizate de autoritățile competente interne sau înregistrate pe lângă acestea, inclusiv a agenților acestora, și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în Uniune, este necesar să se asigure un acces facil al publicului la listele cu entități autorizate să presteze astfel de servicii, inclusiv cu toate persoanele fizice sau juridice care beneficiază de derogarea prevăzută de articolul 27. În consecință, ABE ar trebui să publice pe site-ul său web și ar trebui să actualizeze în mod regulat o listă cu numele entităților autorizate să furnizeze servicii de plată, inclusiv cu numele tuturor persoanelor fizice sau juridice care beneficiază de derogarea prevăzută de articolul 27. Aceste măsuri ar trebui să contribuie, de asemenea, la consolidarea cooperării dintre autoritățile competente.
- (31) Disponibilitatea unor informații exacte și actualizate ar trebui crescută solicitând instituțiilor de plată să informeze autoritatea competentă din statul membru de origine, fără întârzieri nejustificate, în privința oricăror modificări care afectează exactitatea informațiilor și a dovezilor furnizate ca parte a procesului de autorizare, inclusiv în ceea ce privește agenții sau entitățile suplimentare către care sunt externalizate anumite activități. Autoritățile competente ar trebui să verifice, în cazul existenței unor suspiciuni, corectitudinea informațiilor primite.
- (31a) Statele membre pot decide ca instituțiile de plată care funcționează pe teritoriul lor în temeiul dreptului de stabilire și al căror sediu central este situat în alt stat membru să numească un punct central de contact pe teritoriul acestora, pentru a facilita supravegherea rețelelor de agenți și conformarea cu titlurile III și IV din prezenta directivă. ABE va elabora proiecte de standarde de reglementare care să stabilească criteriile pentru a determina momentul oportun al desemnării unui punct central de contact, precum și funcțiile posibile ale acestuia.

- (32) Prezenta directivă precizează setul minim de competențe pe care ar trebui să le aibă autoritățile competente pentru supravegherea respectării normelor de către instituțiile de plată, dar aceste competențe trebuie exercitate cu respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv a dreptului la viață privată. Pentru exercitarea competențelor care pot implica încălcări grave ale dreptului la viață privată în ceea ce privește familia, domiciliul și comunicațiile, statele membre ar trebui să instituie garanții adecvate și eficace împotriva oricărui abuz sau a oricărui act arbitrar, de exemplu prin autorizarea prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, dacă este cazul.
- (33) Este important să se asigure că toate persoanele care prestează servicii de plată sunt obligate să respecte un anumit nivel minim de cerințe juridice și de reglementare. Astfel, este oportun să se impună înregistrarea identității și a situației geografice a tuturor persoanelor care prestează servicii de plată, inclusiv a persoanelor care nu îndeplinesc toate condițiile pentru autorizarea ca instituții de plată.

Această abordare este în acord cu argumentarea recomandării speciale VI a Grupului de Acțiune Financiară Internațională privind prevenirea spălării banilor, care prevede existența unui mecanism prin care prestatorii de servicii de plată care nu pot îndeplini toate condițiile prevăzute în recomandarea respectivă să poată fi totuși tratați ca instituții de plată. În acest scop, statele membre ar trebui să înscrie aceste persoane în registrul instituțiilor de plată, fără a aplica cerințele de autorizare, în parte sau integral. Cu toate acestea, este esențial ca posibilitatea acordării de derogări să fie condiționată de cerințe stricte referitoare la valoarea tranzacțiilor de plată. Instituțiile de plată care beneficiază de o derogare nu ar trebui să dispună nici de dreptul de stabilire, nici de libertatea de a presta servicii și nu ar trebui să exercite indirect aceste drepturi atunci când sunt membre ale unui sistem de plată.

- (33a) Având în vedere natura specifică a activității realizate și riscurile legate de furnizarea de servicii de informare cu privire la conturi, este oportun să se prevadă un regim prudential specific pentru prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi; acestora din urmă li se va permite să furnizeze servicii transfrontaliere, beneficiind de regulile privind „procedura de pașaport”.

- (34) Este esențial ca orice prestator de servicii de plată să poată avea acces la serviciile infrastructurilor tehnice ale sistemelor de plată. Cu toate acestea, un astfel de acces ar trebui să facă obiectul unor cerințe adecvate, pentru a asigura integritatea și stabilitatea sistemelor în cauză. Fiecare prestator de servicii de plată care solicită participarea la un sistem de plată ar trebui să furnizeze sistemului de plată dovezi că organizarea sa internă este suficient de solidă pentru a face față tuturor tipurilor de riscuri. Exemple tipice de astfel de sisteme de plată sunt sistemele de carduri cvadripartite și principalele sisteme de procesare a transferurilor-credit și a debitărilor directe. Pentru a asigura egalitatea de tratament în întreaga Uniune între diversele categorii de prestatori de servicii de plată autorizați, în conformitate cu termenii autorizației care le-a fost acordată, este necesară clarificarea normelor privind accesul la sistemele de plată.
- (35) Ar trebui să se prevadă tratamentul nediscriminatoriu al instituțiilor de plată și de credit autorizate, astfel încât toți prestatorii de servicii de plată aflați în concurență în cadrul pieței interne să poată recurge la serviciile infrastructurilor tehnice ale acestor sisteme de plată, în aceleași condiții. Este oportun să se prevadă un tratament diferit pentru prestatorii de servicii de plată autorizați și pentru cei care beneficiază de o derogare în temeiul prezentei directive, precum și de derogarea prevăzută la articolul 3 din Directiva 2009/110/CE, având în vedere diferențele existente între cadrele prudențiale ale acestora. În orice caz, diferențele în privința condițiilor legate de preț ar trebui permise doar în cazul în care acestea sunt motivate de diferențe între costurile suportate de prestatorii de servicii de plată. Aceasta nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a limita accesul la sistemele cu importanță sistemică în conformitate cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului și a Consiliului ¹⁵ sau competenței Băncii Centrale Europene și a Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) în ceea ce privește accesul la sisteme de plată.

¹⁵ Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).

- (35a) Prezenta directivă nu aduce atingere domeniului de aplicare al Directivei 98/26/CE; cu toate acestea, pentru a asigura concurența loială între prestatorii de servicii de plată, prezenta directivă ar trebui să prevadă ca, în cazul în care un participant la un sistem de plată desemnat în conformitate cu Directiva 98/26/CE prestează servicii în legătură cu un astfel de sistem unui prestator de servicii de plată autorizat sau înregistrat, decizia privind accesul la astfel de servicii de către oricare prestator de servicii de plată autorizat sau înregistrat, atunci când este solicitat, să fie luată într-un mod nediscriminatoriu. Prestatorii de servicii de plată cărora li se acordă acces nu ar trebui, cu toate acestea, să fie considerați participanți în sensul Directivei 98/26/CE și, implicit, nu ar trebui să beneficieze de protecția acordată de respectiva directivă.
- (36) Dispozițiile privind accesul la sistemele de plată nu ar trebui să se aplice sistemelor create și operate de un singur prestator de servicii de plată. Aceste sisteme de plată închise pot funcționa fie în concurență directă cu sistemele de plată, fie, în cele mai multe cazuri, într-o nișă de piață care nu este acoperită în mod corespunzător de sistemele de plată. Acestea acoperă în general sistemele tripartite, cum ar fi sistemele de carduri tripartite, serviciile de plată furnizate de prestatorii de servicii de telecomunicații sau serviciile de remitere de bani în care operatorul sistemului este prestatorul de servicii de plată atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății, precum și sistemele interne ale grupurilor bancare. Pentru a stimula concurența pe care aceste sisteme de plată o pot face sistemelor de plată consacrate existente, nu ar fi, în principiu, oportun să se acorde unor terți accesul la aceste sisteme de plată închise protejate de drepturi de proprietate. Cu toate acestea, astfel de sisteme ar trebui să fie supuse întotdeauna normelor UE, comunitare și naționale în materie de concurență, care pot conține cerința de acordare a accesului la aceste sisteme pentru a menține concurența efectivă pe piețele serviciilor de plată.

(37) [...]

(38) [...]

- (39) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice tranzacțiilor de plată efectuate în numerar, deoarece există deja o piață unică pentru plățile efectuate în numerar, și nici tranzacțiilor de plată bazate pe cecuri pe suport de hârtie deoarece, prin însăși natura lor, acestea nu pot fi procesate la fel de eficient ca alte mijloace de plată. Cu toate acestea, bunele practici în acest domeniu ar trebui să se bazeze pe principiile prevăzute în prezenta directivă.
- (40) Deoarece consumatorii și întreprinderile nu se află în aceeași poziție, aceștia nu necesită același nivel de protecție. Deși este important să se garanteze drepturile consumatorilor prin dispoziții de la care să nu se poată deroga prin contract, este rezonabil să se permită întreprinderilor și organizațiilor să convină altfel atunci când nu realizează operațiuni în care sunt implicați consumatorii.

Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a dispune ca microîntreprinderile, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE ¹⁶ a Comisiei, să fie tratate în același mod ca și consumatorii. În orice caz, anumite dispoziții de bază ale prezentei directive ar trebui să se aplice în toate cazurile, indiferent de statutul utilizatorului.

- (41) Prezenta directivă ar trebui să specifice obligațiile prestatorilor de servicii de plată în ceea ce privește furnizarea de informații către utilizatorii serviciilor de plată, care ar trebui să primească aceleași nivel ridicat de informații clare cu privire la serviciile de plată, pentru a putea alege în cunoștință de cauză și pentru a-și putea exercita liber opțiunile în cadrul UE. În interesul transparenței, prezenta directivă ar trebui să stabilească cerințele armonizate necesare pentru a garanta furnizarea către utilizatorii serviciilor de plată a unor informații necesare și suficiente cu privire atât la contractul de servicii de plată, cât și la tranzacțiile de plată. Pentru a promova funcționarea fără obstacole a pieței unice a serviciilor de plată, statele membre ar trebui să poată adopta doar acele dispoziții în materie de informare stabilite prin prezenta directivă.

¹⁶ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

- (42) Consumatorii ar trebui să fie protejați împotriva practicilor neloiale sau înșelătoare sau care pot induce în eroare, în acord cu Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ¹⁷, precum și cu Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ¹⁸ și cu Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ¹⁹. Dispozițiile suplimentare din aceste directive rămân aplicabile. Cu toate acestea, ar trebui să fie clarificată, în special, relația dintre cerințele de informare precontractuală prevăzute în prezenta directivă și cele prevăzute în Directiva 2002/65/CE.
- (43) Informațiile a căror comunicare este obligatorie ar trebui să fie proporționale cu nevoile utilizatorilor și comunicate într-un format standard. Cu toate acestea, cerințele în materie de informare cu privire la o tranzacție de plată singulară ar trebui să difere de cele cu privire la un contract-cadru care prevede mai multe tranzacții de plată.
- (44) În practică, contractele-cadru și tranzacțiile de plată reglementate de acestea sunt mult mai des întâlnite și mai importante din punct de vedere economic decât tranzacțiile de plată singulare. Dacă există un cont de plăți sau un instrument de plată specific, este obligatoriu un contract-cadru. Din acest motiv, cerințele de informare prealabilă privind contractele-cadru ar trebui să fie foarte detaliate, iar informațiile ar trebui să fie furnizate întotdeauna pe suport de hârtie sau pe alte suporturi durabile, cum ar fi documente imprimate de imprimantele pentru extrase de cont, CD-ROM-uri, DVD-uri și hard diskuri ale calculatoarelor personale pe care se stochează poșta electronică, precum și site-uri de internet, în măsura în care aceste site-uri sunt accesibile pentru consultare ulterioară pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informației respective și permit reproducerea identică a informațiilor stocate. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibil ca prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată să convină în contractul-cadru cu privire la modul în care se vor furniza informațiile ulterioare privind tranzacțiile de plată executate, hotărând de exemplu ca în cazul furnizării de servicii bancare prin internet toate informațiile privind contul de plăți să fie puse la dispoziție online.
- (45) În cazul tranzacțiilor de plată singulare, informațiile esențiale sunt singurele pe care prestatorul de servicii de plată ar trebui să le furnizeze întotdeauna din proprie inițiativă.

¹⁷ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

¹⁸ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

¹⁹ Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).

Deoarece plătitorul este, de obicei, prezent în momentul în care dă ordinul de plată, nu este necesar să se prevadă ca informațiile respective să fie furnizate de fiecare dată pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil. Prestatorul de servicii de plată poate să furnizeze informațiile pe cale orală la ghișeu sau să le facă ușor accesibile într-un alt mod, de exemplu afișând condițiile, pe un panou de informare, la punctul de lucru. De asemenea, ar trebui să se precizeze unde pot fi obținute informații mai detaliate (de exemplu, adresa site-ului de internet). Cu toate acestea, ar trebui ca, la cererea consumatorului, informațiile esențiale să fie furnizate pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.

- (46) Prezenta directivă ar trebui să prevadă dreptul consumatorului de a primi gratuit informații relevante înainte de a deveni parte la vreun contract de servicii de plată. Consumatorul ar trebui de asemenea să poată solicita pe suport de hârtie informații prealabile, precum și contractul-cadru, gratuit și în orice moment pe durata relației contractuale, pentru a avea posibilitatea de a compara serviciile prestatorilor de servicii de plată și condițiile aferente și pentru a putea, în caz de litigiu, să își verifice drepturile și obligațiile contractuale. Dispozițiile menționate ar trebui să fie compatibile cu Directiva 2002/65/CE. Dispozițiile explicite privind informațiile gratuite prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să aibă efectul de a permite impunerea unor comisioane pentru informațiile furnizate consumatorilor în temeiul altor directive aplicabile.

- (47) Modul în care informațiile necesare urmează să fie furnizate utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul serviciilor de plată ar trebui să țină seama de nevoile utilizatorului, precum și de aspectele tehnice practice și de eficiența din punctul de vedere al costurilor, în funcție de situație, ținând seama de acordul din contractul de servicii de plată respectiv. Astfel, prezenta directivă ar trebui să distingă între două moduri în care informația urmează să fie transmisă de către prestatorul de servicii de plată: fie informația ar trebui să fie furnizată, cu alte cuvinte să fie comunicată activ, la momentul potrivit, de către prestatorul de servicii de plată, în conformitate cu cerințele prezentei directive, fără vreo solicitare din partea utilizatorului serviciilor de plată, fie informațiile ar trebui să fie puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, în funcție de eventualele cereri de informare pe care acesta ar putea să le formuleze. În acest din urmă caz, utilizatorul serviciilor de plată ar trebui să joace un rol activ pentru a obține informațiile respective, cum ar fi solicitarea expresă a acestora de la prestatorul de servicii de plată, consultarea contului său bancar online sau introducerea cardului său bancar într-o imprimantă pentru extrase de cont. În acest scop, prestatorul de servicii de plată ar trebui să garanteze că accesul la informațiile respective este posibil și că informațiile se află la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată.
- (48) Consumatorul ar trebui să primească, fără comisioane suplimentare, informații de bază privind tranzacțiile de plată executate. În cazul unei tranzacții de plată singulare, prestatorul de servicii de plată nu ar trebui să perceapă un comision separat pentru aceste informații. În mod similar, informațiile lunare ulterioare privind tranzacțiile de plată din cadrul unui contract-cadru ar trebui furnizate gratuit. Cu toate acestea, având în vedere importanța transparenței în materie de tarifyare și de nevoile diferite ale clienților, părțile ar trebui să poată să convină cu privire la stabilirea unor comisioane pentru comunicarea mai frecventă a informațiilor sau pentru comunicarea de informații suplimentare. Pentru a ține seama de diversele practici naționale, ar trebui să se permită statelor membre să stabilească norme prin care să se impună ca extrasele de cont lunare pe suport de hârtie pentru conturile de plăți să fie furnizate întotdeauna în mod gratuit.

- (49) Pentru a facilita mobilitatea clienților, consumatorii ar trebui să aibă posibilitatea de a rezilia un contract-cadru după o perioadă de un an, fără a suporta vreun cost. Pentru consumatori, perioada de preaviz convenită ar trebui să nu fie mai lungă de o lună, iar pentru prestatorii de servicii de plată aceasta ar trebui să nu fie mai scurtă de două luni. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligației prestatorului de servicii de plată de a rezilia contractul de servicii de plată în circumstanțe excepționale, în temeiul altor norme relevante din dreptul Uniunii sau din cel național, cum ar fi legislația privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, orice acțiune care urmărește înghețarea unor fonduri sau orice alte măsuri specifice legate de prevenirea și anchetarea infracțiunilor.
- (49a) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține sau de a introduce restricții sau interdicții privind modificările unilaterale ale clauzelor unui contract-cadru, de exemplu dacă nu există un motiv justificat pentru o astfel de modificare.
- (50) Instrumentele de plată cu valoare scăzută ar trebui să fie o alternativă ieftină și ușor de utilizat în cazul bunurilor și serviciilor cu preț scăzut și nu ar trebui să fie supuse unor exigențe excesive. Prin urmare, cerințele relevante în materie de informații și normele de aplicare a acestora ar trebui să se limiteze la informațiile esențiale, ținând seama, de asemenea, de capacitățile tehnice pe care se poate pretinde în mod rezonabil să le aibă instrumentele destinate plăților cu valoare scăzută.

În pofida regimului mai puțin sever, utilizatorii serviciilor de plată ar trebui să beneficieze de o protecție adecvată, având în vedere riscurile limitate prezentate de instrumentele de plată respective, în special în ceea ce privește instrumentele de plată preplătite.

- (51) Este necesar să se stabilească criteriile conform cărora prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi sunt autorizați să acceseze și să utilizeze informațiile privind contul deținut de utilizatorul serviciilor de plată la un alt prestator de servicii de plată. În special, cerințele necesare privind protecția și securitatea datelor, stabilite sau menționate în prezenta directivă ori incluse în cadrul proiectelor de standarde tehnice de reglementare ale ABE, ar trebui să fie respectate de prestatorii de servicii de inițiere a plății și de prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, pe de o parte și, pe de altă parte, de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont utilizatorului serviciilor de plată. Aceste standarde tehnice de reglementare ar trebui să fie compatibile cu diferitele soluții tehnologice disponibile și, în orice caz, asigură faptul că prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont este conștient că este contactat de un prestator de servicii de inițiere a plății sau de un prestator de servicii de informare cu privire la conturi și nu de clientul însuși. În acest context, ABE definește, printre altele, caracteristicile unui protocol standardizat sau ale unei interfețe care să asigure că prestatorii de servicii de inițiere a plății și prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi comunică într-o manieră sigură cu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont și cu clienții implicați; respectivul protocol standardizat sau respectiva interfață ar trebui să fie utilizată și pentru a transmite codurile de autentificare care demonstrează consimțământul acordat de plătitor prestatorului de servicii de inițiere a plății sau prestatorului de servicii de informare cu privire la conturi de a accesa contul de plăți al plătitorului și de a fi informat în mod corespunzător cu privire la amplexarea acestui acces.

(51a) Securitatea plăților pe internet este fundamentală pentru asigurarea protecției utilizatorilor și pentru dezvoltarea unui mediu solid pentru comerțul electronic. Toate serviciile de plată oferite prin intermediul internetului sau prin intermediul altor canale la distanță se desfășoară într-o manieră sigură, adoptând tehnologii capabile să garanteze o autentificare în siguranță a utilizatorului și să reducă, în cea mai mare măsură cu putință, riscul de fraudă. Nu pare să existe nevoia de a garanta același nivel de protecție a tranzacțiilor de plată inițiate și executate prin alte modalități decât utilizarea platformelor sau dispozitivelor electronice, precum tranzacțiile de plată pe suport de hârtie, comenzile prin poștă sau comenzile prin telefon. Creșterea importantă a plăților pe internet și a plăților mobile trebuie să fie însoțită de o consolidare generală a măsurilor de securitate, inclusiv de autentificarea tranzacțiilor prin coduri dinamice, pentru ca, în orice moment, utilizatorul să cunoască suma de plată, iar beneficiarul plății tranzacția pe care o autorizează.

Utilizarea în siguranță a elementelor de securitate personalizate este necesară pentru a limita riscurile legate de phishing și de alte activități frauduloase. În acest sens, utilizatorul se bazează pe adoptarea de măsuri care să protejeze confidențialitatea și integritatea elementelor sale de securitate personalizate. Aceste măsuri includ, în mod obișnuit, sisteme de criptare bazate pe dispozitivele personale ale plătitorului - inclusiv cititoare de carduri sau telefoane mobile - sau oferite plătitorului, printr-un canal diferit (de exemplu prin SMS sau prin e-mail) de prestatorul său de servicii de plată care oferă servicii de cont. Sistemele de criptare care pot avea ca rezultat coduri de autentificare precum parolele unice au capacitatea de a consolida securitatea tranzacțiilor de plată; utilizarea unor astfel de coduri de autentificare de către utilizatorii serviciilor de plată se consideră a fi compatibilă cu obligațiile acestora referitoare la instrumentele de plată și la elementele de securitate personalizate și atunci când sunt implicați prestatorii de servicii de inițiere a plății sau prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi.

- (52) În cazul serviciilor de inițiere a plății, drepturile și obligațiile utilizatorilor serviciilor de plată și ale prestatorilor de servicii de plată implicați ar trebui să fie ajustate în mod corespunzător. În special, o repartizare a răspunderii între prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont și prestatorul de servicii de inițiere a plății implicați în tranzacție ar trebui să îi oblige pe aceștia să își asume responsabilitatea pentru părțile din tranzacție care sunt sub controlul fiecăruia dintre aceștia.
- (53) Pentru a reduce riscurile și consecințele tranzacțiilor de plată executate în mod neautorizat sau incorect, utilizatorul serviciilor de plată ar trebui să informeze în cel mai scurt timp prestatorul de servicii de plată asupra oricărei contestații cu privire la tranzacții de plată presupuse a fi neautorizate sau a fi fost executate incorect, cu condiția ca prestatorul de servicii de plată să își fi îndeplinit obligațiile în materie de informare care îi revin în temeiul prezentei directive. Dacă termenul-limită de notificare este respectat de utilizatorul serviciilor de plată, acesta ar trebui să fie în măsură să își exercite revendicările în termenele de prescripție stabilite în temeiul legislației naționale. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze alte litigii dintre utilizatorii și prestatorii serviciilor de plată.
- (54) În cazul tranzacțiilor de plată neautorizate, suma aferentă tranzacției respective ar trebui să fie rambursată imediat plătitorului. Pentru a evita orice dezavantaj pentru plătitor, data valutei creditării aferente rambursării ar trebui să nu fie o dată ulterioară celei la care a fost debitată suma respectivă. Pentru a oferi utilizatorului serviciilor de plată un stimulent pentru a notifica prestatorului, fără întârzieri nejustificate, orice furt sau pierdere a unui instrument de plată, reducând astfel riscul unor tranzacții de plată neautorizate, utilizatorul ar trebui să fie răspunzător numai pentru o sumă foarte limitată, cu excepția cazului în care utilizatorul serviciilor de plată a acționat fraudulos sau a dat dovadă de neglijență gravă. În acest context, suma de 50 EUR pare să fie adecvată pentru a garanta un nivel armonizat și ridicat de protecție în cadrul Uniunii. În plus, odată ce utilizatorii au notificat unui prestator de servicii de plată că există posibilitatea ca instrumentul lor de plată să fi fost utilizat în mod fraudulos, utilizatorii nu ar trebui să fie obligați să acopere nicio altă pierdere care rezultă din utilizarea neautorizată a instrumentului respectiv. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere răspunderii prestatorilor de servicii de plată pentru siguranța tehnică a propriilor produse.

- (55) Pentru a evalua posibila neglijență a utilizatorului serviciilor de plată ar trebui să se țină seama de toate circumstanțele. Dovezile și gradul de presupusă neglijență ar trebui evaluate, în general, în conformitate cu legislația națională. Termenii și condițiile contractuale privind furnizarea și utilizarea unui instrument de plată care ar avea ca efect creșterea sarcinii probei pentru consumator sau reducerea sarcinii probei pentru emitent ar trebui considerate nule și neavenite.

În plus, în anumite situații și în special atunci când instrumentul de plată nu este prezent în punctul de vânzare, cum ar fi în cazul plăților online prin internet, prestatorul de servicii de plată ar trebui să fie obligat să prezinte dovezi în sprijinul presupusei neglijențe, întrucât, în astfel de cazuri, plătitorul dispune de mijloace foarte limitate pentru a face acest lucru.

- (56) Ar trebui să se prevadă repartizarea pierderilor în cazul tranzacțiilor de plată neautorizate. Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, plătitorul ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a adresa o solicitare de rambursare prestatorului său de servicii de plată care oferă servicii de cont, chiar și atunci când în tranzacția de plată este implicat un prestator de servicii de inițiere a plății. Acest lucru nu aduce atingere repartizării răspunderii între prestatorii de servicii de plată. Este posibil să se aplice dispoziții diferite utilizatorilor serviciilor de plată care nu sunt consumatori, deoarece astfel de utilizatori se află în mod normal într-o poziție mai bună pentru a evalua riscul de fraudă și pentru a lua măsuri de combatere a acestuia.

- (56a) Prezenta directivă ar trebui să vizeze sporirea protecției consumatorilor în cazul tranzacțiilor de plată cu cardul în care cuantumul precis al tranzacției nu este cunoscut la momentul achiziției atunci când plătitorul își dă consimțământul de a executa tranzacția de plată, de exemplu la stațiile automate de alimentare cu combustibil, pentru contractele de închiriere de autoturisme sau pentru rezervările la hotel. Prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate bloca fonduri în contul de plăți al plătitorului doar dacă plătitorul și-a dat consimțământul în legătură cu cuantumul exact al fondurilor care urmează să fie blocate iar respectivele fonduri sunt deblocate imediat după primirea ordinului de plată.

- (57) Prezenta directivă ar trebui să stabilească norme privind acordarea unei rambursări pentru protecția consumatorului dacă tranzacția de plată executată depășește suma aferentă unor așteptări rezonabile. Respectiv normele nu aduc atingere procedurilor de colectare a impozitelor ale administrațiilor publice. Pentru a evita orice dezavantaj financiar pentru plătitor, data valutei creditării aferente oricărei rambursări ar trebui să nu fie o dată ulterioară celei la care a fost debitată suma respectivă. În cazul debitării directe, prestatorii de servicii de plată ar trebui să poată oferi clienților lor condiții și mai favorabile și, de exemplu, să ramburseze orice tranzacție de plată contestată. În cazurile în care utilizatorul solicită rambursarea unei tranzacții de plată, dreptul la rambursare nu ar trebui să afecteze nici răspunderea plătitorului față de beneficiarul plății din relația subiacentă, de exemplu pentru bunurile și serviciile comandate, consumate sau ale căror costuri au fost trecute în mod legitim în contul său, nici drepturile utilizatorilor cu privire la revocarea unui ordin de plată.
- (58) Pentru planificarea financiară și pentru îndeplinirea la timp a obligațiilor în materie de plată, consumatorii și întreprinderile trebuie să aibă siguranță cu privire la durata de executare a unui ordin de plată. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să introducă momentul din care drepturile și obligațiile produc efecte, și anume momentul în care prestatorul de servicii de plată primește ordinul de plată, inclusiv când a avut posibilitatea de a-l primi prin mijlocul de comunicare convenit în contractul de servicii de plată, fără a aduce atingere oricărei implicări anterioare în procesul care a condus la crearea și la transmiterea ordinului de plată, cum ar fi de exemplu verificările privind securitatea și disponibilitatea fondurilor, informațiile privind utilizarea numărului personal de identificare sau emiterea unei promisiuni de plată. Mai mult, primirea unui ordin de plată ar trebui să survină în momentul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului primește ordinul de plată spre debitare din contul plătitorului. Ziua sau momentul în care un beneficiar al plății transmite prestatorului de servicii ordin de plată pentru colectarea, de exemplu, a unor plăți efectuate prin card sau a unor debitări directe, sau când prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății îi acordă o prefinanțare a sumelor corespunzătoare (prin creditarea condiționată a unei sume în cont) nu ar trebui să fie luate în considerare în acest sens. Utilizatorii ar trebui să se poată baza pe buna executare a unui ordin de plată complet și valid, dacă prestatorul de servicii de plată nu are un motiv statutar sau contractual de a refuza ordinul respectiv. Dacă prestatorul de servicii de plată refuză un ordin de plată, refuzul și motivarea acestuia ar trebui comunicate în cel mai scurt timp utilizatorului serviciilor de plată, sub rezerva cerințelor prevăzute în dreptului Uniunii și în dreptul național.

- (59) Având în vedere celeritatea cu care sistemele de plată moderne, complet automatizate, procesează tranzacțiile de plată, ceea ce înseamnă că de la un anumit moment ordinele de plată nu pot fi revocate fără costuri mari de intervenție manuală, este necesar să se specifice un termen-limită clar pentru revocarea plății. Cu toate acestea, în funcție de tipul de serviciu de plată și de tipul de ordin de plată, momentul poate fi modificat prin acordul părților. În acest context, revocarea ar trebui să se aplice numai relației dintre un utilizator al serviciilor de plată și un prestator de servicii de plată, neaducând astfel atingere caracterului irevocabil și definitiv al tranzacțiilor de plată efectuate prin intermediul sistemelor de plată.
- (60) Acest caracter irevocabil nu ar trebui să aducă atingere dreptului sau obligației prestatorului de servicii de plată, prevăzute în legislația unor state membre, pe baza contractului-cadru al plătitorului sau a actelor cu putere de lege, a actelor administrative sau a orientărilor naționale, de a rambursa plătitorului, în cazul unui litigiu între plătitor și beneficiarul plății, suma tranzacției de plată executate. O astfel de rambursare ar trebui considerată drept un nou ordin de plată. În afara acestor cazuri, litigiile care apar în cadrul relației subiacente ordinului de plată ar trebui soluționate doar între plătitor și beneficiarul plății.
- (61) În vederea procesării complet integrate și automatizate a plăților și a asigurării securității juridice în ceea ce privește îndeplinirea eventualelor obligații existente între utilizatorii serviciilor de plată, este esențial ca întreaga sumă transferată de plătitor să fie creditată în contul beneficiarului plății. În consecință, ar trebui ca niciunul dintre intermediarii implicați în executarea tranzacției de plată să nu fie autorizat să facă deduceri din suma transferată. Cu toate acestea, beneficiarii plăților ar trebui să aibă posibilitatea să încheie un acord cu prestatorii lor de servicii de plată, în temeiul căruia aceștia din urmă să își poată deduce propriile comisioane. Totuși, pentru a permite beneficiarului plății să verifice dacă suma datorată este plătită în mod corect, informațiile furnizate ulterior cu privire la tranzacția de plată ar trebui să indice nu doar valoarea totală a fondurilor transferate, ci și valoarea eventualelor comisioane.

- (62) În ceea ce privește comisioanele, experiența a demonstrat că împărțirea acestora între plătitor și beneficiarul plății constituie sistemul cel mai eficient, deoarece ușurează procesarea complet automatizată a plăților. Prin urmare, ar trebui să se prevadă ca, în cadrul procedurii obișnuite, prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului plății să perceapă comisioanele direct de la aceștia. Valoarea comisioanelor percepute poate fi și zero, deoarece dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere practicii prin care prestatorul de servicii de plată nu percepe consumatorilor comisioane la creditarea conturilor acestora. În mod similar, în funcție de termenii contractului, un prestator de servicii de plată are posibilitatea de a percepe comisioane pentru utilizarea serviciului de plată numai de la beneficiarul plății (comerciantul), ceea ce implică faptul că plătitorul nu trebuie să plătească comisioane. Comisioanele percepute în cadrul sistemelor de plată pot lua forma unui abonament. Dispozițiile privind suma transferată sau comisioanele percepute nu au niciun efect direct asupra tarifelor aplicate de prestatorii de servicii de plată sau de alți intermediari.
- (63) Practicile naționale diferite în ceea ce privește comisioanele aplicate pentru utilizarea unui instrument de plată (denumite în continuare „suprataxare”) au generat o situație foarte eterogenă pe piața plăților din Uniune și au devenit o sursă de confuzie pentru consumatori, în special în contextul comerțului electronic și transfrontalier. Comercianții stabiliți în statele membre în care suprataxarea este autorizată oferă produse și servicii în statele membre în care această practică este interzisă, dar aplică, și în acest caz, suprataxarea consumatorului. În plus, un argument solid pentru revizuirea practicilor de suprataxare este susținut de faptul că Regulamentul (UE) nr. xxx/aaaa stabilește norme pentru comisioanele interbancare aplicabile plăților pe bază de card. Dat fiind că principalul element care face ca majoritatea plăților cu cardul să fie costisitoare este reprezentat de comisioanele interbancare și că suprataxarea este în practică limitată la plățile pe bază de card, normele privind comisioanele interbancare ar trebui să fie însoțite de o revizuire a normelor privind suprataxarea. Pentru a promova transparența costurilor și utilizarea celor mai eficiente instrumente de plată, statele membre și prestatorii de servicii de plată nu ar trebui să îi împiedice pe beneficiarii plății să perceapă plătitorului comisioane pentru utilizarea unui anumit instrument de plată, ținând seama în mod corespunzător de dispozițiile prevăzute în Directiva 2011/83/UE. Cu toate acestea, dreptul beneficiarului plății de a solicita o suprataxă ar trebui să se aplice numai în cazul instrumentelor de plată pentru care comisioanele interbancare nu sunt reglementate. Acest lucru ar trebui să funcționeze ca un mecanism de orientare către cel mai ieftin mijloc de plată.

- (64) Pentru a îmbunătăți eficiența plăților în întreaga Uniune, toate ordinele de plată inițiate de plătitor și exprimate în euro sau în moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro, inclusiv transferurile-credit și remiterile de bani, ar trebui să respecte un termen de executare de maximum o zi. În cazul tuturor celorlalte tipuri de plăți, cum ar fi plățile inițiate de un beneficiar al plății sau prin intermediul acestuia, inclusiv plățile cu cardul și debitarea directă, dacă nu există un acord explicit între prestatorul de servicii de plată și plătitor care să stabilească un termen de executare mai îndelungat, ar trebui să se aplice același termen de executare de o zi. Ar trebui să existe posibilitatea prelungirii termenelor de mai sus cu încă o zi lucrătoare în cazul în care ordinul de plată este emis pe suport de hârtie. Aceasta permite prestarea în continuare a serviciilor de plată pentru consumatorii care sunt obișnuiți să folosească doar documente pe suport de hârtie. În cazul în care se folosește un sistem de debitare directă, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății ar trebui să transmită ordinul de colectare în termenele convenite între beneficiarul plății și prestatorul de servicii de plată, care să permită decontarea la data-limită fixată. Având în vedere faptul că infrastructurile de plată sunt adesea foarte eficiente, statelor membre ar trebui să li se permită să mențină sau să stabilească norme care specifică, dacă este cazul, un termen de executare mai scurt de o zi lucrătoare, în scopul prevenirii deteriorării nivelului actual al serviciilor.
- (65) Dispozițiile privind plata integrală și cele privind termenul de executare a plății ar trebui să constituie bunele practici în cazul în care unul dintre prestatorii de servicii nu este situat în Uniune.
- (66) Pentru a putea face o alegere, este esențial ca utilizatorii serviciilor de plată să cunoască costurile și comisioanele reale ale serviciilor de plată. În consecință, nu ar trebui să se permită folosirea unor metode de tarificare netransparente, deoarece este general acceptat faptul că acest tip de metode îngreunează deosebit de mult stabilirea de către utilizator a costului real al serviciului de plată. În special, folosirea datelor valutei în dezavantajul utilizatorului ar trebui să nu fie permisă.

- (67) Funcționarea armonioasă și eficientă a sistemului de plată depinde de condiția ca utilizatorul să poată avea încredere în faptul că prestatorul de servicii execută tranzacția de plată în mod corect și în termenul convenit. De obicei, prestatorul de servicii de plată este în măsură să aprecieze riscurile asociate tranzacției de plată. Prestatorul de servicii de plată este cel care furnizează sistemul de plăți, ia măsurile necesare pentru a recupera fondurile plasate sau alocate în mod greșit și decide în majoritatea cazurilor cu privire la intermediarii implicați în executarea tranzacției de plată. Pe baza acestor considerente, este perfect justificabil ca, exceptând cazurile anormale și imprevizibile, prestatorul de servicii de plată să aibă răspunderea pentru executarea tuturor tranzacțiilor de plată pe care a acceptat să le execute la cererea utilizatorului, cu excepția acțiunilor și a omisiunilor prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, de a cărui alegere răspunde doar beneficiarul plății. Cu toate acestea, pentru a nu lăsa plătitorul neprotejat în cazul improbabil în care nu este clar (*non liquet*) dacă suma de plată a fost primită de prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sau nu, sarcina probei ar trebui să aparțină prestatorului de servicii de plată al plătitorului. Ca regulă generală, este de așteptat ca instituția intermediară (de obicei un organism „neutru”, cum ar fi o bancă centrală sau o casă de compensare) care transferă suma de plată de la prestatorul de servicii de plată expeditor la cel destinatar, să stocheze datele contului și să le furnizeze de fiecare dată când este nevoie. De fiecare dată când suma de plată a fost creditată în contul prestatorului de servicii de plată destinatar, beneficiarul plății ar trebui să aibă dreptul de a solicita imediat de la prestatorul de servicii de plată creditarea sumei în contul său.
- (68) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului ar trebui să își asume răspunderea pentru executarea corectă a plăților, inclusiv, în special, pentru întreaga sumă a tranzacției de plată și pentru termenul de executare, precum și răspunderea deplină pentru orice erori efectuate de alte părți din lanțul plăților până la contul beneficiarului plății. În virtutea acestei răspunderi, prestatorul de servicii de plată al plătitorului ar trebui, în cazul în care prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății nu i se creditează întreaga sumă sau în cazul în care suma respectivă este creditată cu întârziere, să corecteze tranzacția de plată sau să ramburseze plătitorului, fără întârzieri nejustificate, suma corespunzătoare tranzacției respective, fără a aduce atingere oricăror alte solicitări ce pot fi formulate în conformitate cu legislația națională. Datorită răspunderii prestatorului de servicii de plată, plătitorul sau beneficiarul plății ar trebui să nu suporte niciun cost legat de plata incorectă. În cazul neexecutării, al executării defectuoase sau al executării cu întârziere a tranzacțiilor de plată, statele membre ar trebui să se asigure că data valutei plăților de regularizare efectuate de prestatorii de servicii de plată este întotdeauna aceeași cu data valutei utilizate în cazul executării corecte.

- (69) Prezenta directivă ar trebui să se refere numai la obligațiile și la responsabilitățile contractuale dintre utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată. Cu toate acestea, funcționarea corectă a transferurilor-credit și a altor servicii de plată impune ca prestatorii de servicii de plată și intermediarii acestora, cum ar fi responsabilii cu procesarea operațiunii, să încheie contracte în care se convine asupra drepturilor și obligațiilor reciproce. Aspectele legate de răspundere constituie o parte esențială a acestor contracte-tip. Pentru a garanta faptul că prestatorii de servicii de plată și intermediarii care iau parte la o tranzacție de plată își asumă responsabilitățile, trebuie garantată securitatea juridică, astfel încât un prestator de servicii de plată care nu este ținut să răspundă să poată obține o compensare a pierderilor suferite sau a sumelor plătite în temeiul dispozițiilor în materie de răspundere din prezenta directivă. Orice drepturi suplimentare, detaliile privind căile de atac, precum și tratamentul creanțelor împotriva prestatorului de servicii de plată sau a intermediarului care decurg dintr-o tranzacție de plată defectuoasă ar trebui să poată fi definite prin contract.
- (70) Prestatorul de servicii de plată ar trebui să poată specifica fără ambiguitate informațiile necesare pentru a executa în mod corect un ordin de plată. Pe de altă parte, cu toate acestea, pentru a evita fragmentarea și pentru a nu pune în pericol crearea sistemelor de plată integrate în Uniune, ar trebui ca statele membre să nu poată solicita utilizarea unui identificator specific pentru tranzacțiile de plată. Totuși, acest lucru ar trebui să nu împiedice statele membre să solicite prestatorului de servicii de plată al plătitorului să acționeze cu diligența necesară și să verifice, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și nu necesită o intervenție manuală, coerența codului unic de identificare, iar, în cazul în care se constată că acest cod unic de identificare nu este coerent, să refuze ordinul de plată și să informeze plătitorul în consecință. Răspunderea prestatorului de servicii de plată ar trebui să se limiteze la executarea corectă a tranzacției de plată în conformitate cu ordinul de plată al utilizatorului serviciilor de plată. În cazul în care fondurile implicate într-o tranzacție de plată ajung la un destinatar greșit din cauza unui cod unic de identificare incorect comunicat de plătitor, prestatorii de servicii de plată atât ai plătitorului, cât și ai beneficiarului plății nu sunt răspunzători, dar sunt obligați să coopereze și să facă eforturile rezonabile necesare, inclusiv prin comunicarea informațiilor relevante, pentru a recupera fondurile. Respectivetele informații pot include identitatea și adresa beneficiarului plății.

- (71) Pentru a facilita prevenirea eficace a fraudei și pentru a combate fraudă în domeniul plăților în întreaga Uniune, ar trebui să se adopte dispoziții în vederea prelucrării și efectuării unui schimb de date eficient de către și între sistemele de plată și prestatorii de servicii de plată, cărora ar trebui să li se permită să colecteze, să proceseze și să facă schimb de date cu caracter personal referitoare la persoane implicate în fraude în domeniul plăților. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ²⁰, normele naționale de transpunere a Directivei 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ²¹ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în scopurile prezentei directive.
- (72) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori în procese penale pentru aceeași infracțiune. Prezenta directivă trebuie să fie pusă în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (73) Este necesar să se asigure punerea în aplicare efectivă a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Prin urmare, ar trebui să se instituie proceduri adecvate prin intermediul cărora să se poată formula plângeri împotriva prestatorilor de servicii de plată care nu se conformează dispozițiilor respective și prin care să se asigure impunerea, dacă este cazul, a unor sancțiuni adecvate, eficace, proporționale și cu efect de descurajare. În scopul asigurării respectării efective a prezentei directive, statele membre ar trebui să desemneze autorități competente care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ²² și care acționează în mod independent față de prestatorii de servicii de plată. Din motive de transparență, statele membre ar trebui să notifice Comisiei denumirea autorităților desemnate, cu o descriere clară a sarcinilor care le revin acestora în temeiul prezentei directive.

²⁰ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

²¹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

²² Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (73a) Statele membre ar trebui să desemneze autoritățile competente împuternicite să asigure punerea în aplicare a prezentei directive și să asigure că acestora le sunt acordate competențe de investigare și de punere în aplicare, precum și resursele adecvate necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor. Autoritățile competente ar putea acționa referitor la anumite aspecte ale prezentei directive cerând instanțelor judecătorești competente să pronunțe o hotărâre judecătorească, inclusiv, dacă este cazul, prin formularea unei căi de atac. Acest lucru ar putea permite statelor membre, în special în cazul în care dispozițiile prezentei directive au fost transpuse în dreptul civil, să delege asigurarea respectării respectivelor dispoziții organelor și instanțelor sus-menționate. Statele membre ar trebui să aibă capacitatea de a desemna autorități competente diferite pentru a executa gama largă de obligații prevăzute în prezenta directivă. De exemplu, în cazul unor dispoziții, statele membre ar putea desemna autoritățile competente responsabile de asigurarea respectării protecției consumatorilor sau a datelor, în timp ce în cazul altora, acestea ar putea decide să desemneze supraveghetori prudențiali. Opțiunea de a desemna diferite autorități competente nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor de supraveghere și de cooperare continuă între autoritățile competente, astfel cum este prevăzut în prezenta directivă.
- (74) Fără a aduce atingere dreptului clienților de a introduce o acțiune în fața unei instanțe, statele membre ar trebui să asigure un mecanism ușor accesibil și neoneros de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiilor dintre prestatorii de servicii de plată și consumatori, care decurg din drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta directivă. Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ²³ prevede că protecția acordată consumatorilor prin normele obligatorii prevăzute în dreptul țării în care își au reședința obișnuită nu poate fi înlăturată prin dispoziții contractuale referitoare la legea aplicabilă. În ceea ce privește stabilirea unei proceduri eficiente și eficace de soluționare a litigiilor, statele membre ar trebui să se asigure că prestatorii de servicii de plată pun în aplicare o procedură eficientă în ceea ce privește plângerile consumatorilor, care poate fi urmată de consumatori înainte ca litigiul să fie înaintat spre soluționare printr-o procedură judiciară sau extrajudiciară. Procedura privind plângerile ar trebui să prevadă termene scurte și clar-definite în care prestatorul de servicii de plată ar trebui să răspundă la o plângere.

²³ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I), (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

- (75) Statele membre ar trebui să stabilească dacă autoritățile competente desemnate pentru autorizarea instituțiilor de plată sunt, de asemenea, autoritățile competente în ceea ce privește procedurile extrajudiciare de reparații și recurs.
- (76) Prezenta directivă ar trebui să nu aducă atingere dispozițiilor de drept intern privind consecințele răspunderii pentru inexactități comise în formularea sau transmiterea unei declarații.
- (77) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la tratamentul TVA aplicat serviciilor de plată, prevăzute în Directiva 2006/112/CE a Parlamentului European și a Consiliului ²⁴.
- (77a) Ori de câte ori prezenta directivă face referire la sume în euro, respectivele sume trebuie înțelese ca echivalentul în moneda națională al acestora, astfel cum este determinat de fiecare stat membru care nu face parte din zona euro.
- (78) În vederea asigurării securității juridice, este necesar să se stabilească dispoziții tranzitorii care să permită persoanelor care au început să exercite activitatea de instituție de plată în conformitate cu legea națională care transpune Directiva 2007/64/CE înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive să continue activitatea respectivă în statul membru în cauză pe o perioadă determinată.
- (79) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește adaptarea trimiterii la Recomandarea 2003/361/CE, în cazul în care recomandarea respectivă se modifică, precum și actualizarea, în caz de inflație, a valorii medii a tranzacțiilor de plată executate de către prestatorul de servicii de plată, care este utilizată ca un prag pentru statele membre care aplică opțiunea de a oferi derogări de la (o parte din) cerințele de acordare a autorizației pentru instituțiile de plată mai mici. Este deosebit de important ca, pe durata lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

²⁴ Directiva 2006/112/CE a Parlamentului European și Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

- (80) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentei directive, Comisia ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe know-how-ul și pe sprijinul ABE, care ar trebui să aibă sarcina de a elabora linii directoare și de a pregăti proiecte de standarde tehnice de reglementare privind aspectele legate de securitatea serviciilor de plată, în special în legătură cu autentificarea strictă a clienților, precum și privind cooperarea dintre statele membre în contextul prestării de servicii și al stabilirii instituțiilor de plată autorizate în alte state membre. Comisiei ar trebui să i se acorde competența de a adopta aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare. Aceste sarcini specifice sunt pe deplin conforme cu rolul și responsabilitățile ABE definite în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în temeiul căruia a fost instituită ABE.
- (81) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume integrarea într-o măsură mai mare a pieței unice a serviciilor de plată, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre deoarece implică armonizarea unui număr semnificativ de norme diferite care există în prezent în sistemele juridice ale diverselor state membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (82) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ²⁵, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să anexeze la notificarea măsurilor lor de transpunere unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (83) Dat fiind numărul de modificări care trebuie aduse Directivei 2007/64/CE, este oportun ca aceasta să fie abrogată și înlocuită,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

²⁵ Declarație politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative (JO C 369, 17.12.2011, p. 14).

TITLUL I
OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

- (1) Prezenta directivă stabilește normele în conformitate cu care statele membre disting următoarele șase categorii de prestatori de servicii de plată:
- (a) instituții de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ²⁶, inclusiv, în conformitate cu dreptul intern, sucursalele acestora, în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 17 din regulamentul respectiv, în cazul în care respectivele sucursale se află în Uniune, iar instituțiile lor de credit își au sediile centrale pe teritoriul Uniunii sau, în conformitate cu articolul 47 din Directiva 2013/36/UE, în afara Uniunii;
 - (b) instituțiile emitente de monedă electronică în sensul articolului 2 punctul 1 din Directiva 2009/110/CE inclusiv, în conformitate cu articolul 8 din respectiva directivă și cu dreptul național, sucursalele acestora, în cazul în care o astfel de sucursală se află în Uniune, iar sediul său central este situat în afara Uniunii și doar în măsura în care serviciile de plată furnizate de respectiva sucursală sunt legate de emiterea de monedă electronică;
 - (c) instituții de cecuri poștale care sunt îndreptățite, în conformitate cu legislația națională, să presteze servicii de plată;
 - (d) instituții de plată în sensul articolului 4 punctul 4 din prezenta directivă;
 - (e) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când nu acționează în calitate lor de autoritate monetară sau în calitate de alte autorități publice;
 - (f) statele membre sau autoritățile lor regionale sau locale, atunci când nu acționează în calitate lor de autorități publice.

²⁶ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (*JO L 176, 27.6.2013, p. 1*).

- (2) Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme privind transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare privind serviciile de plată, precum și drepturile și obligațiile utilizatorilor serviciilor de plată și, respectiv, ale prestatorilor de servicii de plată în contextul prestării de servicii de plată ca ocupație sau ca activitate comercială obișnuită.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică serviciilor de plată prestate în cadrul Uniunii.
- (1a) Titlurile III și IV se aplică tranzacțiilor de plată în moneda unui stat membru în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sunt situați pe teritoriul respectivului stat membru, sau în cazul în care unicul prestator de servicii de plată implicat în tranzacție este situat pe teritoriul respectivului stat membru.
- (1b) Titlul III, cu excepția articolului 38 alineatul (1) litera (b), a articolului 45 alineatul (2) litera (e), a articolului 45 alineatul (5) litera (f) și a articolului 49, precum și titlul IV, cu excepția articolului 55 alineatele (2) și (4) și a articolelor 67, 68, 72-77, 80 și 82, se aplică, de asemenea, tranzacțiilor de plată într-o monedă care nu este moneda unui stat membru în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății sau unicul prestator de servicii de plată implicat în tranzacție sunt situați pe teritoriul Uniunii, în legătură cu părțile din tranzacția de plată care sunt efectuate în interiorul Uniunii.
- (1c) Titlul III, cu excepția articolului 38 alineatul (1) litera (b), a articolului 45 alineatul (2) litera (e), a articolului 45 alineatul (5) litera (f) și a articolului 49, precum și titlul IV, cu excepția articolului 55 alineatele (2) și (4), a articolelor 67, 68, 72, a articolului 74 alineatul (1) și a articolelor 80 și 82, se aplică, de asemenea, tranzacțiilor de plată în cazul cărora numai unul dintre prestatorii de servicii de plată se află pe teritoriul Uniunii, în ceea ce privește părțile din tranzacția de plată care sunt efectuate pe teritoriul Uniunii.
- (1d) Statele membre pot extinde aplicarea parțială sau integrală a dispozițiilor menționate la alineatele (1b) și (1c) la tranzacțiile de plată menționate în respectivele alineate.
- (2) Statele membre pot acorda o derogare de la aplicarea parțială sau integrală a dispozițiilor prezentei directive instituțiilor menționate la articolul 2 alineatul (5) punctele 4-23 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 3

Excluderea din domeniul de aplicare

Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) tranzacțiilor de plată efectuate exclusiv în numerar direct de la plătitor către beneficiarul plății, fără intervenția unui intermediar;
- (b) tranzacțiilor de plată efectuate de la plătitor către beneficiarul plății printr-un agent comercial autorizat prin intermediul unui acord să negocieze sau să efectueze vânzări sau achiziții de bunuri sau de servicii:
 - (i) fie în numele plătitorului, fie în numele beneficiarului plății;
 - (ii) atât în numele plătitorului, cât și în numele beneficiarului plății, cu condiția ca agentul comercial să nu intre în niciun moment în posesia fondurilor utilizatorului serviciilor de plată;
- (c) transportului fizic realizat cu titlu profesional de bancnote și de monedă, inclusiv colectarea, procesarea și livrarea acestora;
- (d) tranzacțiilor de plată care constau în colectarea și livrarea de numerar, fără caracter profesional, în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit;
- (e) serviciilor în care beneficiarul plății furnizează plătitorului numerar ca parte a unei tranzacții de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciilor de plată imediat înaintea executării unei tranzacții de plată printr-o plată efectuată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii;
- (f) operațiunilor de schimb valutar, mai precis operațiunilor de tip numerar contra numerar, atunci când fondurile nu sunt păstrate într-un cont de plăți;

- (g) tranzacțiilor de plată bazate pe oricare dintre următoarele documente, prin care prestatorului de servicii de plată i se solicită să plaseze fonduri la dispoziția beneficiarului plății:
 - (i) cecuri pe suport de hârtie reglementate de Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;
 - (ii) cecuri pe suport de hârtie similare celor menționate la punctul (i) și reglementate de normele de drept ale statelor membre care nu sunt părți la Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;
 - (iii) polițe pe suport de hârtie în conformitate cu Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin;
 - (iv) polițe pe suport de hârtie similare celor menționate la punctul (iii) și reglementate de legislația statelor membre care nu sunt părți la Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin;
 - (v) vouchere pe suport de hârtie;
 - (vi) cecuri de călătorie pe suport de hârtie;
 - (vii) mandate poștale pe suport de hârtie în conformitate cu definiția Uniunii Poștale Universale;
- (h) tranzacțiilor de plată efectuate în cadrul unui sistem de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare între agenți de compensare, contrapărți centrale, case de compensare și/sau bănci centrale și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte, fără a aduce atingere articolului 29;
- (i) tranzacțiilor de plată legate de administrarea activelor și a titlurilor, inclusiv a dividendelor, a veniturilor sau a altor sume distribuite, a rambursărilor sau a vânzărilor, efectuate de persoanele vizate la litera (h) sau de societăți de investiții, instituții de credit, organisme de plasament colectiv sau societăți de administrare de portofolii care oferă servicii de investiții și de orice alte entități autorizate să aibă în custodie instrumente financiare;

- (j) serviciilor oferite de prestatorii de servicii tehnice prestatorilor de servicii de plată, care contribuie la prestarea de servicii de plată, fără ca aceștia să intre în vreun moment în posesia fondurilor de transferat, inclusiv în domeniul procesării și stocării datelor, al serviciilor fiduciare și de protejare a vieții private, al autentificării datelor și a entităților, al furnizării de rețele de comunicații și tehnologia informației (TI), al furnizării și întreținerii terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată;
- (k) serviciilor bazate pe anumite instrumente de plată care pot fi utilizate numai într-un mod limitat, care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:
 - (i) instrumente care îi permit titularului să achiziționeze bunuri sau servicii numai în incintele emitentului sau în cadrul unei rețele limitate de prestatori de servicii în temeiul unui acord comercial direct cu un emitent profesionist;
 - (ii) instrumente care pot fi utilizate numai pentru achiziționarea unei game limitate de bunuri sau servicii;
 - (iii) instrumente valabile numai într-un singur stat membru și reglementate de o autoritate publică națională sau regională în anumite scopuri sociale sau fiscale pentru a achiziționa bunuri sau servicii specifice de la furnizori care au un acord comercial cu emitentul.

Același instrument nu poate fi utilizat pentru a face tranzacții de plată în vederea achiziției de bunuri și servicii în mai multe rețele limitate sau în vederea achiziției unei game nelimitate de bunuri și servicii;

- (l) tranzacțiilor de plată care sunt efectuate de către un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice ca servicii auxiliare serviciilor de comunicații electronice pentru un abonat la rețeaua sau la serviciul respectiv și pentru achiziționarea de conținut digital și de servicii de voce, indiferent de dispozitivul utilizat pentru achiziționarea sau consumarea conținutului digital, cu condiția ca valoarea oricărei tranzacții de plată singulare să nu depășească 50 EUR și:
 - (a) valoarea cumulată a tranzacțiilor de plată pentru un singur abonat să nu depășească 200 EUR în orice lună de facturare sau
 - (b) în cazul în care un abonat își prefinanțează contul deschis la furnizorul de rețele sau servicii de comunicații electronice, valoarea cumulată a tranzacțiilor de plată să nu depășească 200 EUR în orice lună calendaristică;
- (la) tranzacțiilor de plată ale unui furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice pentru un abonat la rețeaua sau la serviciul respectiv, care sunt efectuate de pe un dispozitiv electronic sau prin intermediul acestuia și sunt facturate pe factura aferentă în cadrul unei activități de caritate, cu condiția ca valoarea oricărei tranzacții de plată singulare să nu depășească 50 EUR iar valoarea cumulată a tranzacțiilor de plată să nu depășească 200 EUR lunar pentru fiecare abonat;

- (lb) tranzacțiilor de plată ale unui furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice pentru un abonat la rețeaua sau la serviciul respectiv, care sunt efectuate de pe un dispozitiv electronic sau prin intermediul acestuia și sunt facturate pe factura aferentă pentru achiziția de bilete, cu condiția ca valoarea oricărei tranzacții de plată singulare să nu depășească 50 EUR iar valoarea cumulată a tranzacțiilor de plată să nu depășească 200 EUR lunar pentru fiecare abonat;
- (m) tranzacțiilor de plată efectuate între prestatori de servicii de plată, agenți sau sucursale ale acestora în nume propriu;
- (n) tranzacțiilor de plată efectuate între o întreprindere-mamă și filiala sa sau între filialele aceleiași întreprinderi-mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui alt prestator de servicii de plată decât o întreprindere care aparține aceluiași grup;
- (o) serviciilor de retragere de numerar prin intermediul unui automat bancar, oferite de prestatori acționând în numele unuia sau al mai multor emitenți de carduri, care nu sunt parte la contractul-cadru cu clientul care retrage banii dintr-un cont de plăți, cu condiția ca acești prestatori să nu asigure alte servicii de plată dintre cele enumerate în anexa I, cu excepția articolelor 38, 41 și 42, care se aplică operatorilor care furnizează respectivul serviciu în mod corespunzător.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „stat membru de origine” înseamnă:
 - (i) fie statul membru în care se află sediul social al prestatorului de servicii de plată;
 - (ii) fie, în cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, prestatorul de servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care se află sediul central al acestuia;
2. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, diferit de statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent sau o sucursală sau în care prestează servicii de plată;
3. „serviciu de plată” înseamnă oricare dintre activitățile comerciale enumerate în anexa I;
4. „instituție de plată” înseamnă persoana juridică autorizată, în conformitate cu articolul 10, să furnizeze și să presteze servicii de plată în întreaga Uniune;
5. „tranzacție de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de plătitor sau în numele acestuia ori de beneficiarul plății, de a plasa, transfera sau retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;
6. „sistem de plată” înseamnă un sistem de transfer de fonduri, reglementat de dispoziții și norme comune, formale și standardizate, pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea tranzacțiilor de plată;
7. „plătitor” înseamnă persoana fizică sau juridică care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți, persoana fizică sau juridică care emite un ordin de plată;
8. „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei tranzacții de plată;

9. „prestator de servicii de plată” înseamnă entitățile menționate la articolul 1 alineatul (1) și persoanele fizice și juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolelor 27 și 27a;
10. „prestator de servicii de plată care oferă servicii de cont” înseamnă un prestator de servicii de plată care oferă și administrează contul de plăți din care plătitorul dorește să efectueze o anumită tranzacție de plată;
11. „prestator de servicii de inițiere a plății” înseamnă un prestator de servicii de plată care desfășoară activitățile menționate la punctul 7 din anexa I;
- 11a. „prestator de servicii de informare cu privire la conturi” înseamnă un prestator de servicii de plată care desfășoară activitățile menționate la punctul 8 din anexa I;
12. „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;
13. „consumator” înseamnă persoana fizică care, în cadrul contractelor de servicii reglementate de prezenta directivă, acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, de afaceri sau profesională;
14. „contract-cadru” înseamnă un contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor tranzacții de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile legate de constituirea acestuia;
15. „remitere de bani” înseamnă un serviciu de plată în cadrul căruia se primesc fonduri de la un plătitor, fără crearea unui cont de plăți în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății și/sau în cadrul căruia aceste fonduri sunt primite în numele beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;
16. „cont de plăți” înseamnă un cont deținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori de servicii de plată, care este folosit pentru executarea tranzacțiilor de plată;
17. „fonduri” înseamnă bancnote și monede, bani scripturali și monedă electronică, conform definițiilor prevăzute la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE;

18. „ordin de plată” înseamnă orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei tranzacții de plată;
19. „data valutei” înseamnă data de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a calcula dobânda pentru fondurile debitate dintr-un cont de plăți sau creditate într-un astfel de cont;
20. „curs de schimb de referință” înseamnă cursul de schimb care este folosit ca bază de calcul pentru schimburile valutare și care este pus la dispoziție de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică;
21. „autentificare” înseamnă procedurile care permit prestatorului de servicii de plată să verifice identitatea unui utilizator al serviciilor de plată sau valabilitatea utilizării unui anumit instrument de plată, inclusiv utilizarea elementelor sale de securitate personalizate;
22. „autentificarea strictă a clienților” înseamnă o autentificare care se bazează pe utilizarea promptă a două sau mai multe elemente incluse în categoria cunoștințelor, posesiei și inerentei[] care sunt independente, în sensul că neîndeplinirea unui element nu compromite fiabilitatea celorlalte elemente, și care sunt concepute în așa fel încât să protejeze confidențialitatea datelor de autentificare;
- 22a. „elemente de securitate personalizate” înseamnă caracteristici personalizate oferite de prestatorul de servicii de plată unui client în scopul autentificării;
- 22b. „tranzacție de plată la distanță” înseamnă o tranzacție de plată inițiată prin intermediul internetului sau prin intermediul unui dispozitiv care poate fi folosit pentru comunicarea la distanță;
- 22c. „date sensibile referitoare la plăți” înseamnă date, inclusiv elemente de securitate personalizate care permit controlul asupra contului utilizatorului serviciilor de plată sau care pot fi utilizate în scopul fraudării;
23. „rata dobânzii de referință” înseamnă rata dobânzii care este folosită ca bază de calcul pentru dobânzile ce urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică, care poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;
24. „cod unic de identificare” înseamnă combinația de litere, cifre sau simboluri comunicată utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată, care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scopul identificării fără ambiguitate a celui alt utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului de plăți al celui alt utilizator al serviciilor de plată pentru o tranzacție de plată;

25. „agent” înseamnă o persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată în numele unei instituții de plată;
26. „instrument de plată” înseamnă orice dispozitiv (dispozitive) personalizat(e) și/sau orice serie de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosit pentru a iniția un ordin de plată;
27. „mijloace de comunicare la distanță” înseamnă orice mijloace care, fără prezența fizică simultană a prestatorului și a utilizatorului serviciilor de plată, pot fi folosite pentru încheierea unui contract de servicii de plată;
28. „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite utilizatorului serviciilor de plată să stocheze informații adresate personal respectivului utilizator al serviciilor de plată, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare și pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informației respective, și care permite reproducerea identică a informațiilor stocate;
29. „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o întreprindere în conformitate cu definiția de la articolul 1 și de la articolul 2 alineatele (1) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE, în versiunea din 6 mai 2003 a acesteia;
30. „zi lucrătoare” înseamnă o zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății implicat în executarea unei tranzacții de plată exercită activități și este în măsură să execute tranzacții de plată;
31. „debitare directă” înseamnă un serviciu național sau transfrontalier de plată pentru debitarea contului de plăți al plătitorului, în cazul în care o tranzacție de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului acordat de către plătitor fie beneficiarului plății, fie prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății sau prestatorului de servicii de plată al plătitorului;
32. „serviciu de inițiere a plății” înseamnă un serviciu de inițiere a unui ordin de plată la cererea utilizatorului serviciilor de plată cu privire la un cont de plăți deținut la un alt prestator de servicii de plată;
33. „serviciu de informare cu privire la conturi” înseamnă un serviciu online care furnizează informații consolidate în legătură cu unul sau mai multe conturi de plăți deținute de utilizatorul serviciilor de plată la unul sau mai mulți prestatori de servicii de plată diferiți;

34. „sucursală” înseamnă un punct de lucru, diferit de sediul central, care constituie o parte a instituției de plată, care nu are personalitate juridică și care efectuează direct, integral sau parțial, tranzacțiile inerente activității unei instituții de plată; toate punctele de lucru constituite în același stat membru de o instituție de plată al cărei sediu central este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală;
35. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi care sunt legate între ele prin relația menționată la articolul 22 alineatul (1), la articolul 22 alineatul (2) sau la articolul 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE sau de întreprinderi astfel cum sunt definite la articolele 4, [5 și 6] din Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei care sunt legate între ele prin relația menționată la articolul 10 alineatul (1), la articolul 113 alineatul (6) sau la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul UE/575/2013;
36. „rețea de comunicații electronice” înseamnă o rețea astfel cum este definită la articolul 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului ²⁷;
37. „serviciu de comunicații electronice” înseamnă un serviciu astfel cum este definit la articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE;
38. „conținut digital” înseamnă bunuri sau servicii care sunt produse și furnizate în format digital, a căror utilizare sau consum este limitat(ă) în cadrul unui dispozitiv tehnic și care nu permit în niciun fel utilizarea sau consumul bunurilor și serviciilor fizice;
39. „acceptarea tranzacțiilor de plată” înseamnă un serviciu de plată furnizat de un prestator de servicii de plată care încheie un contract cu un beneficiar al plății, conform căruia acceptă și prelucreează tranzacțiile de plată, ceea ce duce la transferul fondurilor către beneficiarul plății;
40. „emiterea de instrumente de plată” înseamnă un serviciu de plată prin care un prestator de servicii de plată furnizează plătitorului un instrument de plată pentru a iniția și a prelucra tranzacțiile de plată ale plătitorului;

²⁷ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, 24.4.2002, p. 33).

41. „fonduri proprii” înseamnă fonduri proprii astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în care cel puțin 75 % din capitalul de nivel 1 este materializat sub formă de fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum este menționat la articolul 50 din respectivul regulament iar capitalul de nivel 2 este egal sau mai mic decât o treime din capitalul de nivel 1;
42. [...]
- 42b. „coetichetare” înseamnă includerea a două sau mai multe mărci pe același instrument de plată pe bază de card;
- 42c. „marcă” înseamnă o anumită marcă ce denotă schema de plată cu cardul în cadrul căruia se efectuează tranzacțiile de plată pe bază de card;

TITLUL II
PRESTATORI DE SERVICII DE PLATĂ

CAPITOLUL 1
Instituții de plată

Secțiunea 1
Dispoziții generale

Articolul 5
Cereri de autorizare

- (1) Obținerea unei autorizații în calitate de instituție de plată este condiționată de transmiterea către autoritățile competente ale statului membru de origine a unei cereri însoțite de următoarele:
- (a) un program de activitate care să indice în special tipul de servicii de plată vizate;
 - (b) un plan de afaceri care include un buget estimativ privind primele trei exerciții financiare, care să demonstreze că solicitantul poate folosi sistemele, resursele și procedurile adecvate și proporționale necesare pentru buna sa funcționare;
 - (c) dovezi care să demonstreze că instituția de plată deține capitalul inițial prevăzut la articolul 6;
 - (d) în cazul instituțiilor de plată menționate la articolul 9 alineatul (1), o descriere a măsurilor întreprinse în vederea protejării fondurilor utilizatorilor serviciilor de plată în conformitate cu articolul 9;
 - (e) o descriere a sistemului de conducere a întreprinderii și a mecanismelor de control intern, inclusiv a procedurilor administrative, de gestionare a riscurilor și a procedurilor contabile ale solicitantului, care să demonstreze că sistemele de conducere, mecanismele de control și procedurile respective sunt proporționale, justificate, valide și adecvate;

- (f) o descriere a procedurilor existente pentru monitorizarea, tratarea și urmărirea unui incident de securitate și a plângerilor legate de securitate formulate de clienți, incluzând un mecanism de raportare care ține cont de obligațiile în materie de notificare ale instituției de plată prevăzute la articolul 86;
- (g) o descriere a procesului existent pentru înregistrarea, monitorizarea, supravegherea și restricționarea accesului la datele sensibile privind plățile;
- (h) o descriere a măsurilor de asigurare a continuității activității, care să cuprindă o identificare clară a operațiunilor critice, planuri de urgență eficiente și o procedură pentru testarea și reexaminarea periodică a caracterului adecvat și a eficienței acestor planuri;
- (i) o descriere a principiilor și a definițiilor aplicate pentru colectarea datelor statistice privind performanța, tranzacțiile și fraudea;
- (j) un document privind politica de securitate, inclusiv o evaluare detaliată a riscurilor în raport cu serviciile sale de plată și o descriere a măsurilor de control al securității și a măsurilor de atenuare a riscurilor întreprinse în vederea protejării adecvate a utilizatorilor serviciilor de plată împotriva riscurilor identificate, inclusiv a fraudei și a utilizării ilegale a datelor sensibile și cu caracter personal;
- (k) o descriere a mecanismelor de control intern instituite de solicitant pentru a-și respecta obligațiile în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului, astfel cum decurg din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și din Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ²⁸;
- (l) o descriere a structurii organizatorice a solicitantului, inclusiv, dacă este cazul, o descriere a posibilității de utilizare a agenților și a sucursalelor și a controalelor externe și la fața locului pe care solicitantul se angajează să le execute, cel puțin anual, asupra acestora, precum și o descriere a acordurilor de externalizare, precum și a participării sale la un sistem de plăți național sau internațional;

²⁸ Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri (JO L 345, 8.12.2006, p. 1).

- (m) identitatea persoanelor care, direct sau indirect, dețin participații calificate la capitalul solicitantului în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 33 din Directiva 2013/36/UE, precum și mărimea participațiilor și dovada caracterului adecvat al acestora din perspectiva nevoii de a asigura administrarea corectă și prudentă a unei instituții de plată;
- (n) identitatea directorilor și a persoanelor responsabile de administrarea instituției de plată și, dacă este cazul, a persoanelor responsabile de administrarea activităților legate de serviciile de plată ale instituției de plată, precum și dovezi care să ateste faptul că acestea se bucură de o bună reputație și dețin cunoștințele și experiența adecvate pentru a presta servicii de plată, în conformitate cu dispozițiile din statul membru de origine al instituției de plată;
- (o) dacă este cazul, identitatea auditorilor statutarilor sau a firmelor de audit, conform definițiilor acestora din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- (p) statutul juridic și actul constitutiv al solicitantului;
- (q) adresa sediului central al solicitantului.

În sensul literelor (d), (e), (f) și (l), solicitantul furnizează o descriere a sistemului său de audit și a dispozițiilor organizatorice pe care le-a instituit în scopul de a întreprinde toate măsurile rezonabile pentru a proteja interesele utilizatorilor și pentru a asigura continuitatea și fiabilitatea în efectuarea serviciilor de plată.

Măsurile de control al securității și de atenuare a riscurilor menționate la litera (j) trebuie să precizeze modul în care acestea asigură un nivel ridicat de securitate tehnică, inclusiv în ceea ce privește software-ul și sistemele informatice utilizate de solicitant sau de întreprinderile pe care le externalizează pentru toate operațiunile sale sau pentru o parte din acestea. Printre măsurile respective se numără, de asemenea, măsurile de securitate prevăzute la articolul 86 alineatul (1). Aceste măsuri țin seama de orientările privind măsurile de securitate ale Autorității Bancare Europene (ABE) menționate la articolul 86 alineatul (2) odată ce acestea sunt adoptate.

- (2) Statele membre impun întreprinderilor care solicită autorizarea sau înregistrarea prestării serviciilor de plată menționate la punctele 7 și 8 din anexa I să dețină, ca o condiție pentru autorizarea sau înregistrarea acestora, o asigurare de răspundere civilă profesională sau o asigurare echivalentă care să acopere teritoriile în care își oferă serviciile, sau o altă garanție comparabilă împotriva răspunderii, pentru a se asigura că își pot îndeplini obligațiile menționate la articolele 65, 80 și 82.
- (3) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive, ABE elaborează orientări pentru autoritățile competente în temeiul prezentei directive, cu privire la criteriile privind modalitatea de a prevedea suma monetară minimă a asigurării de răspundere civilă profesională sau a garanției comparabile menționate la alineatul (2).

La elaborarea orientărilor menționate la primul paragraf, ABE ia în considerare:

- profilul de risc al întreprinderii;
- dacă întreprinderea furnizează alte servicii de plată enumerate în anexa I sau este angajată în alte activități;
- dimensiunea activității. Pentru întreprinderile care solicită autorizarea prestării de servicii de plată de la punctul 7 din anexa I, se ia în considerare valoarea tranzacțiilor inițiate; pentru întreprinderile care solicită înregistrarea prestării de servicii de plată de la punctul 8 din anexa I, se ia în considerare numărul de clienți care utilizează serviciile de informare cu privire la conturi.

ABE revizuieste orientările în mod periodic.

- (4) Informațiile menționate la alineatul (3) sunt notificate autorităților competente în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 5a
Controlul acționariatului

- (1) Orice persoană fizică sau juridică care a luat hotărârea de a accepta sau de a majora suplimentar, în mod direct sau indirect, o participație calificată, în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 într-o instituție de plată, care ar avea ca rezultat faptul că drepturile de vot sau capitalul deținut ar atinge sau depăși pragurile de 20 %, 30 % sau 50 %, sau faptul că instituția de plată ar deveni filiala sa, informează în prealabil, în scris, autoritățile competente ale respectivei instituții de plată în legătură cu intenția sa. Același lucru se aplică oricărei persoane fizice sau juridice care a decis să renunțe, direct sau indirect, la o participație calificată sau să își reducă participația calificată, iar drept consecință proporția capitalului deținut sau a drepturilor de vot ar scădea sub pragurile de 20 %, 30 % sau 50 % sau instituția de plată ar înceta să mai fie filiala sa.
- (2) Acceptantul propus al unei participații calificate comunică autorității competente informații referitoare la dimensiunea participației, precum și informațiile relevante specificate în articolul 23 alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE.
- (3) Statele membre solicită ca, în cazul în care este probabil ca influența exercitată de persoanele menționate la alineatul (2) să fie în detrimentul unei gestionări solide și prudente a instituției, autoritățile competente să se opună sau să adopte alte măsuri corespunzătoare pentru încetarea situației respective. Asemenea măsuri pot include interdicții, pot consta în sancțiuni aplicate persoanelor care asigură conducerea sau în suspendarea exercitării dreptului de vot aferent acțiunilor deținute de acționarii sau membrii instituției de plată în cauză.
- (4) Măsuri similare se aplică persoanelor fizice sau juridice care nu își îndeplinesc obligația de a furniza informații prealabile, în conformitate cu prezentul articol.
- (5) În cazul în care se acceptă o participație în pofida opoziției autorităților competente, statele membre, indiferent de alte eventuale sancțiuni care urmează a fi adoptate, dispun fie suspendarea exercitării drepturilor de vot respective, fie nulitatea voturilor exprimate, fie posibilitatea anulării acestor voturi.

Articolul 6

Capitalul inițial

Statele membre cer instituțiilor de plată să dețină, în momentul autorizării, un capital inițial, format din elementele menționate la articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, după cum urmează:

- (a) în cazul în care instituția de plată prestează numai serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 20 000 EUR;
- (b) în cazul în care instituția de plată prestează serviciul de plată menționat la punctul 7 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 50 000 EUR;
- (c) în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată menționate la punctele 1-5 din anexa I, capitalul său nu este în niciun moment inferior sumei de 125 000 EUR.

Articolul 7

Fonduri proprii

- (1) Fondurile proprii ale instituției de plată, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 41, nu pot fi inferioare sumei necesare în temeiul articolului 6 sau 8 din prezenta directivă, fiind luată în considerare suma mai ridicată.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni folosirea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea fondurilor proprii în cazul în care instituția de plată aparține aceluiași grup ca o altă instituție de plată, instituție de credit, societate de investiții, societate de administrare a portofoliului sau societate de asigurări. Prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul în care o instituție de plată este de natură hibridă și desfășoară alte activități decât prestarea de servicii de plată.
- (3) În cazul în care se întrunesc condițiile stabilite la articolul 7 din Regulamentul (UE) 575/2013, statele membre sau autoritățile lor competente pot alege să nu aplice articolul 8 din prezenta directivă instituțiilor de plată care fac obiectul supravegherii consolidate a instituției de credit mamă în conformitate cu Directiva 2013/36/UE.

Articolul 8
Calculul fondurilor proprii

- (1) Fără a aduce atingere cerințelor privind capitalul inițial stabilite la articolul 6, statele membre solicită instituțiilor de plată să dețină în orice moment fonduri proprii calculate în conformitate cu una dintre următoarele trei metode, astfel cum se stabilește de către autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională:

Metoda A

Fondurile proprii ale instituțiilor de plată sunt cel puțin egale cu 10 % din regia fixă din anul precedent. Autoritățile competente pot ajusta această cerință în caz de modificare semnificativă a activității instituției de plată în raport cu anul precedent. În cazul în care o instituție de plată nu a înregistrat un an complet de activitate de la data calculului, cerința este ca fondurile proprii să fie cel puțin egale cu 10 % din regia sa fixă corespunzătoare prevăzută în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente solicită ajustarea acestui plan.

Metoda B

Fondurile proprii ale instituției de plată sunt cel puțin egale cu suma următoarelor elemente, înmulțite cu coeficientul k definit la alineatul (2), unde volumul plăților (VP) reprezintă o doisprezecime din valoarea totală a tranzacțiilor de plată executate sau inițiate de instituția de plată în anul precedent:

- (a) 4,0 % din tranșa de VP inferioară sumei de 5 milioane EUR
plus
- (b) 2,5 % din tranșa de VP cuprinsă între 5 milioane EUR și 10 milioane EUR
plus
- (c) 1 % din tranșa de VP cuprinsă între 10 milioane EUR și 100 milioane EUR
plus
- (d) 0,5 % din tranșa de VP cuprinsă între 100 milioane EUR și 250 de milioane EUR
plus
- (e) 0,25 % din tranșa de VP peste 250 de milioane EUR.

Metoda C

Fondurile proprii ale instituției de plată sunt cel puțin egale cu indicatorul aplicabil definit la litera (a), înmulțit cu factorul de multiplicare menționat la litera (b) de mai jos și la care se aplică coeficientul k definit la alineatul (2) de mai jos.

(a) Indicatorul aplicabil este suma următoarelor elemente:

1. venituri din dobânzi;
2. cheltuieli cu dobânzi;
3. comisioane și taxe percepute și
4. alte venituri din exploatare.

Fiecare element este inclus în sumă cu semnul pozitiv sau negativ corespunzător. Venitul din produsele excepționale sau neobișnuite nu poate fi folosit la calcularea indicatorului aplicabil. Cheltuielile legate de externalizarea serviciilor prestate de terți pot micșora indicatorul aplicabil dacă acestea sunt angajate de o întreprindere care face obiectul unei supravegheri în conformitate cu prezenta directivă. Indicatorul aplicabil este calculat pe baza observării anuale efectuate la sfârșitul exercițiului financiar anterior. Indicatorul aplicabil este calculat pe baza exercițiului financiar anterior. Cu toate acestea, fondurile proprii calculate pe baza metodei C nu trebuie să fie inferioare valorii de 80 % din media celor trei exerciții financiare anterioare pentru indicatorul aplicabil. Atunci când nu sunt disponibile cifre auditate, se pot folosi estimări.

(b) Factorul de multiplicare este de:

- (i) 10 % din tranșa indicatorului aplicabil inferioară sumei de 2,5 milioane EUR;
- (ii) 8 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 2,5 milioane EUR și 5 milioane EUR;
- (iii) 6 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 5 milioane EUR și 25 de milioane EUR;
- (iv) 3 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 25 de milioane EUR și 50 de milioane EUR;
- (v) 1,5 % din tranșa indicatorului aplicabil care depășește 50 de milioane EUR.

- (2) Coeficientul k , care trebuie folosit în cazul metodelor B și C, este următorul:
- (a) 0,5 în cazul în care instituția de plată prestează numai serviciul de plată menționat la punctul 6 din anexa I;
 - (b) 1 în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată enumerate la punctele 1-5 sau la punctul 7 din anexa I.
- (3) Autoritățile competente pot, pe baza evaluării procesului de gestionare a riscului, a bazei de date privind riscurile de pierderi și a mecanismelor de control ale instituției de plată, să solicite instituției de plată să dețină o sumă corespunzătoare fondurilor proprii cu până la 20 % mai mare decât cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu alineatul (1) sau să permită instituției de plată să dețină o sumă corespunzătoare fondurilor proprii cu până la 20 % mai mică decât cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 9

Cerințele privind protejarea fondurilor

- (1) Statele membre sau autoritățile competente impun cerința ca o instituție de plată care prestează serviciile de plată menționate la punctele 1-6 din anexa I să protejeze toate fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată pentru executarea tranzacțiilor de plată, prin oricare dintre metodele următoare:
- (a) fondurile nu sunt niciodată amestecate cu fondurile vreunei persoane fizice sau juridice alta decât utilizatorul serviciilor de plată în numele căruia sunt deținute fondurile și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată și nu sunt încă remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare care urmează zilei în care au fost primite, acestea sunt depuse într-un cont separat într-o instituție de credit sau sunt investite în active sigure, lichide și cu risc scăzut, astfel cum sunt definite de autoritățile competente ale statului membru de origine; fondurile sunt, de asemenea, exceptate, în conformitate cu dreptul național și în interesul utilizatorilor serviciilor de plată, de la posibilitatea de urmărire pentru satisfacerea creanțelor altor creditori ai instituției de plată, în special în caz de insolvență a acesteia;
 - (b) fondurile sunt acoperite de o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă din partea unei societăți de asigurări sau a unei instituții de credit, care nu aparține aceluiași grup cu cel din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi fost separată în absența unei polițe de asigurare sau a unei alte garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția de plată nu poate să facă față obligațiilor sale financiare.
- (2) În cazul în care o instituție de plată este obligată să protejeze fondurile în conformitate cu alineatul (1) și în care o parte din respectivele fonduri urmează să fie folosite pentru tranzacții de plată viitoare, restul fondurilor urmând să fie folosite pentru alte servicii decât cele de plată, partea de fonduri care urmează să fie folosită pentru viitoarele tranzacții de plată se supune cerințelor de la alineatul (1). În cazul în care această parte este variabilă sau nu este cunoscută în prealabil, statele membre permit instituțiilor de plată să aplice prezentul alineat pe baza unei părți reprezentative care se estimează că va fi folosită pentru serviciile de plată, cu condiția ca această parte reprezentativă să poată fi estimată în mod rezonabil, pe baza datelor istorice, într-un mod satisfăcător pentru autoritățile competente.

Articolul 10

Acordarea autorizației

- (1) Statele membre solicită întreprinderilor, altele decât cele menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e) și (f) și altele decât persoanele fizice sau juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolelor 27 și 27a, care intenționează să presteze servicii de plată, să obțină o autorizare în calitate de instituție de plată înainte de a începe să presteze servicii de plată. Autorizația se acordă doar unei persoane juridice stabilite într-un stat membru.
- (2) Se acordă o autorizație dacă informațiile și documentele care însoțesc cererea respectă toate cerințele prevăzute la articolul 5 și dacă, după examinarea dosarului, autoritățile competente își dau avizul favorabil. Înainte de acordarea unei autorizații, autoritățile competente pot consulta, în cazurile justificate, banca centrală națională sau alte autorități publice competente.
- (3) O instituție de plată care are un sediu social, în conformitate cu legislația națională din statul său membru de origine, trebuie să aibă sediul central în același stat membru în care se află sediul său social și să își desfășoare în acel sediu cel puțin o parte din activitățile de servicii de plată.
- (4) Autoritățile competente acordă o autorizație doar dacă, ținând seama de nevoia de a garanta gestionarea corectă și prudentă a instituției de plată, aceasta din urmă are sisteme de conducere solide pentru activitatea sa de prestare de servicii de plată, care să includă o structură organizatorică clară, cu o împărțire a responsabilităților bine definită, transparentă și coerentă, cu proceduri eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă, precum și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile corecte; aceste sisteme, structuri, proceduri și mecanisme sunt exhaustive și proporționale cu natura, scara și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată.

- (5) În cazul în care o instituție de plată prestează oricare dintre serviciile de plată enumerate la punctele 1-7 din anexa I și desfășoară în paralel alte activități comerciale, autoritățile competente pot cere constituirea unei entități separate pentru serviciile de plată în cazul în care celelalte activități comerciale aduc atingere sau ar putea să aducă atingere fie solidității financiare a instituției de plată, fie capacității autorităților competente de a controla dacă instituția de plată respectă toate obligațiile impuse de prezenta directivă.
- (6) Autoritățile competente refuză acordarea unei autorizații în cazul în care, ținând seama de nevoia de a garanta gestionarea corectă și prudentă a unei instituții de plată, nu sunt convinge că acționarii sau asociații care dețin o participație calificată au calitățile necesare.
- (7) În situația în care există legături strânse, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 38 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, între instituțiile de plată și alte persoane fizice sau juridice, autoritățile competente acordă o autorizație numai dacă legăturile respective nu împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere.
- (8) Autoritățile competente acordă o autorizație doar dacă actele cu putere de lege și actele administrative ale unei țări terțe care reglementează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dacă dificultățile legate de aplicarea acestor acte cu putere de lege și acte administrative nu împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere.
- (9) O autorizație este valabilă în toate statele membre și permite instituției de plată respective să presteze servicii de plată în întreaga Uniune, în virtutea libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire, cu condiția ca serviciile respective să fie acoperite de autorizație.

Articolul 11
Comunicarea deciziei

În termen de trei luni de la data primirii unei cereri sau, dacă aceasta este incompletă, de la data primirii tuturor informațiilor necesare pentru luarea unei decizii, autoritățile competente informează solicitantul cu privire la acordarea sau refuzarea acordării autorizației. În cazul în care se refuză acordarea autorizației, se precizează motivele refuzului.

Articolul 12
Retragerea autorizației

- (1) Autoritățile competente pot retrage o autorizație acordată unei instituții de plată numai în cazul în care instituția se încadrează într-unul sau mai multe din următoarele cazuri:
 - (a) nu utilizează autorizația respectivă în termen de 12 luni, renunță în mod expres la aceasta sau își încetează activitatea pe o perioadă mai mare de șase luni, în cazul în care statul membru respectiv nu prevede că în astfel de situații autorizația își pierde valabilitatea;
 - (b) a obținut autorizația pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;
 - (c) nu mai îndeplinește condițiile de acordare a autorizației sau nu informează autoritatea competentă cu privire la modificări importante în acest sens;
 - (d) ar constitui o amenințare la adresa stabilității sistemului de plată sau a încrederii în acesta dacă ar continua activitatea sa de prestare de servicii de plată;
 - (e) se încadrează într-una dintre situațiile pentru care legislația națională prevede retragerea unei autorizații.
- (2) Orice retragere a unei autorizații trebuie motivată, iar motivele trebuie comunicate în consecință părților implicate.
- (3) Retragerea unei autorizații se face publică, inclusiv în registrele menționate la articolele 13 și 14.

Articolul 13

Înregistrarea în statul membru de origine

Statele membre constituie un registru public al instituțiilor de plată autorizate, al agenților acestora și al persoanelor fizice și juridice care beneficiază de o derogare în conformitate cu articolele 27 și 27a, precum și al instituțiilor menționate la articolul 2 alineatul (3) care au dreptul de a presta servicii de plată în conformitate cu legislația națională. Sucursalele instituțiilor de plată sunt înscrise în registrul statului membru de origine dacă furnizează servicii și în alt stat membru decât statul lor de origine. Odată cu notificarea adresată autorităților lor competente, acestea sunt înscrise în registrul statului membru de origine.

Acest registru identifică serviciile de plată pentru care instituția de plată deține autorizație sau pentru care persoana fizică sau juridică a fost înregistrată. Instituțiile de plată autorizate figurează în registru pe o listă separată de lista persoanelor fizice sau juridice care au fost înscrise în registru în conformitate cu articolele 27 și 27a. Registrul este public, este accesibil online și este actualizat fără întârziere.

Articolul 14

Registrul ABE

- (1) Autoritățile competente notifică ABE fiecare autorizație acordată în temeiul articolului 10, în legătură cu toate persoanele fizice și juridice care beneficiază de derogarea în conformitate cu articolele 27 și 27a, precum și în legătură cu instituțiile menționate la articolul 2 alineatul (3) care au dreptul de a presta servicii de plată în conformitate cu dreptul intern.
- (2) ABE publică pe site-ul său web și actualizează în mod regulat o listă cu denumirile entităților menționate la alineatul (1).
- (3) Lista menționată la alineatul (2) identifică acele persoane fizice și juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolelor 27 și 27a ca atare.
- (4) Autoritățile competente notifică ABE cu privire la fiecare autorizație retrasă și cu privire la fiecare derogare retrasă în temeiul articolelor 27 și 27a, comunicând, de asemenea, motivele care au stat la baza retragerii.

Articolul 15
Menținerea autorizației

În cazul în care apar schimbări care aduc atingere exactității informațiilor sau a documentelor însoțitoare furnizate în conformitate cu articolul 5, instituția de plată informează în consecință, fără întârziere, autoritățile competente ale statului său membru de origine.

Articolul 16
Contabilitatea și auditul statutar

- (1) Directiva 78/660/CEE și, dacă este cazul, Directivele 83/349/CEE și 86/635/CEE și Regulamentul (CE) 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ²⁹ se aplică *mutatis mutandis* instituțiilor de plată.
- (2) Cu excepția unei derogări acordate în temeiul Directivei 78/660/CEE și, dacă este cazul, al Directivelor 83/349/CEE și 86/635/CEE, conturile anuale și conturile consolidate ale instituțiilor de plată sunt verificate de auditori statutari sau de firme de audit în sensul Directivei 2006/43/CE.
- (3) În scopuri de supraveghere, statele membre impun cerința ca instituțiile de plată să furnizeze informații contabile separate pentru serviciile de plată și pentru activitățile menționate la articolul 17 alineatul (1), care trebuie să facă obiectul unui raport de audit. Acest raport este pregătit, dacă este cazul, de auditorii statutari sau de o firmă de audit.
- (4) Obligațiile definite la articolul 63 din Directiva 2013/36/UE se aplică *mutatis mutandis* auditorilor statutari sau firmelor de audit ale instituțiilor de plată în ceea ce privește serviciile de plată.

²⁹ Regulamentul (CE) 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

Articolul 17

Activități

- (1) Pe lângă prestarea de servicii de plată, instituțiile de plată sunt abilitate să desfășoare următoarele activități:
 - (a) prestarea de servicii auxiliare operaționale și conexe în sensul strict al cuvântului, cum ar fi asigurarea executării tranzacțiilor de plată, a serviciilor de schimb valutar, a activităților de păstrare în custodie, precum și a stocării și procesării datelor;
 - (b) exploatarea sistemelor de plată, fără a aduce atingere articolului 29;
 - (c) activități comerciale altele decât prestarea de servicii de plată, având în vedere dreptul Uniunii și dreptul național aplicabil.
- (2) Atunci când instituțiile de plată prestează unul sau mai multe servicii de plată, acestea pot deține doar conturi de plăți folosite exclusiv pentru tranzacțiile de plată.
- (3) Orice fonduri primite de instituțiile de plată de la utilizatorii serviciilor de plată în vederea prestării de servicii de plată nu reprezintă un depozit sau alte fonduri rambursabile în sensul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE și nici monedă electronică în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE.

- (4) Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată menționate la punctul 4 sau 5 din anexa I doar dacă se întrunesc următoarele condiții:
- (a) creditul are un caracter accesoriu și este acordat exclusiv în legătură cu executarea unei tranzacții de plată;
 - (b) fără a aduce atingere normelor de drept intern privind acordarea de credit prin cărți de credit, creditul acordat în legătură cu o plată și executat în conformitate cu articolul 10 alineatul (9) și cu articolul 26 este rambursat într-o perioadă scurtă, care în niciun caz nu depășește 12 luni;
 - (c) acest credit nu este acordat din fondurile primite sau deținute în scopul executării unei tranzacții de plată și
 - (d) fondurile proprii ale instituției de plată sunt în orice moment, în opinia autorităților de supraveghere, corespunzătoare în raport cu valoarea totală a creditului acordat.
- (5) Instituțiile de plată nu exercită activitatea de primire de depozite sau de alte fonduri rambursabile în sensul articolului 9 din Directiva 2013/36/UE.
- (6) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ³⁰ sau altor acte legislative relevante ale Uniunii ori măsurilor naționale privind condițiile de acordare a creditelor pentru consum care nu sunt armonizate de prezenta directivă și care sunt conforme cu legislația Uniunii.

³⁰ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

SECȚIUNEA 2
ALTE CERINȚE

Articolul 18

Recurgerea la agenți sau la entități către care se externalizează anumite activități

- (1) Când o instituție de plată intenționează să presteze servicii de plată prin intermediul unui agent, aceasta comunică autorităților competente ale statului său membru de origine următoarele informații:
- (a) denumirea și adresa agentului;
 - (b) o descriere a mecanismelor de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de combatere a spălării banilor și de finanțare a terorismului în conformitate cu Directiva 2005/60/CE, care trebuie să fie actualizată ori de câte ori sunt introduse modificări majore ale elementelor comunicate la momentul notificării inițiale;
 - (c) identitatea membrilor consiliilor de administrație și a persoanelor responsabile cu administrarea agentului care urmează să fie implicat în prestarea de servicii de plată și, pentru agenți, alții decât prestatorii de servicii de plată, dovezi care să ateste faptul că aceștia sunt persoane potrivite și onorabile;
 - (d) serviciile de plată ale instituției de plată pentru care agentul este mandatat și
 - (e) codul unic de identificare sau numărul agentului, după caz.

- (2) În termen de două luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a)-(e), autoritățile competente comunică instituției de plată dacă agentul a fost sau nu înscris în registrul prevăzut la articolul 13. Odată înscris în registrul prevăzut la articolul 13, agenții pot începe furnizarea de servicii de plată.
- (3) În cazul în care consideră că informațiile care le-au fost furnizate sunt incorecte, înainte de a înscrie agentul în registru, autoritățile competente iau măsuri suplimentare pentru verificarea informațiilor.
- (4) În cazul în care, după luarea măsurilor suplimentare pentru verificarea informațiilor, autoritățile competente nu sunt convinse că informațiile care le-au fost furnizate în conformitate cu alineatul (1) sunt corecte, acestea refuză să înscrie agentul în registrul prevăzut la articolul 13 și informează instituția de plată în mod corespunzător.
- (5) În cazul în care instituția de plată dorește să presteze servicii de plată în alt stat membru prin angajarea unui agent sau prin înființarea unei sucursale, aceasta urmează procedurile prevăzute la articolul 26.
- (6) [...]
- (7) În cazul în care o instituție de plată intenționează să externalizeze funcții operaționale ale serviciilor de plată, aceasta informează în consecință autoritățile competente ale statului său membru de origine.

Externalizarea funcțiilor operaționale importante, inclusiv achiziția de sisteme și de module de tehnologia informației, nu poate fi realizată într-un mod care să dăuneze semnificativ calității controlului intern al instituției de plată și capacității autorităților competente de a controla și de a urmări respectarea de către instituția de plată a tuturor obligațiilor stabilite în prezenta directivă.

În sensul celui de-al doilea paragraf, o funcție operațională este considerată importantă dacă apariția unei anomalii sau a unei insuficiențe în activitatea sa ar aduce atingere în mod semnificativ capacității instituției de plată de a se conforma permanent condițiilor de autorizare solicitate în conformitate cu prezentul titlu, celorlalte obligații care îi revin în conformitate cu prezenta directivă sau performanțelor sale financiare ori solidității sau continuității serviciilor sale de plată. Statele membre garantează că, atunci când instituțiile de plată externalizează funcții operaționale importante, instituția de plată respectă următoarele condiții:

- (a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității personalului de conducere de nivel superior al instituției;
 - (b) nu se modifică relația și obligațiile instituției de plată în raport cu utilizatorii serviciilor sale de plată în conformitate cu prezenta directivă;
 - (c) nu sunt afectate condițiile pe care instituția de plată le respectă în conformitate cu prezentul titlu pentru a fi și a rămâne autorizată;
 - (d) niciuna dintre celelalte condiții de care a depins autorizarea instituției de plată nu este eliminată sau modificată.
- (8) Instituțiile de plată se asigură că agenții care acționează în numele lor informează utilizatorii serviciilor de plată în privința acestui fapt.
- (9) Instituțiile de plată comunică autorităților competente din statele lor membre de origine fără întârziere orice modificare în ceea ce privește utilizarea de agenți, inclusiv agenți suplimentari, sau de entități către care se externalizează anumite activități. Se aplică procedura prevăzută la alineatele (2)-(4).

Articolul 19

Răspundere

- (1) Statele membre impun instituțiilor de plată să fie responsabile de asigurarea respectării în permanență, de către orice agent sau sucursală utilizată pentru furnizarea de servicii de plată, a dispozițiilor prezentei directive.
- (1a) Statele membre se asigură că, în cazul în care instituțiile de plată delegă unor terți exercitarea funcțiilor operaționale, instituțiile de plată respective iau măsuri rezonabile pentru a garanta respectarea cerințelor prezentei directive.
- (2) Statele membre solicită instituțiilor de plată să își asume în continuare răspunderea completă pentru toate actele salariaților lor și ale tuturor agenților, sucursalelor sau entităților către care se externalizează activități.

Articolul 20

Arhivare

Statele membre impun instituțiilor de plată să păstreze toate înregistrările corespunzătoare în sensul prezentului titlu timp de cel puțin cinci ani, fără a aduce atingere Directivei 2005/60/CE sau altor acte legislative relevante ale Uniunii.

SECȚIUNEA 3
AUTORITĂȚILE COMPETENTE ȘI SUPRAVEGHEREA

Articolul 21

Desemnarea autorităților competente

- (1) Statele membre desemnează în calitate de autorități competente responsabile cu autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de plată și însărcinate cu îndatoririle prevăzute în cadrul prezentului titlu fie autorități publice, fie organisme recunoscute de legislația națională sau de autoritățile publice special abilitate în acest scop de legislația națională, inclusiv băncile centrale naționale.

Autoritățile competente garantează independența față de organismele economice și evită orice conflict de interese. Fără a aduce atingere primului paragraf, instituțiile de plată, instituțiile de credit, instituțiile emitente de monedă electronică sau instituțiile de cecuri poștale nu pot fi desemnate în calitate de autorități competente.

Statele membre informează Comisia în această privință.

- (2) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor.
- (3) Statele membre care au pe teritoriul lor mai mult de o autoritate competentă în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul titlu se asigură că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât să își îndeplinească sarcinile în mod eficient. Același lucru este valabil în cazul în care autoritățile competente pentru chestiunile reglementate în cadrul prezentului titlu sunt diferite de autoritățile competente responsabile pentru supravegherea instituțiilor de credit.

- (4) Sarcinile autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) țin de responsabilitatea autorităților competente ale statului membru de origine.
- (5) Alineatul (1) nu implică faptul că autoritățile competente ar fi obligate să supravegheze alte activități comerciale ale instituției de plată decât prestarea de servicii de plată și activitățile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a).

Articolul 22

Supraveghere

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente efectuează controale proporționale, adecvate și adaptate riscurilor la care sunt expuse instituțiile de plată, în vederea verificării conformității permanente cu prezentul titlu.

Pentru verificarea conformității cu prezentul titlu, autoritățile competente sunt abilitate să adopte următoarele măsuri, în special:

- (a) să solicite instituției de plată să furnizeze orice informație necesară pentru monitorizarea respectării normelor;
 - (b) să efectueze inspecții la fața locului în cadrul instituției de plată, al oricărui agent sau oricărei sucursale care prestează servicii de plată sub răspunderea instituției de plată, sau în cadrul oricărei entități către care se externalizează activități;
 - (c) să emită recomandări, orientări și, dacă este cazul, dispoziții administrative cu caracter obligatoriu;
 - (d) să retragă autorizația în cazurile prevăzute la articolul 12.
- (2) Fără a aduce atingere procedurilor de retragere a autorizațiilor și dispozițiilor de drept penal, statele membre dispun ca autoritățile lor competente respective să poată aplica sau impune instituțiilor de plată sau celor care controlează efectiv activitățile instituțiilor de plată și care încalcă actele cu putere de lege sau actele administrative privind supravegherea sau exercitarea activității lor de prestatori de servicii de plată, sancțiuni sau măsuri care să vizeze în mod specific încetarea încălcărilor constatate sau a cauzelor acestora.

- (3) Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute la articolul 6, la articolul 7 alineatele (1) și (2) și la articolul 8, statele membre garantează că autoritățile competente sunt abilitate să ia măsurile descrise la alineatul (1) din prezentul articol pentru a asigura un capital suficient pentru serviciile de plată, în special în cazurile în care activitățile diferite de serviciile de plată ale instituției de plată aduc atingere sau ar putea să aducă atingere solidității financiare a instituției de plată.

Articolul 23

Secretul profesional

- (1) Statele membre se asigură că toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente, precum și experții care acționează în numele autorităților competente, sunt obligați să respecte secretul profesional, fără a aduce atingere situațiilor prevăzute de dreptul penal.
- (2) În cadrul schimbului de informații prevăzut la articolul 25, respectarea secretului profesional se aplică cu strictețe, pentru a garanta protecția drepturilor persoanelor fizice și ale întreprinderilor.
- (3) Statele membre pot aplica prezentul articol ținând seama, *mutatis mutandis*, de articolele 53-61 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 24

Dreptul de a acționa în instanță

- (1) Statele membre se asigură că deciziile luate de autoritățile competente în privința unei instituții de plată, în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă, pot fi atacate în instanță.
- (2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul neîndeplinirii obligației de a acționa.

Articolul 25

Schimbul de informații

- (1) Autoritățile competente ale diverselor state membre cooperează între ele și, dacă este cazul, cu Banca Centrală Europeană și cu băncile centrale naționale ale statelor membre, cu ABE și cu alte autorități competente relevante desemnate în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale aplicabile prestatorilor de servicii de plată.
- (2) În plus, statele membre autorizează schimburile de informații între autoritățile lor competente și:
 - (a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată;
 - (b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și de decontare;
 - (c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta directivă, cu Directiva 2005/60/CE și cu alte acte legislative ale Uniunii aplicabile prestatorilor de servicii de plată, cum ar fi legislația în materie de spălare a banilor și de finanțare a terorismului;
 - (d) ABE, în calitate sa de entitate care contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a mecanismelor de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 25a

Soluționarea dezacordurilor dintre autorități competente din state membre diferite

- (1) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru consideră că într-o anumită chestiune cooperarea transfrontalieră cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru menționată la articolele 25, 26, 26a, 26b și 26c nu a fost în conformitate cu condițiile relevante prevăzute de acestea, aceasta poate sesiza ABE în legătură cu respectiva chestiune și îi poate solicita asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (2) Atunci când ABE acționează în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, aceasta ia orice decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) fără întârzieri nejustificate. ABE poate de asemenea să acorde asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în vederea ajungerii la un acord, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul menționat. În orice caz, autoritățile competente implicate își amână deciziile în așteptarea unei decizii în temeiul articolului 19 din regulamentul menționat.

Articolul 26

Solicitarea exercitării dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii

- (1) Orice instituție de plată autorizată care dorește să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru decât statul său membru de origine, în virtutea dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, comunică următoarele informații autorităților competente ale statului său membru de origine:
- (a) numele, adresa și numărul autorizației, după caz, ale instituției de plată;
 - (b) statul membru (statele membre) în care intenționează să funcționeze;
 - (c) serviciul/serviciile de plată care urmează să fie furnizat(e);
 - (d) în cazul în care instituția de plată intenționează să utilizeze un agent, informațiile enumerate la articolul 18 alineatul (1) literele (a)-(e);
 - (e) în cazul în care instituția de plată intenționează să utilizeze o sucursală, informațiile enumerate la articolul 5 alineatul (1) literele (b) și (e) în legătură cu activitățile de servicii de plată pe teritoriul statului membru gazdă, o descriere a structurii organizaționale a sucursalei și identitatea celor care răspund de gestionarea sucursalei.
- În cazul în care instituția de plată intenționează să externalizeze funcții operaționale ale serviciilor de plată către alte entități de pe teritoriul statului membru gazdă, aceasta informează în consecință autoritățile competente din statul său membru de origine.
- (1a) În termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor prevăzute la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de origine comunică respectivele informații autorităților competente din statul membru gazdă.

În termen de o lună de la primirea informațiilor de la autoritățile competente ale statului membru de origine, autoritățile competente din statul membru gazdă evaluează informațiile primite și transmit autorităților competente din statul membru de origine informații relevante în legătură cu intenția de a furniza servicii de plată a instituției de plată relevante care își exercită libertatea de stabilire sau libertatea de a furniza servicii. Autoritățile competente din statul membru gazdă informează autoritățile competente din statul membru de origine în special în legătură cu eventualele motive rezonabile de îngrijorare, în legătură cu intenția de a angaja un agent sau de a înființa o sucursală, în legătură cu activități de spălare de bani sau de finanțare a terorismului în sensul Directivei 2005/60/CE.

În cazul în care nu dau curs evaluării autorităților competente din statul membru gazdă, autoritățile competente din statul membru de origine trebuie să transmită autorităților competente din statul membru gazdă motivele care au stat la baza deciziei lor.

Dacă evaluarea autorităților competente din statul membru de origine, în special în lumina informațiilor primite de la autoritățile competente din statul membru gazdă, nu este favorabilă, autoritatea competentă a statului membru de origine refuză înregistrarea agentului sau sucursalei sau retrage înregistrarea, dacă aceasta a fost făcută deja.

- (1b) În termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate în primul paragraf, autoritățile competente ale statului membru de origine comunică autorităților competente din statul membru gazdă și instituției de plată decizia luată.

Odată înscris(ă) în registrul prevăzut la articolul 13, agentul sau sucursala își poate începe activitățile în statul membru/statele membre relevant(e).

Instituția de plată notifică autorităților competente din statul membru de origine data de la care își începe activitatea prin intermediul agentului sau sucursalei din statul membru (statele membre) gazdă relevant(e). Autoritățile competente ale statului membru de origine informează în consecință autoritățile competente din statul membru gazdă.

- (1c) Instituțiile de plată comunică autorităților competente din statul membru de origine fără întârziere nejustificată orice modificare relevantă în ceea ce privește informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), inclusiv în ceea ce privește agenții suplimentari, sucursalele sau entitățile către care se externalizează anumite activități în statele membre în care funcționează. Se aplică procedura prevăzută la alineatele (1a) și (1b).
- (2) [...]
- (3) [...]
- (4) [...]
- (5) [...]
- (6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cadrul pentru cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statul membru de origine la care se face referire la alineatul (1) din prezentul articol și cele din statul membru gazdă, în conformitate cu prezentul articol. Proiectele de standarde tehnice de reglementare trebuie să precizeze metoda, mijloacele și detaliile referitoare la cooperarea în ceea ce privește notificarea instituțiilor de plată care desfășoară activități transfrontaliere și, în special, domeniul de aplicare și tratarea informațiilor care trebuie prezentate, inclusiv o terminologie comună și modele de notificare standard pentru a asigura un proces de notificare coerent și eficient.
- ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la (*a se insera data*) [... în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
- (7) [...]
- (8) Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (6) în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 26a

Supravegherea instituțiilor de plată care își exercită dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii

- (1) Pentru a efectua controalele și pentru a adopta măsurile necesare prevăzute de prezentul titlu și de dispozițiile dreptului intern adoptate în temeiul titlurilor III și IV, în conformitate cu articolul 89 alineatul (3), cu privire la agentul sau la sucursala unei instituții de plată situate pe teritoriul altui stat membru, autoritățile competente din statul membru de origine cooperează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă.

În cadrul cooperării în conformitate cu primul paragraf, autoritățile competente din statul membru de origine informează autoritățile competente din statul membru gazdă ori de câte ori intenționează să efectueze o inspecție la fața locului pe teritoriul acestuia din urmă.

Cu toate acestea, autoritățile competente din statul membru de origine pot delega autorităților competente ale statului membru gazdă sarcina de a efectua inspecții la fața locului în cadrul instituției în cauză.

- (2) Autoritățile competente ale statelor membre gazdă pot solicita instituțiilor de plată care au agenți sau sucursale pe teritoriul lor să le transmită rapoarte periodice cu privire la activitățile desfășurate pe teritoriul acestora.

Respectivele rapoarte sunt necesare în scopuri informative sau statistice și, în măsura în care agenții și sucursalele desfășoară activități de servicii de plată în temeiul dreptului la stabilire, în scopul de a monitoriza conformitatea cu dispozițiile legislației interne adoptate în temeiul titlurilor III și IV. Acestea fac obiectul cerințelor privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 23.

- (3) Autoritățile competente își comunică reciproc toate informațiile esențiale și/sau relevante, în special în cazul constatării sau suspectării unor încălcări din partea unui agent sau a unei filiale, inclusiv în cazul în care acest lucru s-a întâmplat în contextul exercitării libertății de a presta servicii. În această privință, autoritățile competente comunică, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale, inclusiv în legătură cu conformarea instituției de plată la dispozițiile articolului 10 alineatul (3).
- (4) [...]
- (5) Statele membre pot impune instituțiilor de plată care funcționează pe teritoriul lor prin intermediul agenților în temeiul dreptului de stabilire și al căror sediu central este situat în alt stat membru să numească un punct central de contact pe teritoriul acestora pentru a asigura comunicarea adecvată și raportarea adecvată a informațiilor privind conformarea cu titlurile III și IV, fără a aduce atingere niciunei dispoziții privind combaterea spălării de bani și a finanțării terorismului și pentru a facilita supravegherea de către autoritățile competente gazdă și de origine, inclusiv prin transmiterea de documente și de informații autorităților competente, la cerere.
- (6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să stabilească criterii de determinare a circumstanțelor în care numirea unui punct central de contact în temeiul alineatului (5) de mai sus este oportună, precum și funcțiile posibile ale punctelor centrale de contact. ABE înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (7) Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (6) în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- (8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care se precizează cadrul pentru cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente din statul membru de origine și cele din statul membru-gazdă, în conformitate cu prezentul titlu, și în scopul de a monitoriza conformitatea cu dispozițiile legislației interne adoptate în temeiul titlurilor III și IV. Proiectele de standarde tehnice de reglementare precizează metoda, mijloacele și detaliile referitoare la cooperarea în materie de supraveghere a instituțiilor de plată care desfășoară activități transfrontaliere și, în special, domeniul de aplicare și tratarea informațiilor care urmează să facă obiectul schimbului, pentru a asigura o supraveghere coerentă și eficientă a instituțiilor de plată care prestează servicii de plată la nivel transfrontalier.

Proiectele de standarde tehnice de reglementare precizează inclusiv mijloacele și detaliile eventualelor raportări solicitate de statele membre-gazdă din partea instituțiilor de plată cu privire la activitățile comerciale desfășurate pe teritoriul lor în conformitate cu alineatul (2), inclusiv frecvența acestor raportări.

ABE înaintează Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la (a se insera data) [... în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (8) în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 26b

Măsuri în caz de neconformitate, inclusiv măsuri preventive

- (1) Fără a aduce atingere responsabilității autorităților competente ale statului membru de origine, în cazul în care autoritatea competentă a statului membru-gazdă confirmă că o instituție de plată care are reprezentanți sau filiale pe teritoriul statului respectiv nu respectă dispozițiile prezentului titlu și cele ale legislației interne adoptate în temeiul titlului III sau al titlului IV, aceasta informează neîntârziat autoritatea competentă a statului membru de origine.

După evaluarea informațiilor primite, autoritatea competentă a statului membru de origine ia, fără întârzieri nejustificate, toate măsurile care se impun pentru a se asigura că instituția de plată vizată pune capăt situației neregulamentare respective. Autoritatea competentă a statului membru de origine comunică imediat măsurile respective autorității competente a statului membru-gazdă și autorităților oricărui alt stat membru vizat.

- (1a) În situații de urgență, dacă este necesar să se acționeze imediat pentru a gestiona o amenințare gravă la adresa intereselor colective ale utilizatorilor serviciului de plată din statele membre-gazdă, autoritățile competente ale statului membru-gazdă pot lua măsuri preventive, în paralel cu cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile competente și sub rezerva măsurilor luate de autoritățile competente ale statului membru de origine, astfel cum se prevede la articolul 26a.
- (2) Orice măsură preventivă în temeiul alineatului (1a) este corespunzătoare și proporțională cu scopul său de a proteja împotriva amenințărilor grave la adresa intereselor colective ale utilizatorilor serviciului de plată din statul membru-gazdă. Acestea nu au ca rezultat favorizarea utilizatorilor serviciilor de plată ale instituției de plată din statul membru-gazdă față de alți utilizatori ai serviciilor de plată ale instituției de plată din alte state membre.
- Aceste măsuri au caracter temporar și încetează atunci când amenințările grave identificate sunt gestionate, inclusiv cu asistența sau cu cooperarea autorităților competente ale statului membru de origine sau cu ABE, după cum se prevede la articolul 25a alineatul (1).

- (3) Autoritățile competente ale statului membru de origine și cele ale oricărui alt stat membru implicat, Comisia și ABE sunt informate în avans, atunci când acest lucru este compatibil cu situația de urgență pe care autoritățile competente ale statului membru-gazdă trebuie să o gestioneze, și, în orice caz, fără întârzieri nejustificate, cu privire la măsurile preventive luate în temeiul alienatului (1a) și la justificarea acestora.

Articolul 26c

Motive și comunicare

- (1) Orice măsură luată în temeiul articolului 22, al articolului 26, al articolului 26a sau al articolului 26b care implică sancțiuni sau restricții în exercitarea libertății de a presta servicii ori a libertății de stabilire se justifică în mod corespunzător și se comunică instituției de plată în cauză.
- (2) Articolele 26-26b nu aduc atingere obligației autorităților competente în temeiul Directivei 2005/60/CE și al Regulamentului (CE) nr. 1781/2006, în special în temeiul articolului 37 alineatul (1) din Directiva 2005/60/CE și al articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1781/2006, de a supraveghea sau de a monitoriza respectarea cerințelor prevăzute de aceste instrumente.

SECȚIUNEA 4

DEROGARE

Articolul 27

Condiții

- (1) Statele membre pot deroga sau pot acorda posibilitatea autorităților lor competente să deroge, integral sau parțial, de la aplicarea procedurii și condițiilor prevăzute la secțiunile 1-3, cu excepția articolelor 13, 14, 21, 23, 24 și 25, în cazul persoanelor fizice sau juridice care prestează serviciile de plată enumerate la punctele 1-6 din anexa I, în cazul în care:
 - (a) media din cele 12 luni precedente a valorilor totale ale tranzacțiilor de plată executate de persoana în cauză, inclusiv de orice agent pentru care aceasta își asumă responsabilitatea deplină, nu depășește o limită stabilită de statul membru, dar se ridică, în orice caz, la cel mult 3 milioane EUR pe lună. Acest criteriu este evaluat în raport cu valoarea totală a tranzacțiilor de plată prevăzută în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente cer modificarea planului respectiv și
 - (b) niciuna dintre persoanele fizice responsabile de administrarea sau de desfășurarea activității nu a fost condamnată pentru infracțiuni legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului sau pentru orice alte infracțiuni financiare.
- (2) Orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) trebuie să aibă sediul central sau reședința în statul membru în care își desfășoară efectiv activitatea.
- (3) Persoanele menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt considerate instituții de plată; cu toate acestea, articolul 10 alineatul (9), articolul 26, articolul 26a și articolul 26b nu li se aplică.
- (4) De asemenea, statele membre pot dispune ca orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol să poată desfășura doar unele dintre activitățile enumerate la articolul 17.

- (5) Persoanele menționate la alineatul (1) din prezentul articol notifică autoritățile competente cu privire la orice modificare a situației lor care prezintă relevanță pentru condiția enunțată la alineatul respectiv. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, în cazurile în care condițiile prevăzute la alineatele (1), (2) sau (4) nu mai sunt întrunite, persoanele în cauză cer autorizarea în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10.

Articolul 27a

Prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi

- (1) Persoanele fizice sau juridice care prestează serviciul de plată menționat la punctul 8 din anexa I sunt scutite de la aplicarea procedurii și a condițiilor prevăzute în secțiunile 1 și 2, cu excepția articolului 5 alineatul (1) literele (a), (b), (e)-(h), (j), (l), (n), (p) și (q), precum și a alineatului (2), a articolului 13 și a articolului 14. Secțiunea 3 se aplică cu excepția articolului 22 alineatul (3).
- (2) Persoanele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt considerate drept instituții de plată; cu toate acestea, titlurile III și IV nu li se aplică, cu excepția articolelor 38, 45, după caz, 59, 61 și 85-87a.

Articolul 28

Notificarea și informarea

În cazul în care un stat membru recurge la derogarea prevăzută la articolul 27, acesta înștiințează Comisia până la [a se insera data (data finală de transpunere)] în legătură cu decizia sa și o informează cu privire la orice modificări ulterioare. În plus, statul membru informează Comisia cu privire la numărul persoanelor fizice și juridice în cauză și cu privire la valoarea anuală totală a tranzacțiilor de plată executate până la data de 31 decembrie a fiecărui an calendaristic, astfel cum se prevede la articolul 27 alineatul (1) litera (a).

CAPITOLUL 2

Dispoziții comune

Articolul 29

Accesul la sistemele de plăți

- (1) Statele membre se asigură că normele privind accesul la sistemele de plată al prestatorilor de servicii de plată autorizați sau înregistrați care sunt persoane juridice sunt obiective, nediscriminatorii și proporționale și că respectivele reguli nu împiedică accesul mai mult decât este necesar pentru protejarea sistemului de plată împotriva unor riscuri specifice, precum riscul de decontare, riscul operațional și riscul comercial și pentru protecția stabilității financiare și operaționale a sistemului de plăți.

Sistemele de plată nu impun prestatorilor de servicii de plată, utilizatorilor serviciilor de plată sau altor sisteme de plată niciuna dintre cerințele următoare:

- (a) orice norme restrictive privind participarea efectivă la alte sisteme de plată;
 - (b) orice normă care face o discriminare între prestatorii de servicii de plată autorizați sau între prestatorii de servicii de plată înregistrați în ceea ce privește drepturile, obligațiile și beneficiile participanților sau
 - (c) orice restricții bazate pe forma de organizare.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică:
- (a) sistemelor de plată desemnate în temeiul Directivei 98/26/CE sau
 - (b) sistemelor de plată alcătuite exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup.

- (3) În sensul alineatului (2) litera (a), statele membre se asigură că, în cazul în care unui participant la un sistem de plată desemnat, care prestează servicii în legătură cu un astfel de sistem, îi este solicitat accesul la astfel de servicii de către un prestator de servicii de plată autorizat sau înregistrat, acesta va decide cu privire la solicitarea respectivă într-un mod nediscriminatoriu.

În cazul în care un participant la un sistem de plată desemnat respinge cererea menționată la primul paragraf, orice astfel de respingere se motivează corespunzător.

Articolul 29a

Accesul la conturile administrate de o instituție de credit

Statele membre se asigură că, în cazul în care unei instituții de credit i se solicită accesul la conturi de către prestatori de servicii de plată autorizați sau înregistrați, instituția de credit va decide cu privire la solicitarea respectivă într-un mod nediscriminatoriu.

În cazul în care o instituție de credit respinge cererea menționată la primul paragraf, orice astfel de respingere se motivează corespunzător.

Articolul 30

Interdicția ca alte persoane decât prestatorii de servicii de plată să presteze servicii de plată și obligația de notificare

- (1) Statele membre interzic persoanelor fizice și juridice care nu sunt prestatori de servicii de plată și nici nu sunt excluse explicit din domeniul de aplicare al prezentei directive să presteze servicii de plată.
- (2) Statele membre solicită ca prestatorii de servicii care desfășoară o activitate menționată la articolul 3 litera (k) punctele (i) și (ii), pentru care media valorii totale a tranzacțiilor de plată executate în cele 12 luni anterioare depășește suma de 1 milion EUR, să transmită autorităților competente o notificare care să conțină o descriere a serviciilor oferite, specificând care este scutirea menționată la articolul 3 litera (k) punctele (i) și (ii) conform căreia se consideră că se efectuează activitatea.
- (3) Statele membre solicită ca prestatorii de servicii care desfășoară o activitate menționată la articolul 3 alineatele (1), (1a) și (1b) să transmită autorităților competente o notificare și ca acești prestatori de servicii să furnizeze autorităților competente un aviz de audit anual, care să ateste faptul că activitatea respectivă este conformă cu limitele stabilite la articolul 3 alineatele (1), (1a) și (1b).
- (3a) În pofida alineatului (1), autoritățile competente informează ABE cu privire la serviciile notificate în temeiul alineatelor (2) și (3), declarând care este scutirea conform căreia se prestează serviciile.
- (4) Descrierea serviciilor notificate în temeiul alineatelor (2) și (3) se face publică în registrul prevăzut la articolul 13 și pe site-ul internet al ABE, în conformitate cu articolul 14.

TITLUL III
TRANSPARENȚA CONDIȚIILOR ȘI A CERINȚELOR ÎN MATERIE
DE INFORMARE PRIVIND SERVICIILE DE PLATĂ

CAPITOLUL 1

Reguli generale

Articolul 31

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul titlu se aplică tranzacțiilor de plată singulară, contractelor-cadru și tranzacțiilor de plată care fac obiectul acestora. Părțile pot conveni că acesta nu se aplică, total sau parțial, atunci când utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator.
- (2) Statele membre pot stabili ca dispozițiile din prezentul titlu să se aplice microîntreprinderilor în același mod ca și consumatorilor.
- (3) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE sau altor acte legislative relevante ale Uniunii ori unor măsuri naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori nearmonizate prin prezenta directivă care sunt în conformitate cu legislația Uniunii.

Articolul 32

Alte dispoziții din legislația Uniunii

Dispozițiile din prezentul titlu nu aduc atingere dispozițiilor din legislația Uniunii care cuprind cerințe suplimentare privind informațiile prelabile.

Cu toate acestea, în cazul în care se aplică și Directiva 2002/65/CE, dispozițiile legate de informare prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din respectiva directivă, cu excepția punctului 2 literele (c)-(g), a punctului 3 literele (a), (d) și (e) și a punctului 4 litera (b) de la alineatul respectiv se înlocuiesc cu articolele 37, 38, 44 și 45 din prezenta directivă.

Articolul 33

Comisioane pentru furnizarea informațiilor

- (1) Prestatorul de servicii de plată nu percepe utilizatorului serviciilor de plată comisioane pentru furnizarea de informații în temeiul prezentului titlu.
- (2) Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul acestora pot conveni asupra comisiunelor pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau comunicate mai frecvent ori pentru transmiterea acestora prin alte mijloace de comunicare decât cele specificate în contractul-cadru.
- (3) În cazul în care prestatorul de servicii de plată poate impune comisioane pentru furnizarea de informații în conformitate cu alineatul (2), acestea trebuie să fie corespunzătoare și în acord cu costurile reale ale prestatorului serviciilor de plată.

Articolul 34

Sarcina probei privind cerințele în materie de informare

Statele membre stipulează că sarcina probei aparține prestatorului de servicii de plată pentru a dovedi că a respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezentul titlu.

Articolul 35

Derogare de la cerințele în materie de informare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru moneda electronică

- (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai tranzacțiile de plată individuale care nu depășesc 30 EUR sau care au o limită de cheltuieli de 150 EUR ori depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 150 EUR:
- (a) prin derogare de la articolele 44, 45 și 49, prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului numai informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, inclusiv modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, responsabilitatea, comisioanele percepute și alte informații importante necesare pentru a lua o decizie informată, precum și o menționare a locului unde se pun la dispoziție într-un mod accesibil orice alte informații ori condiții specificate la articolul 45;
 - (b) se poate conveni ca, prin derogare de la articolul 47, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să propună modificări ale condițiilor din contractul-cadru în sensul prevederilor de la articolul 44 alineatul (1);

- (c) se poate conveni ca, prin derogare de la articolele 50 și 51, după executarea unei tranzacții de plată:
- (i) prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție numai o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea tranzacției de plată, suma tranzacției de plată și orice comisioane percepute și/sau, în cazul mai multor tranzacții de plată de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind suma totală și comisioanele pentru aceste tranzacții de plată;
 - (ii) prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună la dispoziție informațiile prevăzute la punctul (i) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a le furniza. Cu toate acestea, prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.
- (2) Pentru tranzacțiile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Pentru instrumentele de plată preplătite, statele membre pot să crească aceste sume până la 500 EUR.

CAPITOLUL 2

Tranzacții de plată singulare

Articolul 36

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul capitol se aplică tranzacțiilor de plată singulare care nu intră sub incidența unui contract-cadru.
- (2) În cazul în care un ordin de plată pentru o tranzacție de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată reglementat printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată pe baza unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.

Articolul 37

Informații prealabile generale

- (1) Statele membre solicită ca, înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o ofertă de servicii de plată singulară, prestatorul de servicii de plată să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, într-o formă ușor accesibilă, informațiile și condițiile specificate la articolul 38. La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată transmite informațiile și condițiile pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil. Informațiile și condițiile sunt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară și inteligibilă, într-o limbă oficială a statului membru în care se oferă serviciul de plată sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.

- (2) În cazul în care contractul de servicii de plată singulară a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu permite prestatorului de servicii de plată să se conformeze alineatului (1), prestatorul își îndeplinește obligațiile care îi revin în conformitate cu respectivul alineat imediat după executarea tranzacției de plată.
- (3) Obligațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol pot fi îndeplinite și prin transmiterea unui exemplar al propunerii de contract de prestare de servicii de plată singulară sau al ordinului preliminar de plată, care includ informațiile și condițiile specificate la articolul 38.

Articolul 38

Informații și condiții

- (1) Statele membre se asigură că informațiile și condițiile următoare sunt furnizate sau puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată:
- (a) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea inițierii sau executării corecte a unui ordin de plată;
 - (b) termenul maxim de executare în care trebuie furnizat serviciul de plată;
 - (c) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată și, dacă este cazul, defalcarea valorilor comisioanelor;
 - (d) dacă este cazul, cursurile de schimb reale sau de referință care urmează să fie aplicate tranzacției de plată.

- (2) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de inițiere a plății oferă sau pun la dispoziția utilizatorilor serviciilor de plată informații clare și detaliate referitoare la serviciul oferit și la denumirea prestatorului de servicii de inițiere a plății, adresa geografică a sediului său central și, dacă este cazul, adresa geografică a agentului sau a sucursalei sale stabilite în statul membru în care se oferă serviciul de plată, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de inițiere a plății.
- (3) Dacă este cazul, orice alte informații și condiții relevante specificate la articolul 45 sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.

Articolul 39

Informații destinate plătitorului și beneficiarului plății, în cazul unui serviciu de inițiere a plății

Pe lângă informațiile și condițiile specificate la articolul 38, în cazul în care se inițiază un ordin de plată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, acesta din urmă oferă sau pune imediat după inițiere la dispoziția plătitorului și a destinatarului plății următoarele date:

- (a) o confirmare a transmiterii ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitorului;
- (b) o referință care permite plătitorului și beneficiarului plății să identifice tranzacția de plată și beneficiarului plății să identifice plătitorul, după caz, precum și orice informație transferată odată cu tranzacția de plată;
- (c) valoarea tranzacției de plată;
- (d) după caz, valoarea comisioanelor de plată către prestatorul de servicii de inițiere a plății pentru tranzacție și, dacă este cazul, o defalcare a acestora.

Articolul 40

Informații destinate plătitorului și prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitorului în cazul unui serviciu de inițiere a plății

În cazul în care se inițiază un ordin de plată prin intermediul prestatorului de servicii de inițiere a plății, acesta pune referința tranzacției la dispoziția plătitorului și prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitorului.

Articolul 41

Informații destinate plătitorului după primirea ordinului de plată

Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum se prevede la articolul 37 alineatul (1), informațiile următoare:

- (a) o referință care să permită plătitorului identificarea tranzacției de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;
- (b) valoarea tranzacției de plată în moneda utilizată în ordinul de plată;
- (c) valoarea comisioanelor tranzacției de plată plătibile de către plătitor și, dacă este cazul, defalcarea sumelor acestor comisioane;
- (d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în tranzacția de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul prevăzut în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) litera (d), precum și valoarea tranzacției de plată după conversia monetară respectivă;
- (e) data primirii ordinului de plată.

Articolul 42

Informații destinate beneficiarului plății după executarea tranzacției

Imediat după executarea tranzacției de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția acestuia, astfel cum se prevede la articolul 37 alineatul (1), toate informațiile următoare:

- (a) referința care îi permite beneficiarului plății identificarea tranzacției de plată și, după caz, a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate odată cu tranzacția de plată;
- (b) valoarea tranzacției de plată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;
- (c) valoarea comisioanelor pentru tranzacția de plată plătibile de către beneficiarul plății și, după caz, defalcarea sumelor acestor comisioane;
- (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul tranzacției de plată de către prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și valoarea tranzacției de plată înaintea conversiei monetare;
- (e) data valutei creditării contului.

CAPITOLUL 3

Contracte-cadru

Articolul 43

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică tranzacțiilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.

Articolul 44

Informații prealabile generale

- (1) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată să comunice informațiile și condițiile specificate la articolul 45 utilizatorului serviciilor de plată, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, cu suficient timp înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract-cadru sau la o ofertă. Informațiile și condițiile sunt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară și inteligibilă, într-o limbă oficială a statului membru în care se oferă serviciul de plată sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.
- (2) În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu permite prestatorului de servicii de plată să se conformeze alineatului (1), prestatorul de servicii de plată își îndeplinește obligațiile care îi revin în conformitate cu alineatul respectiv imediat după încheierea contractului-cadru.
- (3) Obligațiile prevăzute la alineatul (1) pot fi îndeplinite prin transmiterea unui exemplar al contractului-cadru preliminar care include informațiile și condițiile specificate la articolul 45.

Articolul 45
Informații și condiții

Statele membre se asigură că informațiile și condițiile următoare sunt transmise utilizatorului serviciilor de plată:

- (1) cu privire la prestatorul de servicii de plată:
 - (a) numele prestatorului de servicii de plată, adresa sediului său central și, după caz, adresa agentului sau a sucursalei stabilite în statul membru în care se oferă serviciul de plată, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată;
 - (b) datele de identificare ale autorităților de supraveghere corespunzătoare și ale registrului prevăzut la articolul 13 sau ale oricărui alt registru public de autorizare a prestatorului de servicii de plată și numărul de înregistrare sau mijloace echivalente de identificare în registrul respectiv;
- (2) cu privire la utilizarea serviciului de plată:
 - (a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată ce va fi prestat;
 - (b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea inițierii sau executării corecte a unui ordin de plată;
 - (c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru inițierea sau executarea tranzacției de plată și retragerea acestui consimțământ în conformitate cu articolele 57 și 71;
 - (d) o referință la momentul primirii unui ordin de plată, astfel cum a fost definit la articolul 69, și ora limită, dacă este cazul, stabilită de prestatorul de servicii de plată;
 - (e) termenul maxim de executare pentru serviciul de plată care urmează să fie prestat;

- (f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu articolul 60 alineatul (1);
 - (g) în cazul instrumentelor de plată coetichetate pe bază de card, drepturile de a alege o anumită marcă dintre cele oferite de emitent înaintea emiterii instrumentului de plată și de a modifica această selecție prioritară la punctul de vânzare;
- (3) cu privire la comisioane, rata dobânzii și cursul de schimb:
- (a) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată, inclusiv cele legate de modalitatea și de frecvența cu care sunt furnizate sau puse la dispoziție informațiile în temeiul prezentei directive și, dacă este cazul, defalcarea valorilor eventualelor comisioane;
 - (b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul de schimb care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care trebuie utilizate rata dobânzii de referință și cursul de schimb de referință, metoda de calcul a dobânzii efective, precum și data și indexul sau baza corespunzătoare pentru determinarea cursului de schimb de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare;
 - (c) dacă se convine astfel, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului de schimb de referință, precum și cerințele în materie de informare legate de modificări, în conformitate cu articolul 47 alineatul (2);
- (4) cu privire la comunicare:
- (a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice privind echipamentele și software-ul utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor sau a notificărilor specificate în prezenta directivă;
 - (b) modul în care informațiile specificate în prezenta directivă trebuie să fie furnizate sau puse la dispoziție și frecvența cu care se realizează acest lucru;

- (c) limba sau limbile în care va fi încheiat contractul-cadru și în care se desfășoară comunicarea pe durata acestei relații contractuale;
 - (d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi condițiile contractuale ale contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile în conformitate cu articolul 46;
- (5) cu privire la măsurile de salvagardare și la măsurile corective:
- (a) dacă este cazul, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a garanta siguranța unui instrument de plată și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în sensul articolului 61 alineatul (1) litera (b);
 - (aa) procedura securizată de notificare a clientului de către prestatorul de servicii de plată în cazul unei suspiciuni de fraudă sau al unei fraude reale sau în cazul unor amenințări la adresa securității;
 - (b) dacă se convine astfel, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu articolul 60;
 - (c) răspunderea plătitorului în conformitate cu articolul 66, inclusiv informații privind suma corespunzătoare;
 - (d) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să informeze prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice tranzacție neautorizată sau incorect inițiată sau executată, în conformitate cu articolul 63, precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru tranzacțiile de plată neautorizate, în conformitate cu articolul 65;
 - (e) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru inițierea sau executarea tranzacțiilor de plată în conformitate cu articolul 80;
 - (f) condițiile de rambursare în conformitate cu articolele 67 și 68;

- (6) cu privire la modificări ale contractului-cadru și la rezilierea sa:
- (a) dacă se convine astfel, faptul că se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu articolul 47, dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă;
 - (b) durata contractului;
 - (c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a rezilia contractul-cadru și oricare alte acorduri cu privire la rezilierea respectivă, în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) și cu articolul 48;
- (7) cu privire la căile de atac:
- (a) toate clauzele contractuale privind dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau instanțele competente;
 - (b) procedurile de reclamație și reparație extrajudiciare pe care utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție, în conformitate cu articolele 88-91.

Articolul 46

Accesibilitatea informațiilor și a condițiilor contractului-cadru

- (1) În orice moment în timpul relației contractuale, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, condițiile contractuale ale contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la articolul 45, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil.

Articolul 47

Modificări ale condițiilor contractului-cadru

- (1) Toate modificările din contractul-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la articolul 45 sunt propuse de prestatorul de servicii de plată în conformitate cu articolul 44 alineatul (1) cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora. Utilizatorul serviciilor de plată poate fie să accepte, fie să respingă modificările înaintea datei propuse pentru intrarea lor în vigoare.

După caz, în conformitate cu articolul 45 alineatul (6) litera (a), prestatorul de servicii de plată îl informează pe utilizatorul serviciilor de plată că se consideră că acesta din urmă a acceptat modificările respective dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă. Prestatorul serviciilor de plată informează, de asemenea, utilizatorul serviciilor de plată cu privire la faptul că, în cazul în care respinge modificările respective, are dreptul să rezilieze gratuit contractul-cadru, începând de la data la care s-ar fi aplicat modificările.
- (2) Modificările survenite cu privire la rata dobânzii sau la cursul de schimb pot fi aplicate imediat și fără nicio notificare, cu condiția ca un astfel de drept să fie convenit în contractul-cadru și ca modificările să se bazeze pe rata dobânzii de referință sau pe cursul de schimb de referință convenite în conformitate cu articolul 45 alineatul (3) literele (b) și (c). Utilizatorul serviciilor de plată este informat cu privire la orice modificare survenită cu privire la rata dobânzii cu prima ocazie, în conformitate cu articolul 44 alineatul (1), cu excepția cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități în care informația trebuie transmisă sau pusă la dispoziție. Cu toate acestea, modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb care sunt mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată pot fi aplicate fără notificare.
- (3) Modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb folosit în cadrul tranzacțiilor de plată sunt introduse și calculate într-un mod neutru, care să nu facă discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.

Articolul 48

Reziliere

- (1) Utilizatorul serviciilor de plată poate rezilia contractul-cadru oricând dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. Această perioadă nu poate depăși o lună.
- (2) Rezilierea unui contract-cadru încheiat pe o durată determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată nu implică nici un fel de penalități pentru utilizatorul serviciilor de plată după expirarea a 12 luni. În toate celelalte cazuri, penalitățile pentru rezilierea contractului trebuie să fie adecvate și în acord cu costurile.
- (3) În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate rezilia un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte, astfel cum se prevede la articolul 44 alineatul (1).
- (4) Comisioanele percepute periodic pentru serviciile de plată sunt plătite de către utilizatorul serviciilor de plată doar proporțional cu perioada care precede rezilierea contractului. În cazul în care comisioanele sunt plătite în avans, acestea sunt rambursate proporțional.
- (5) Dispozițiile din prezentul articol nu aduc atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care reglementează drepturile părților de a declara contractul-cadru neexecutabil sau nul.
- (6) Statele membre pot stabili dispoziții mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată.

Articolul 49

Informații care trebuie furnizate înainte de executarea unei tranzacții de plată individuale

În cazul unei tranzacții de plată individuale care este efectuată în temeiul unui contract-cadru și inițiată de către plătitor, un prestator de servicii de plată oferă, la cererea plătitorului pentru această tranzacție de plată, informații explicite privind timpul maxim de executare și comisioanele plătibile de către plătitor și, după caz, defalcarea sumelor tuturor comisioanelor.

Articolul 50

Informații destinate plătitorului cu privire la tranzacțiile de plată individuale

- (1) După ce suma unei tranzacții individuale de plată este debitată din contul plătitorului sau, în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziția acestuia fără întârziere, astfel cum se prevede la articolul 44 alineatul (1), informațiile următoare:
 - (a) o referință care să permită plătitorului identificarea fiecărei tranzacții de plată și, după caz, informații privind beneficiarul plății;
 - (b) valoarea tranzacției de plată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată pentru ordinul de plată;
 - (c) valoarea oricăror comisioane legate de tranzacția de plată, și, după caz, defalcarea acestora sau dobânda care trebuie plătită de către plătitor;
 - (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul tranzacției de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului și valoarea tranzacției de plată după conversia monetară respectivă;
 - (e) data valutei debitării contului sau data primirii ordinului de plată.
- (2) Un contract-cadru poate conține o clauză conform căreia informațiile menționate la alineatul (1) trebuie să fie transmise sau puse la dispoziție, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună și în modalitatea convenită, care permite plătitorului să stocheze și să reproducă informații identice.
- (3) Cu toate acestea, statele membre pot impune obligația ca prestatorii de servicii de plată să transmită gratuit, cel puțin o dată pe lună, informații sub formă durabilă.

Articolul 51

Informații destinate beneficiarului plății cu privire la tranzacțiile de plată individuale

- (1) După executarea unei tranzacții de plată individuale, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății furnizează fără întârziere acestuia, astfel cum se prevede la articolul 44 alineatul (1), informațiile următoare:
 - (a) referința care îi permite beneficiarului plății identificarea tranzacției de plată și, după caz, a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate odată cu tranzacția de plată;
 - (b) valoarea tranzacției de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;
 - (c) valoarea oricăror comisioane legate de tranzacția de plată, și, după caz, defalcarea acestora sau dobânda care trebuie plătită de către beneficiarul plății;
 - (d) după caz, cursul de schimb utilizat în cadrul tranzacției de plată de către prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și valoarea tranzacției de plată înaintea conversiei monetare;
 - (e) data valutei creditării contului.
- (2) Un contract-cadru poate conține o clauză conform căreia informațiile menționate la alineatul (1) trebuie să fie transmise sau puse la dispoziție, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, și în modalitatea convenită care permite beneficiarului plății să stocheze și să reproducă exact informațiile.
- (3) Cu toate acestea, statele membre pot impune obligația ca prestatorii de servicii de plată să transmită gratuit, cel puțin o dată pe lună, informații sub formă durabilă.

CAPITOLUL 4

Dispoziții comune

Articolul 52

Moneda și conversia monetară

- (1) Plățile sunt efectuate în moneda convenită de comun acord între părți.
- (2) În cazul în care este oferit un serviciu de conversie monetară înainte de inițierea tranzacției de plată, iar serviciul respectiv de conversie monetară este oferit la punctul de vânzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de conversie monetară informează plătitorul cu privire la toate comisioanele, precum și cu privire la cursul de schimb care urmează a fi utilizat în vederea conversiei tranzacției de plată.

Plătitorul acceptă serviciul de conversie monetară pe baza acestor informații.

Articolul 53

Informații privind comisioane suplimentare sau reduceri

- (1) În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății solicită un comision sau oferă o reducere, beneficiarul plății informează plătitorul cu privire la acest fapt înainte de inițierea tranzacției de plată.
- (2) În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, un prestator de servicii de plată sau o parte terță solicită un comision, acesta/aceasta informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la acest fapt înainte de inițierea tranzacției de plată.

TITLUL IV

DREPTURI ȘI OBLIGAȚII PRIVIND PRESTAREA ȘI UTILIZAREA SERVICIILOR DE PLATĂ

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 54

Domeniu de aplicare

- (1) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca articolul 55 alineatul (1), articolul 57 alineatul (3) și articolele 64, 66, 67, 68, 71 și 80 să nu se aplice, integral sau parțial. De asemenea, utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată pot conveni asupra unei alte perioade de timp decât cea stabilită la articolul 63.
- (2) Statele membre pot stabili ca articolul 91 să nu se aplice în cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator.
- (3) Statele membre pot stabili ca dispozițiile prezentului titlu să se aplice microîntreprinderilor în același mod ca și consumatorilor.
- (4) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 2008/48/CE sau altor acte legislative relevante ale Uniunii sau unor acte legislative naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consumatori nearmonizate prin prezenta directivă care sunt în conformitate cu legislația Uniunii.

Articolul 55

Comisioane aplicabile

- (1) Prestatorul de servicii de plată nu poate percepe comisioane utilizatorului serviciilor de plată pentru îndeplinirea obligațiilor sale în materie de informare sau pentru măsurile corective și de prevenire în temeiul prezentului titlu, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 70 alineatul (1), articolul 71 alineatul (5) și articolul 79 alineatul (2). Aceste comisioane sunt convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și sunt adecvate și în conformitate cu costurile reale ale prestatorului serviciilor de plată.
- (2) Statele membre impun ca, pentru tranzacțiile de plată oferite în interiorul Uniunii, dacă atât prestatorul de servicii al plătitorului, cât și cel al beneficiarului plății sau prestatorul de servicii de plată unic din cadrul tranzacției de plată se află pe teritoriul acesteia, beneficiarul plății să achite comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul să achite comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată.
- (3) Prestatorul de servicii de plată nu împiedică beneficiarul plății să solicite din partea plătitorului un comision sau să îi ofere o reducere sau să îl orienteze în alt fel către utilizarea unui anumit instrument de plată. Comisioanele percepute nu depășesc costurile suportate de beneficiarul plății pentru utilizarea instrumentului de plată respectiv. Cu toate acestea, statele membre pot interzice sau limita dreptul beneficiarului plății de a solicita comisioane, luând în considerare nevoia de a încuraja concurența și de a promova utilizarea de instrumente de plată eficiente.
- (4) În orice caz, statele membre se asigură că beneficiarul plății nu solicită comisioane pentru utilizarea de instrumente de plată pentru care comisioanele interbancare sunt reglementate în temeiul Regulamentului (UE) nr. [XX/XX/XX/] [OP, a se introduce numărul regulamentului după adoptarea sa] și nici pentru serviciile de plată cărora li se aplică Regulamentul (UE) nr. 260/2012.

Articolul 56

Derogare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru moneda electronică

- (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, se referă numai la tranzacțiile de plată individuale care nu depășesc 30 EUR sau care fie au o limită de cheltuieli de 150 EUR, fie depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 150 EUR, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor lor de plată următoarele:
- (a) articolul 61 alineatul (1) litera (b), articolul 62 alineatul (1) literele (c) și (d), precum și articolul 66 alineatul (2) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sa sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;
 - (b) articolul 64, articolul 65 și articolul 66 alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de instrumentul de plată, prestatorul de servicii de plată nu se află în poziția de a dovedi că o anumită tranzacție de plată a fost autorizată;
 - (c) prin derogare de la articolul 70 alineatul (1), prestatorul de servicii de plată nu este obligat să îl informeze pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată, în cazul în care neefectuarea plății poate fi constatată din context;
 - (d) prin derogare de la articolul 71, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său pentru executarea tranzacției de plată către beneficiarul plății;
 - (e) prin derogare de la articolele 74 și 75, se aplică alte termene de executare.
- (2) Pentru tranzacțiile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Acestea pot să le crească până la 500 EUR pentru instrumentele de plată preplătite.
- (3) Articolele 65 și 66 din prezenta directivă se aplică, de asemenea, monedei electronice în sensul articolului 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate îngheța contul de plăți în care este depozitată moneda electronică și nici nu poate bloca instrumentul de plată. Statele membre pot limita această derogare la conturi de plăți în care sunt depozitați banii sau la instrumente de plată cu o anumită valoare.

CAPITOLUL 2

Autorizarea tranzacțiilor de plată

Articolul 57

Consimțământul și retragerea consimțământului

- (1) Statele membre se asigură că o tranzacție de plată este considerată autorizată doar în cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul referitor la executarea tranzacției de plată. O tranzacție de plată poate fi autorizată de către plătitor fie înainte, fie după executarea sa, dacă plătitorul și prestatorul de servicii de plată au convenit astfel.
- (2) Consimțământul de a executa o tranzacție de plată sau o serie de tranzacții de plată trebuie să fie acordat în forma convenită între plătitor și prestatorul de servicii de plată. Consimțământul de a executa o tranzacție de plată poate fi acordat și prin intermediul beneficiarului plății sau al prestatorului de servicii de inițiere a plății.
În absența consimțământului, o tranzacție de plată este considerată ca fiind neautorizată.
- (3) Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității în temeiul articolului 71. Consimțământul exprimat pentru executarea mai multor tranzacții de plată poate fi de asemenea retras, rezultatul fiind că orice tranzacție de plată viitoare este considerată neautorizată.
- (4) Procedura de exprimare a consimțământului este convenită între plătitor și prestatorul relevant de servicii de plată.

Articolul 58

Obligații în cazul serviciilor de inițiere a plății

- (1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul de a utiliza un prestator de servicii de inițiere a plății pentru a obține servicii de plată, astfel cum se prevede la punctul 7 din anexa I. Dreptul de a utiliza un prestator de servicii de inițiere a plății nu se aplică atunci când contul de plăți nu este accesibil online.
- (1a) Atunci când plătitorul își dă consimțământul explicit pentru executarea unei plăți în conformitate cu articolul 57, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont întreprinde acțiuni specificate la alineatul (2) pentru a garanta dreptul plătitorului de a utiliza serviciul de inițiere a plății. (1b) Prestatorul de servicii de inițiere a plății are următoarele obligații:
 - (aa) să nu păstreze în niciun moment fondurile plătitorului în legătură cu prestarea serviciului de inițiere a plății;
 - (a) să se asigure că nicio informație referitoare la utilizatorul serviciilor de plată, obținută cu ocazia prestării serviciilor de inițiere a plății, nu este accesibilă terților;
 - (b) ori de câte ori se inițiază o plată, să se autentifice în raport cu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont al titularului de cont și să comunice cu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont, cu plătitorul și cu beneficiarul plății în condiții de securitate, în conformitate cu articolul 87a alineatul (1) litera (d);

- (d) să nu stocheze date sensibile privind plățile utilizatorului de servicii de plată și să nu solicite, din partea utilizatorului serviciilor de plată, alte date decât cele necesare pentru inițierea plății;
 - (e) să nu utilizeze, să nu acceseze și să nu stocheze niciun fel de date în alte scopuri decât pentru prestarea serviciului de inițiere a plății solicitat explicit de plătitor;
 - (f) să nu modifice suma, beneficiarul sau orice altă caracteristică a tranzacției.
- (2) Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont:
- (a) oferă facilități pentru comunicarea în condiții de securitate cu prestatorii de servicii de inițiere a plății, în conformitate cu articolul 87a alineatul (1) litera (d);
 - (b) imediat după primirea ordinului de plată din partea unui prestator de servicii de inițiere a plății, să ofere informații privind inițierea tranzacției de plată prestatorului de servicii de inițiere a plății și
 - (c) să trateze ordinele de plată transmise prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de inițiere a plății fără nicio discriminare, în special în ceea ce privește sincronizarea, prioritatea comisiunilor în raport cu ordinele de plată transmise direct de plătitorul însuși, cu excepția cazurilor justificate în mod obiectiv.

Articolul 59

Obligații în cazul serviciilor de informare cu privire la conturi

- (1) Statele membre se asigură că utilizatorul de servicii de plată are dreptul de a se folosi de serviciile care înlesnesc accesul la informațiile referitoare la contul de plăți, după cum se menționează la punctul 8 din anexa I. Astfel de drepturi nu se aplică atunci când contul de plăți nu este accesibil online;
- (2) Prestatorul de servicii de informare cu privire la conturi are următoarele obligații:
 - (a) să presteze servicii numai pe baza consimțământului explicit al utilizatorului serviciului de plată;
 - (b) pentru fiecare sesiune de comunicare, să se autentifice în raport cu prestatorul (prestatorii) de servicii de plată care oferă servicii de cont utilizatorului serviciilor de plată și să comunice cu prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont și cu utilizatorul serviciilor de plată în condiții de securitate, în conformitate cu articolul 87a alineatul (1) litera (d);
 - (d) să acceseze numai informații provenind de la conturi de plată desemnate și de la tranzacțiile de plată aferente;
 - (e) să nu solicite date sensibile referitoare la plăți provenind de la conturile de plăți;
 - (f) să nu utilizeze, să nu acceseze și să nu stocheze niciun fel de date în alte scopuri decât pentru prestarea serviciului de informare cu privire la cont solicitat explicit de utilizatorul serviciului de plată, în conformitate cu normele de protecție a datelor.
- (3) În ceea ce privește conturile de plăți, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont:
 - (a) oferă facilități pentru comunicarea în condiții de securitate cu prestatorii de servicii de informare cu privire la cont, în conformitate cu articolul 87a alineatul (1) litera (d) și
 - (b) tratează solicitările de date transmise prin intermediul serviciilor unui prestator de servicii de informare cu privire la cont fără nicio discriminare, cu excepția cazului în care aceasta este justificată în mod obiectiv.

Articolul 60

Limitele utilizării instrumentului de plată și ale accesului prestatorilor de servicii de plată la conturile de plăți

- (1) În cazul în care este utilizat un anumit instrument de plată în vederea exprimării consimțământului, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru tranzacțiile de plată executate cu ajutorul instrumentului de plată respectiv.
- (2) În cazul în care acest lucru este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată își poate rezerva dreptul de a bloca instrumentul de plată din motive justificate în mod obiectiv, legate de securitatea instrumentului de plată, de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia sau, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit, de un risc sporit în mod semnificativ ca plătitorul să fie în incapacitatea de a se achita de obligația de plată.
- (3) În aceste cazuri, prestatorul de servicii de plată informează, în modul convenit, plătitorul în legătură cu blocarea instrumentului de plată și cu motivele acestei blocări, dacă este posibil înainte de blocare și cel mai târziu imediat după blocarea acestuia, cu excepția cazului în care furnizarea acestei informații compromite motivele de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispoziții relevante ale legislației Uniunii sau ale legislației naționale.
- (4) Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un nou instrument de plată odată ce motivele de blocare încetează să mai existe.
- (5) Prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont poate refuza accesul la un anumit cont de plăți al unui prestator de servicii de informare cu privire la conturi sau al unui prestator de servicii de inițiere a plății din motive justificate în mod obiectiv și probate în mod corespunzător în legătură cu accesul neautorizat sau fraudulos la contul de plăți, inclusiv inițierea neautorizată sau frauduloasă a unei tranzacții de plată. În astfel de cazuri se aplică în mod corespunzător alineatele (3) și (4).

Articolul 61

Obligațiile utilizatorului serviciilor de plată cu privire la instrumentele de plată și la elementele de securitate personalizate

- (1) Utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de a utiliza un instrument de plată are următoarele obligații:
 - (a) să utilizeze instrumentul de plată în conformitate cu termenii care reglementează emiterea și utilizarea acestuia, care trebuie să fie obiectivi, nediscriminatorii și proporționali;
 - (b) de îndată ce ia cunoștință de pierderea, furtul, deturnarea instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia, să informeze fără întârziere prestatorul de servicii de plată sau entitatea desemnată de acesta.
- (2) Utilizatorul serviciilor de plată ia toate măsurile rezonabile pentru a-și păstra elementele de securitate personalizate în siguranță; în cazurile menționate la articolul 87 alineatul (1), utilizatorul serviciilor de plată aplică măsurile prevăzute de prestatorul de servicii de plată în conformitate cu articolul 87 alineatul (1b) în scopul de a proteja confidențialitatea și integritatea elementelor sale de securitate personalizate.

Articolul 62

Obligațiile prestatorului de servicii de plată cu privire la instrumentele de plată

- (1) Prestatorul serviciilor de plată care emite un instrument de plată are următoarele obligații:
- (a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale instrumentului de plată nu sunt accesibile altor părți cu excepția utilizatorului serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la articolul 61;
 - (b) să nu trimită un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată transmis deja utilizatorului serviciilor de plată trebuie înlocuit;
 - (c) să se asigure că în orice moment sunt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (b) sau să ceară deblocarea în temeiul articolului 60 alineatul (4); la cerere, prestatorul de servicii de plată furnizează utilizatorului serviciilor de plată mijloacele de a dovedi, timp de 18 luni de la notificare, că a făcut o astfel de notificare;
 - (d) să ofere plătitorului o opțiune de a face o notificare în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (b), în mod gratuit și să nu perceapă, eventual, decât costurile de înlocuire atribuite în mod direct instrumentului de plată;
 - (e) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată după ce a fost efectuată notificarea în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (b).
- (2) Prestatorul de servicii de plată suportă riscul aferent trimiterii unui instrument de plată către un plătitor sau al trimiterii oricăror elemente de securitate personalizate ale acestuia.

Articolul 63

Rectificarea și notificarea tranzacțiilor de plată neautorizate sau executate incorect

- (1) Utilizatorul serviciilor de plată obține corectarea unei tranzacții din partea prestatorului de servicii de plată numai dacă semnalează fără întârzieri nejustificate prestatorului de servicii de plată faptul că a constatat o tranzacție de plată neautorizată sau executată incorect care dă naștere unei plângeri, inclusiv în conformitate cu articolul 80 și în cel mult treisprezece luni de la data debitării, cu excepția situațiilor în care, dacă este cazul, prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informațiile legate de această tranzacție de plată, în conformitate cu titlul III.
- (2) În cazul în care este implicat un prestator de servicii de inițiere a plății, plătitorul obține rectificarea din partea prestatorului de servicii de plată care oferă servicii de cont în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 65 alineatul (2) și de la articolul 80 alineatul (1).

Articolul 64

Probe privind autentificarea și executarea tranzacțiilor de plată

- (1) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o tranzacție de plată executată sau susține că tranzacția de plată nu a fost corect executată, statele membre impun ca prestatorul de servicii de plată să fie cel care trebuie să demonstreze că tranzacția de plată a fost autentificată, înregistrată corect, înscrisă în conturi și nu a fost afectată de nicio defecțiune tehnică sau de alte deficiențe ale serviciilor prestate de prestatorul de servicii de plată.

În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată inițiază tranzacția de plată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, acestuia din urmă îi revine sarcina de a face dovada că, în limitele competenței sale, tranzacția de plată a fost autentificată, înregistrată corect și nu a fost afectată de nici o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe legate de serviciile de plată de care este responsabil.

- (2) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o tranzacție de plată executată, folosirea în sine a unui instrument de plată înregistrat de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi fie că tranzacția de plată a fost autorizată de către plătitor, fie că plătitorul a acționat în mod fraudulos sau nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe dintre obligațiile care îi revin în temeiul articolului 61.

Articolul 65

Răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru tranzacțiile de plată neautorizate

- (1) Statele membre se asigură că, fără a aduce atingere articolului 63, în cazul unei tranzacții de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului rambursează imediat plătitorului suma aferentă tranzacției de plată neautorizate respective și, dacă este cazul, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă tranzacția de plată neautorizată nu s-ar fi efectuat. Acesta se asigură, de asemenea, că data valutei creditării pentru contul de plăți al plătitorului nu este ulterioară datei la care suma a fost debitată.

- (2) [...]

În cazul în care tranzacția de plată este inițiată prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont rambursează imediat suma care face obiectul tranzacției de plată neautorizate și, după caz, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă tranzacția de plată neautorizată nu ar fi avut loc.

Dacă prestatorul de servicii de inițiere a plății este răspunzător pentru tranzacția de plată neautorizată, acesta despăgubește imediat prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont, la cererea acestuia, pentru eventualele pierderi cauzate sau sume plătite în urma rambursării acordate plătitorului, inclusiv contravaloarea tranzacției de plată neautorizate. În conformitate cu articolul 64 alineatul (1), prestatorului de servicii de inițiere a plății îi revine sarcina de a face dovada că, în limitele competenței sale, tranzacția de plată a fost autenticată, înregistrată corect și nu a fost afectată de nici o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe legate de serviciile de plată de care este responsabil.

- (3) Se poate stabili o compensație financiară suplimentară în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul de servicii de plată sau contractului încheiat între plătitor și prestatorul de servicii de inițiere a plății, după caz.

Articolul 66

Răspunderea plătitorului pentru tranzacțiile de plată neautorizate

- (1) Prin derogare de la articolul 65, plătitorul poate fi obligat, până la un cuantum de cel mult 50 EUR, să suporte pierderile legate de orice tranzacții de plată neautorizate, care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat sau din deturnarea unui instrument de plată, în cazul în care plătitorul nu a asigurat siguranța elementelor de securitate personalizate, în conformitate cu articolul 61 alineatul (2). Plătitorul nu este răspunzător de nicio tranzacție de plată neautorizată dacă pierderea a fost cauzată de acte de abuz ale angajaților sau ale oricăror agenți, filiale sau entități ale unui prestator de servicii de plată cărora le-au fost externalizate activitățile aferente.
- (1a) Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice tranzacții de plată neautorizate dacă le-a cauzat acționând fraudulos sau nerespectând, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe obligații prevăzute la articolului 61. În astfel de cazuri, suma maximă menționată la alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică.
- (1b) În cazurile în care plătitorul nu a acționat în mod fraudulos și nici nu și-a neglijat intenționat obligațiile stabilite la articolul 61, statele membre pot reduce răspunderea menționată la alineatul (1a) de la prezentul articol, luând în calcul, în special, situația în care instrumentul de plată a fost pierdut, furat sau deturnat.
- (1c) În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu solicită o autentificare strictă a clienților, plătitorul nu suportă eventuale consecințe financiare decât în cazul în care a acționat în mod fraudulos. În cazul în care beneficiarul plății sau prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu acceptă autentificarea strictă a clienților, acesta rambursează prejudiciul financiar cauzat prestatorului de servicii de plată al plătitorului.

- (2) După notificarea realizată în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (b), plătitorul nu suportă nicio consecință financiară care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, exceptând cazul în care a acționat în mod fraudulos. În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment a unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, astfel cum se prevede la articolul 62 alineatul (1) litera (c), plătitorul nu este răspunzător pentru consecințele financiare care rezultă din utilizarea unui astfel de instrument de plată, exceptând cazul în care a acționat în mod fraudulos.

Articolul 66a

Tranzacțiile de plată a căror valoare nu este cunoscută din timp

- (1) În cazul în care o tranzacție de plată este inițiată de sau prin intermediul beneficiarului plății în contextul unei tranzacții de plată cu cardul, iar valoarea exactă nu este cunoscută în momentul în care plătitorul își dă consimțământul pentru executarea tranzacției de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate bloca fonduri în contul de plăți al plătitorului numai dacă plătitorul și-a dat consimțământul cu privire la contravaloarea exactă a fondurilor care urmează să fie blocate.
- (2) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului eliberează fondurile blocate în contul de plăți al plătitorului în temeiul alineatului (1), fără întârzieri nejustificate, în urma primirii informațiilor legate de valoarea exactă a tranzacției de plată și cel târziu imediat după primirea ordinului de plată.

Articolul 67

Rambursări ale unor tranzacții de plată inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății

- (1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul la o rambursare din partea prestatorului de servicii de plată a unei tranzacții de plată autorizate inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) autorizația nu specifică suma exactă a tranzacției de plată la momentul în care a fost dată și
 - (b) suma tranzacției de plată a depășit suma la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil plătitorul, luând în calcul profilul cheltuielilor anterioare, condițiile din contractul cadru și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv.

La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorului îi revine sarcina de a dovedi că aceste condiții sunt îndeplinite.

Rambursarea constă în suma totală a tranzacției de plată executate. Aceasta implică faptul că data valutei creditării pentru contul de plăți al plătitorului nu este ulterioară datei la care suma a fost debitată.

Pentru debitările directe, prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate conveni în contractul-cadru ca plătitorul să aibă dreptul la o rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de rambursare prevăzute la primul paragraf din prezentul alineat.

- (2) Cu toate acestea, în scopul aplicării alineatului (1) primul paragraf litera (b), plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul de schimb de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) litera (d) și cu articolul 45 alineatul (3) litera (b).
- (3) În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care și-a exprimat consimțământul de a executa tranzacția de plată direct către prestatorul de servicii de plată și, dacă este cazul, informațiile privind tranzacțiile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului în forma convenită cu cel puțin patru săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.

Articolul 68

Cereri de rambursări ale unor tranzacții de plată inițiate de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății

- (1) Statele membre se asigură că plătitorul poate solicita rambursarea prevăzută la articolul 67 pentru o tranzacție de plată autorizată inițiată de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății în termen de opt săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate.
- (2) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întreaga sumă a tranzacției de plată, fie justifică refuzul de a rambursa suma, indicând organisme pe care plătitorul le poate sesiza în conformitate cu articolele 88-91 în cazul în care nu acceptă justificarea oferită.

Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea, în conformitate cu primul paragraf, nu se aplică în cazul prevăzut la articolul 67 alineatul (1) al patrulea paragraf.

CAPITOLUL 3

Executarea tranzacțiilor de plată

SECȚIUNEA 1

ORDINE DE PLATĂ ȘI SUME TRANSFERATE

Articolul 69

Primirea ordinelor de plată

- (1) Statele membre se asigură că momentul primirii este cel în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului intră în posesia ordinului de plată. În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare. Prestatorul de servicii de plată poate stabili o oră limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.
- (2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi, la sfârșitul unei anumite perioade sau în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului de servicii de plată, momentul primirii în sensul articolului 74 este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată primit este considerat primit în următoarea zi lucrătoare.

Articolul 70

Refuzul ordinelor de plată

- (1) În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată, refuzul și, dacă este posibil, motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au condus la refuz sunt notificate utilizatorului serviciilor de plată, dacă acest lucru nu este interzis prin alte dispoziții relevante ale legislației Uniunii sau ale legislației naționale.

Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp și în orice caz în termenele specificate la articolul 74.

Contractul-cadru poate include condiția ca prestatorul de servicii de plată să poată percepe un comision pentru această notificare în cazul în care refuzul este justificat în mod obiectiv.

- (2) Dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute în contractul-cadru al plătitului, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitului nu refuză să execute un ordin de plată autorizat, cu excepția cazului în care acest lucru este interzis de un alt act legislativ relevant național sau al Uniunii.
- (3) În sensul articolelor 74 și 80, se consideră că un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată nu a fost primit.

Articolul 71

Irevocabilitatea unui ordin de plată

- (1) Statele membre se asigură că utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitului, în lipsa unor dispoziții contrare în prezentul articol.
- (2) În cazul în care tranzacția de plată este inițiată de către un prestator de servicii de inițiere a plății sau de către sau prin intermediul beneficiarului plății, plătitul nu poate revoca ordinul de plată după acordarea consimțământului prestatorului de servicii de inițiere a plății pentru a iniția tranzacția de plată, după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului pentru executarea tranzacției de plată către beneficiarul plății.

- (3) Cu toate acestea, în cazul unei debitări directe, fără a aduce atingere drepturilor de rambursare, plătitorul poate revoca ordinul de plată cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită pentru debitarea fondurilor.
- (4) În cazul menționat la articolul 69 alineatul (2), utilizatorul serviciilor de plată poate revoca un ordin de plată cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită.
- (5) După limitele de timp specificate la alineatele (1)-(4), ordinul de plată poate fi revocat numai dacă și numai în măsura în care utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată relevant convin astfel. În cazul menționat la alineatele (2) și (3), este nevoie și de acordul beneficiarului plății. În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată relevant poate percepe un comision de revocare.

Articolul 72

Sume transferate și sume primite

- (1) Statele membre solicită prestatorului (prestatorilor) de servicii de plată al (ai) plătitorului, prestatorului (prestatorilor) de servicii de plată al (ai) beneficiarului plății și tuturor intermediarilor prestatorilor de servicii de plată să transfere întreaga sumă a tranzacției de plată și să nu deducă niciun comision din suma transferată.
- (2) Cu toate acestea, beneficiarul plății și prestatorul de servicii de plată pot conveni ca prestatorul de servicii de plată relevant să își deducă comisioanele din suma transferată înainte de a credita beneficiarul plății cu suma respectivă. În acest caz, valoarea totală a tranzacției de plată și comisioanele sunt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății.
- (3) În cazul în care din suma transferată sunt deduse alte comisioane decât cele prevăzute la alineatul (2), prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a tranzacției de plată inițiate de plătitor. În cazurile în care tranzacția de plată este inițiată de către sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul de servicii de plată se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a tranzacției de plată.

SECȚIUNEA 2

TERMENUL DE EXECUTARE ȘI DATA VALUTEI

Articolul 73

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta secțiune se aplică:
- (a) tranzacțiilor de plată în euro;
 - (b) tranzacțiilor naționale de plată efectuate în moneda unui stat membru aflat în afara zonei euro;
 - (c) tranzacțiilor de plată care implică numai o conversie monetară între euro și moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro, cu condiția ca respectiva conversie monetară necesară să fie realizată în statul membru care nu aparține zonei euro și, în cazul tranzacțiilor de plată transfrontaliere, transferul transfrontalier să aibă loc în euro.
- (2) Prezenta secțiune se aplică altor tranzacții de plată, în afară de cazul în care utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată iau o decizie contrară în această privință, excepție făcând articolul 78, de la care părțile nu pot deroga. Cu toate acestea, când utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată convin asupra unei perioade mai lungi decât cea prevăzută la articolul 74, această perioadă nu depășește, pentru tranzacțiile de plată în interiorul Uniunii, patru zile lucrătoare de la momentul primirii prevăzut la articolul 69.

Articolul 74

Tranzacțiile de plată într-un cont de plăți

- (1) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al plătitorului să garanteze că, după momentul primirii prevăzut la articolul 69, suma tranzacției de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, cel târziu până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare. Această perioadă poate fi prelungită cu o zi lucrătoare pentru tranzacțiile de plată inițiate pe suport de hârtie.
- (2) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății să atribuie o dată a valutei și să pună la dispoziție suma tranzacției de plată în contul de plăți al beneficiarului plății după ce prestatorul de servicii de plată a primit fondurile, în conformitate cu articolul 78.
- (3) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății să transmită prestatorului de servicii de plată al plătitorului un ordin de plată inițiat de către beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia în termenele convenite între plătitor și prestatorul de servicii de plată, de natură să permită plata, în ceea ce privește debitarea directă, la data scadentă convenită.

Articolul 75

Cazul în care beneficiarul plății nu este titular al unui cont de plăți la prestatorul de servicii de plată

În cazul în care beneficiarul plății nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plată, fondurile sunt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul prevăzut la articolul 74.

Articolul 76

Numerar plasat într-un cont de plăți

În cazul în care un consumator plasează numerar într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de plată se asigură că suma este disponibilă și că i se atribuie o dată a valutei imediat după momentul primirii fondurilor. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator, suma devine disponibilă și i se atribuie o dată a valutei cel târziu în următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.

Articolul 77

Tranzacții de plată naționale

Pentru tranzacțiile de plată naționale, statele membre pot să prevadă termene de executare a plăților mai scurte decât cele stabilite în prezenta secțiune.

Articolul 78

Data valutei și disponibilitatea fondurilor

- (1) Statele membre se asigură că data valutei creditării contului de plăți al beneficiarului plății nu este ulterioară zilei lucrătoare în care suma care face obiectul tranzacției de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății. Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că suma care face obiectul tranzacției de plată se află la dispoziția beneficiarului plății de îndată ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, în cazul în care contul de plăți al beneficiarului plății este în moneda sumei primite; acest lucru trebuie să se aplice și în cazul plăților efectuate la nivelul unui singur prestator de servicii de plată.
- (2) Statele membre se asigură că data valutei debitării contului de plăți al plătitului nu este anterioară momentului în care suma care face obiectul tranzacției de plată este debitată din contul respectiv.

SECȚIUNEA 3

RĂSPUNDEREA

Articolul 79

Coduri unice de identificare incorecte

- (1) În cazul în care un ordin de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare, ordinul de plată este considerat executat corect în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare.
- (2) În cazul în care codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu este considerat răspunzător, în conformitate cu articolul 80, pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă a tranzacției de plată.
- (3) Cu toate acestea, prestatorul de servicii de plată al plătitorului depune toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în tranzacția de plată. Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății are obligația de a coopera la aceste eforturi inclusiv prin comunicarea către plătitor a tuturor informațiilor relevante.
- (4) În cazul în care acest lucru este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe utilizatorului serviciilor de plată un comision pentru operațiunea de recuperare.
- (5) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată furnizează informații suplimentare față de cele prevăzute la articolul 38 alineatul (1) litera (a) sau la articolul 45 alineatul (2) litera (b), prestatorul de servicii de plată răspunde numai pentru executarea tranzacțiilor de plată în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată.

Articolul 80

Răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă sau cu întârziere a tranzacțiilor de plată

- (1) În cazul în care un ordin de plată este inițiat direct de către plătitor, prestatorul de servicii de plată este răspunzător față de plătitor, fără a aduce atingere articolului 63, articolului 79 alineatele (2) și (3) și articolului 83, de executarea corectă a tranzacției de plată, cu excepția cazului în care poate dovedi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății că prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății a primit suma care face obiectul tranzacției de plată în conformitate cu articolul 74 alineatul (1). În acest caz, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător față de beneficiarul plății de executarea corectă a tranzacției de plată.

Prestatorul de servicii de plată al plătitorului rambursează plătitorului, fără întârzieri nejustificate, suma care face obiectul tranzacției de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și, după caz, readuce contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă tranzacția de plată defectuoasă nu ar fi avut loc. Data valutei creditării contului de plăți al plătitorului nu poate fi ulterioară datei la care suma a fost debitată.

- (1a) În cazul în care ordinul de plată este inițiat de plătitor prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății, prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont rambursează plătitorului, fără a aduce atingere articolului 63 și articolului 79 alineatele (2) și (3), suma care face obiectul tranzacției de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și, după caz, readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă tranzacția de plată defectuoasă nu ar fi avut loc.

Dacă prestatorul de servicii de inițiere a plății este răspunzător pentru executarea incorectă a tranzacției de plată, acesta despăgubește imediat prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont, la cererea acestuia, pentru eventualele pierderi cauzate sau sume plătite în urma rambursării acordate plătitorului. Revine prestatorului de servicii de inițiere a plății sarcina de a dovedi că ordinul de plată a fost primit de prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont plătitorului, în conformitate cu articolul 69. În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în temeiul alineatului (1), acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății suma care face obiectul tranzacției de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia. Suma are ca dată a valutei cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În cazul unei tranzacții de plată neexecutate sau executate în mod defectuos în care ordinul de plată este inițiat de plătitor, prestatorul de servicii de plată depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu prezentul alineat, pentru a identifica și a urmări tranzacția de plată și informează plătitorul cu privire la rezultate. Acest demers trebuie să fie gratuit pentru plătitor.

- (2) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia, prestatorul de servicii de plată este răspunzător în fața beneficiarului plății, fără a aduce atingere articolului 63, articolului 79 alineatele (2) și (3) și articolului 83, pentru transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului în conformitate cu articolul 74 alineatul (3). În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în conformitate cu prezentul paragraf, acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului. În cazul transmiterii cu întârziere a ordinului de plată, suma are ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În plus, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în fața acestuia, fără a aduce atingere articolului 63, articolului 79 alineatele (2) și (3) și articolului 83, pentru efectuarea tranzacției de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la articolul 78. În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este răspunzător în conformitate cu prezentul paragraf, acesta garantează punerea la dispoziția beneficiarului plății a sumei care face obiectul tranzacției de plată, imediat după ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății. Suma are ca dată a valutei în contul de plăți al beneficiarului plății cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În cazul unei tranzacții de plată neexecutate sau executate în mod defectuos pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este răspunzător în conformitate cu primul și al doilea paragraf, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor. În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului are o asemenea răspundere, acesta rambursează plătitorului, în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate, suma care face obiectul tranzacției de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și readuce contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă tranzacția de plată defectuoasă nu ar fi avut loc. Data valutei creditării contului de plăți al plătitorului nu poate fi ulterioară datei la care suma a fost debitată.

Prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu este supus acestei obligații dacă poate dovedi că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma aferentă tranzacției de plată, în pofida unei simple întârzieri în executarea acesteia. În acest caz, plătitorul poate cere prestatorului de servicii de plată să solicite ca prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății să stabilească drept dată a valutei, pentru suma din contul de plăți al beneficiarului plății, cel târziu data la care suma ar fi avut data valutei în caz de executare corectă.

În cazul unei tranzacții de plată neexecutate sau executate în mod defectuos în care ordinul de plată este inițiat de beneficiarul plății sau prin intermediul acestuia, prestatorul de servicii de plată depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu prezentul alineat, pentru a identifica și a urmări tranzacția de plată și informează beneficiarul plății cu privire la rezultate. Acest demers trebuie să fie gratuit pentru beneficiarul plății.

- (3) În plus, prestatorii de servicii de plată sunt răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor lor de plată pentru toate comisioanele de care sunt responsabili și pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorului serviciilor de plată ca urmare a neexecutării sau a executării în mod defectuos (inclusiv cu întârziere) a tranzacției de plată.

Articolul 81

Compensații financiare suplimentare

Orice compensație financiară suplimentară față de cea prevăzută în prezenta secțiune poate fi stabilită în conformitate cu legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată.

Articolul 82

Dreptul la recurs

- (1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu articolele 65 și 80 i se poate imputa unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru eventualele pierderi survenite sau sume achitate în temeiul articolelor 65 și 80. Această compensație se aplică și în cazul în care oricare dintre prestatorii de servicii de plată nu utilizează autentificarea strictă a clienților.
- (2) O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legislația aplicabilă acordului încheiat între aceștia.

Articolul 83

Lipsa răspunderii

Răspunderea prevăzută în capitolele 2 și 3 nu se aplică împrejurărilor anormale și neprevăzute, aflate în afara controlului părții care le invocă, ale căror consecințe nu ar fi putut fi evitate în pofida tuturor eforturilor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte alte dispoziții legale prevăzute în legislația națională sau în legislația Uniunii.

CAPITOLUL 4

PROTECȚIA DATELOR

Articolul 84

Protecția datelor

Statele membre permit prelucrarea datelor cu caracter personal de către sistemele de plăți și prestatorii de servicii de plată în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta prevenirea, anchetarea și detectarea fraudelor în domeniul plăților. Prelucrarea acestor date cu caracter personal sau orice altă prelucrare de date cu caracter personal în sensul prezentei directive se realizează în conformitate cu Directiva 95/46/CE, cu normele naționale care transpun Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

CAPITOLUL 5

RISCURI OPERAȚIONALE ȘI DE SECURITATE ȘI AUTENTIFICAREA

Articolul 85

Gestionarea riscurilor operaționale și de securitate

- (1) Prestatorii de servicii de plată stabilesc un cadru cu măsuri de atenuare și mecanisme de control adecvate pentru a gestiona riscurile operaționale, inclusiv riscurile de securitate, legate de serviciile de plată pe care le furnizează. Ca parte a acestui cadru, prestatorii de servicii de plată definesc și mențin proceduri eficiente de gestionare a incidentelor, inclusiv clasificarea incidentelor operaționale și de securitate majore.
- (2) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată oferă autorității competente, în temeiul prezentei directive, anual sau la intervale stabilite de autoritatea competentă, o evaluare actualizată privind riscurile operaționale și de securitate asociate serviciilor de plată pe care le oferă și privind gradul de adecvare al măsurilor de atenuare și al mecanismelor de control puse în aplicare ca răspuns la aceste riscuri.
- (3) ABE elaborează, în cooperare strânsă cu BCE, orientări cu privire la stabilirea, punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor de securitate, inclusiv a proceselor de certificare atunci când este cazul.
- (4) În cooperare strânsă cu BCE, ABE revizuieste orientările în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani.
- (5) ABE promovează cooperarea în domeniul combaterii riscurilor operaționale și de securitate asociate cu serviciile de plată, între autoritățile competente în temeiul prezentei directive, BCE și, după caz, Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor.

Articolul 86

Raportarea incidentelor

- (1) În cazul unui incident operațional major, inclusiv al unui de securitate, prestatorii de servicii de plată notifică, fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă a statului membru de origine în temeiul prezentei directive. În cazul în care incidentul are un impact asupra intereselor financiare ale utilizatorilor de servicii de plată ale prestatorului de servicii de plată, acesta informează fără întârzieri nejustificate utilizatorii respectivi cu privire la incident și la eventualele măsuri pe care le pot lua pentru a atenua efectele negative ale acestuia.
- (2) La primirea notificării în temeiul alineatului (1), autoritățile competente din statele membre de origine în temeiul prezentei directive transmit, fără întârzieri nejustificate, detaliile relevante ale incidentului către ABE și BCE și, după evaluarea relevanței incidentului pentru alte autorități naționale, îl notifică acestora în consecință. ABE și BCE evaluează relevanța incidentului pentru alte autorități europene și îl notifică acestora în consecință. BCE notifică membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale aspectele relevante pentru sistemul de plată.
- (3) Până la [a se introduce data, care ar trebui să fie aceeași ca cea prevăzută la articolul 102 alineatul (1)], ABE, în strânsă cooperare cu BCE, emite orientări:
 - pentru prestatorii de servicii de plată, cu privire la clasificarea incidentelor majore menționate la alineatul (1), precum și cu privire la conținutul, formatul și procedurile de notificare a acestor incidente și
 - pentru autoritățile competente în temeiul prezentei directive, cu privire la criteriile de evaluare a relevanței incidentului și detaliile din rapoartele referitoare la incident care urmează să fie comunicate altor autorități naționale.

- (4) În cooperare strânsă cu BCE, ABE revizuieste orientările menționate la alineatul (3) în mod regulat, cel puțin o dată la doi ani.
- (5) La emiterea și revizuirea orientărilor menționate la alineatul (3), ABE ia în considerare standardele și/sau specificațiile elaborate și publicate de Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor pentru alte sectoare de activitate decât cel al furnizării de servicii de plăți.

Articolul 87

Autentificarea

- (1) Statele membre se asigură că prestatorul de servicii de plată aplică autentificarea strictă a clienților atunci când plătitorul:
 - (a) își accesează online contul de plăți;
 - (b) inițiază o tranzacție electronică de plată la distanță;
 - (c) întreprinde orice acțiune, printr-un canal la distanță, care poate implica un risc de fraudare a plății sau alte abuzuri.
- (1a) În cazul alineatului (1) litera (b), statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată aplică autentificarea strictă a clienților, incluzând elemente care asigură o legătură dinamică între tranzacție, o sumă specifică și un beneficiar al plății specific.
- (1b) În cazul alineatului (1), statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată adoptă cerințe de securitate specifice în vederea protejării confidențialității și a integrității elementelor de securitate personalizate ale utilizatorilor serviciilor de plată.

- (1c) Alineatele (1a) și (1b) se aplică, de asemenea, în cazul în care plățile sunt inițiate prin intermediul unui prestator de servicii de inițiere a plății. Alineatele (1) și (1b) se aplică, de asemenea, în cazul în care informațiile sunt solicitate prin intermediul unui prestator de servicii de informare cu privire la conturi.
- (1d) Statele membre se asigură că prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont permite prestatorului de servicii de inițiere a plății autorizat și prestatorului de servicii de informare cu privire la conturi înregistrat să se bazeze pe procedurile de autentificare furnizate utilizatorului de servicii de plată de către prestatorul de servicii de plată care oferă servicii de cont, în conformitate cu alineatul (1b) și, de asemenea, în cazurile în care este implicat prestatorul de servicii de inițiere a plății autorizat, în conformitate cu alineatul (1a).

Articolul 87a

Standarde tehnice de reglementare privind autentificarea și comunicarea

- (1) În cooperare strânsă cu BCE, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare adresate prestatorilor de servicii de plată prevăzuți la articolul 1 alineatul (1) din prezenta directivă, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, specificând:
- (a) cerințele privind procedura de autentificare strictă a clienților menționată la articolul 87 alineatele (1) și (1a);
 - (b) derogările de la aplicarea articolului 87 alineatele (1), (1a) și (1b), pe baza criteriilor stabilite la alineatul (1b);
 - (c) cerințele pe care trebuie să le respecte măsurile tehnice de securitate, în conformitate cu articolul 87 alineatul (1b), în vederea protejării confidențialității și a integrității elementelor de securitate personalizate ale utilizatorilor serviciilor de plată și
 - (d) cerințe comune și sigure pentru comunicarea în scopul autentificării, notificării și informării dintre prestatorii de servicii de plată care oferă servicii de cont, prestatorii de servicii de inițiere a plății, prestatorii de servicii de informare cu privire la conturi, plătitorii și beneficiarii plăților.

- (1a) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în funcție de următoarele obiective:
- asigurarea unui nivel adecvat de securitate pentru utilizatorii plăților prin adoptarea unor cerințe eficiente și bazate pe riscuri;
 - garantarea siguranței fondurilor și a datelor cu caracter personal ale utilizatorilor plăților;
 - asigurarea unei concurențe loiale între prestatorii de servicii de plată;
 - asigurarea neutralității modelelor de afaceri;
 - asigurarea dezvoltării unor mijloace de plată ușor de utilizat și accesibile.
- (1b) Derogările prevăzute la alineatul (1) litera (b) se bazează pe următoarele criterii:
- (a) nivelul de risc pe care îl implică serviciul furnizat;
 - (b) valoarea și/sau recurența tranzacției;
 - (d) canalul de plată utilizat pentru executarea tranzacției.
- (2) ABE înaintează Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la (a se introduce data) [... în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].
- Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (1) în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.
- (3) ABE revizuieste și, după caz, actualizează în mod periodic standardele tehnice de reglementare.

CAPITOLUL 6

PROCEDURI EXTRAJUDICIARE DE RECLAMAȚII ȘI DE REPARAȚIE ÎN VEDEREA SOLUȚIONĂRII LITIGIILOR

SECȚIUNEA 1

PROCEDURI DE RECLAMAȚII

Articolul 88

Reclamațiile

- (1) Statele membre se asigură că sunt instituite proceduri care să permită utilizatorilor serviciilor de plată și altor părți interesate, inclusiv asociațiilor de consumatori, să depună reclamații la autoritățile competente cu privire la presupusele încălcări, de către prestatorii de servicii de plată, ale prezentei directive.
- (2) Dacă este cazul și fără a aduce atingere dreptului de a deferi o cauză justiției în conformitate cu dreptul național procedural, răspunsul autorităților competente informează reclamantul despre existența procedurilor de reclamație și reparație extrajudiciare instituite în conformitate cu articolul 91.

Articolul 89

Autorități competente

- (1) Statele membre desemnează autoritățile competente care să asigure și să monitorizeze respectarea efectivă a prezentei directive. Autoritățile competente în cauză adoptă toate măsurile adecvate pentru a asigura respectarea acesteia. Autoritățile respective nu sunt prestatori de servicii de plată, cu excepția băncilor centrale naționale.
- (1a) Autoritățile competente sunt:
 - (a) fie autorități competente în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010,
 - (b) fie organisme recunoscute de dreptul intern sau de autorități publice anume împuternicite în acest scop de dreptul intern.

- (1b) În cazul în care statele membre au transpus în dreptul civil dispoziții ale prezentei directive referitoare la drepturile și obligațiile dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii serviciilor de plată, prevăzând o acțiune corespunzătoare de drept civil, statele membre pot alege, în vederea garantării respectării efective a directivei, să se asigure că utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii serviciilor de plată au acces la instanțele competente pentru a introduce acțiunile respective. Această dispoziție nu aduce atingere desemnării autorităților competente în temeiul titlului II.
- (2) Autoritățile menționate la alineatul (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin. În cazul în care mai multe autorități competente sunt împuternicite să asigure și să monitorizeze respectarea efectivă a prezentei directive, statele membre se asigură că aceste autorități colaborează îndeaproape pentru a-și putea îndeplini eficient atribuțiile.
- (2a) Autoritățile competente își exercită competențele în conformitate cu dreptul intern:
- (a) fie în mod direct, sub propria autoritate sau sub supravegherea autorităților judiciare,
 - (b) fie înaintând o cerere instanțelor care au competența de a pronunța hotărârea necesară, inclusiv, după caz, printr-o cale de atac dacă nu se dă curs cererii de pronunțare a hotărârii necesare.
- (3) În cazul în care se constată sau se suspectează încălcarea dispozițiilor de drept național adoptate în conformitate cu titlurile III și IV, autoritățile competente menționate la prezentul articol alineatul (1) sunt cele din statul membru de origine al prestatorului de servicii de plată, cu excepția agenților sau sucursalelor care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire, pentru care autoritățile competente sunt cele ale statului membru gazdă.
- (4) Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile competente desemnate menționate la alineatul (1) cel târziu până la [... doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive]. Acestea informează Comisia în legătură cu orice separare a atribuțiilor acestor autorități. De asemenea, statele membre notifică imediat Comisiei orice modificare ulterioară privind desemnarea și competențele acestor autorități.

SECȚIUNEA 2

PROCEDURI EXTRAJUDICIARE DE REPARAȚIE ȘI SANȚIUNI

Articolul 90

Soluționarea pe plan intern a litigiilor

- (1) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată instituie proceduri adecvate și eficiente de soluționare a reclamațiilor consumatorilor, în vederea soluționării reclamațiilor primite de la utilizatorii serviciilor de plată în ceea ce privește drepturile și obligațiile care decurg din titlurile III și IV ale prezentei directive. Aceste proceduri sunt în vigoare în fiecare stat membru în care se oferă serviciile de plată și sunt disponibile în limba oficială a statului membru în care se oferă serviciul.
- (2) Statele membre solicită prestatorilor de servicii de plată să depună toate eforturile posibile pentru a răspunde, printr-o modalitate convenită între prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată, la reclamațiile utilizatorilor serviciilor de plată, abordând toate punctele aduse în discuție, într-un interval de timp corespunzător și cel târziu în termen de 15 zile lucrătoare. În situații excepționale, în cazul în care răspunsul nu poate fi dat în termen de 15 zile lucrătoare din motive independente de voința prestatorului de servicii de plată, acesta este obligat să transmită un răspuns provizoriu, care să indice în mod clar motivele pentru care răspunsul la reclamație va ajunge cu întârziere și să precizeze termenul în care consumatorul va primi răspunsul definitiv. Acest al doilea termen nu poate depăși, în niciun caz, o perioadă suplimentară de 30 de zile lucrătoare.
- (3) Prestatorul de servicii de plată informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la entitățile extrajudiciare de reparație care au competența de a soluționa litigiile privind drepturile și obligațiile care decurg din titlurile III și IV ale prezentei directive.
- (4) Informațiile menționate la alineatul (3) se comunică într-un mod simplu, direct, vizibil și permanent accesibil pe site-ul internet al prestatorului de servicii de plată, în cazul în care acesta există, în termenii și condițiile generale ale contractului dintre prestatorul de servicii de plată și utilizatorul serviciilor de plată. Acestea precizează în ce mod pot fi obținute informații suplimentare privind entitatea extrajudiciară de reparație competentă și modul în care se poate recurge la respectiva entitate.
- (5) [...]

Articolul 91

Reparații extrajudiciare

- (1) Statele membre se asigură că sunt instituite proceduri extrajudiciare adecvate și eficiente de reclamație și reparație în vederea soluționării litigiilor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din titlurile III și IV ale prezentei directive, în conformitate cu legislația internă relevantă și cu legislația Uniunii, Directiva 2013/11/UE, recurgându-se dacă este cazul la organisme existente. Statele membre se asigură că aceste proceduri sunt aplicabile prestatorilor de servicii de plată și că acoperă, de asemenea, activitățile reprezentanților desemnați.
- (2) Statele membre solicită organismelor menționate la alineatul (1) să coopereze pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere privind drepturile și obligațiile care decurg din titlurile III și IV ale prezentei directive.

Articolul 92

Sancțiuni

- (1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării legislației naționale de transpunere a prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile respective sunt eficiente, proporționale și disuasive.
- (2) Statele membre prevăd că autoritatea competentă poate face publică orice sancțiune administrativă care va fi impusă pentru încălcarea măsurilor adoptate în cadrul transpunerii prezentei directive, cu excepția cazului în care această publicare ar pune în pericol grav piețele financiare sau ar cauza daune disproporționate părților implicate.

TITLUL V

ACTE DELEGATE

Articolul 93

Acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, conform articolului 94, în ceea ce privește:

- (a) adaptarea trimiterii la Recomandarea 2003/361/CE de la articolul 4 punctul 29 din prezenta directivă, în cazul în care recomandarea respectivă se modifică;
- (b) actualizarea sumelor prevăzute la articolul 27 alineatul (1) și la articolul 66 alineatul (1), pentru a ține seama de inflație.

Articolul 94

Exercitarea competențelor delegate

- (1) Competența de a adopta acte delegate i se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Delegarea de competențe menționată la articolul 93 i se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată care începe la [a se insera data – data intrării în vigoare a actului legislativ].
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 93 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe prevăzute în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunuia dintre actele delegate deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 93 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 95

Armonizarea deplină

- (1) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatele (1d) și (2), articolului 7 alineatul (3), articolului 27, articolului 31 alineatul (2), articolului 35 alineatul (2), articolului 48 alineatul (6), articolului 50 alineatul (3), articolului 51 alineatul (3), articolului 54 alineatele (2) și (3), articolului 55 alineatul (3), articolului 56 alineatele (2) și (3), articolului 66 alineatul (1b) și articolului 77, în măsura în care prezenta directivă conține dispoziții armonizate, statele membre nu mențin și nici nu introduc alte dispoziții decât cele prevăzute în prezenta directivă.
- (2) În cazul în care un stat membru recurge la oricare dintre opțiunile la care se face trimitere la alineatul (1), acesta informează Comisia despre acest lucru, precum și despre orice modificări ulterioare. Comisia pune informațiile la dispoziția publicului pe un site web sau printr-o altă modalitate ușor accesibilă.
- (3) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată nu derogă, în detrimentul utilizatorilor serviciilor de plată, de la dispozițiile normelor de drept intern care pun în aplicare dispozițiile prezentei directive sau care corespund acestora, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este prevăzută în mod expres în prezenta directivă.

Cu toate acestea, prestatorii de servicii de plată pot decide să acorde condiții mai favorabile utilizatorilor serviciilor de plată.

Articolul 96

Clauza de revizuire

Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Băncii Centrale Europene, în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, un raport privind aplicarea și impactul acesteia, în special în ceea ce privește oportunitatea și impactul normelor privind tarifele prevăzute la articolul 55 alineatele (3) și (4).

Articolul 97

Dispoziție tranzitorie

- (1) Statele membre permit instituțiilor de plată care au început, înainte de [OP: a se introduce data finală de transpunere], să desfășoare activități în conformitate cu dispozițiile de drept intern de transpunere a Directivei 2007/64/CE, să continue aceste activități în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 2007/64/CE, fără să fie obligate să solicite o autorizație în conformitate cu articolul 5 din prezenta directivă sau să se conformeze celorlalte dispoziții stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data finală de transpunere + 6 luni].

Statele membre solicită acestor instituții de plată să prezinte toate informațiile relevante autorităților competente, pentru a permite acestora din urmă să determine, până la [OP: a se introduce data finală de transpunere + 6 luni], dacă respectivele instituții de plată îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II din prezenta directivă și, în caz contrar, ce măsuri trebuie luate pentru a asigura conformitatea sau dacă este necesară o retragere a autorizației.

Instituțiile de plată care, după verificarea de către autoritățile competente, îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II din prezenta directivă, primesc autorizația și sunt înscrise în registrul statului membru de origine și în registrul ABE, prevăzute la articolele 13 și 14 din prezenta directivă. În cazul în care nu îndeplinesc cerințele stabilite în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data finală de transpunere + 6 luni], acestor instituții de plată li se interzice, în conformitate cu articolul 30 din prezenta directivă, să furnizeze servicii de plată.

- (2) Statele membre pot prevedea ca instituțiilor de plată menționate la alineatul (1) primul paragraf din prezentul articol să li se acorde automat autorizație și să fie înscrise în registrul statului lor membru de origine și în registrul ABE, prevăzute la articolele 13 și 14, în cazul în care autoritățile competente dețin deja dovada respectării cerințelor stabilite la articolele 5 și 10. Autoritățile competente informează instituțiile de plată în cauză înainte ca autorizația să fie acordată.
- (3) Statele membre permit persoanelor fizice sau juridice care, înainte de [*OP: a se introduce data finală de transpunere*], au desfășurat activități de servicii de plată în sensul prezentei directive și cărora li s-a acordat o derogare în temeiul articolului 26 din Directiva 2007/64/CE, să continue aceste activități în statul membru în cauză în conformitate cu Directiva 2007/64/CE, până la [*OP: a se introduce data finală de transpunere + 12 luni*], fără a fi obligate să solicite autorizare în temeiul articolului 5 sau să obțină o derogare în temeiul articolului 27 din prezenta directivă sau să se conformeze celorlalte dispoziții stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă. Persoanelor care nu au primit autorizația sau cărora nu li s-a acordat o derogare în acest termen în temeiul prezentei directive li se interzice să presteze servicii de plată în conformitate cu articolul 30 din prezenta directivă.
- (4) Statele membre pot prevedea ca instituțiile beneficiare ale derogării, menționate la alineatul (3) din prezentul articol, să fie automat considerate ca având derogare și ca fiind înscrise în registrul național al statului lor membru de origine și în registrul ABE, prevăzute la articolele 13 și 14, în cazul în care autoritățile competente dețin deja dovada respectării cerințelor stabilite la articolul 27. Autoritățile competente informează instituțiile de plată în cauză.
- (5) În pofida alineatului (1), persoanele juridice care au primit autorizație pentru a furniza servicii de plată dintre cele enumerate la punctul 7 din anexa la Directiva 2007/64/CE beneficiază automat de menținerea drepturilor obținute prin respectiva autorizație în ceea ce privește furnizarea acestor servicii de plată, care sunt considerate drept servicii de plată enumerate la punctul 3 din anexa la prezenta directivă în cazul în care autoritățile competente dețin, până cel târziu la [*OP: a se introduce data finală de transpunere + 24 de luni*], dovada că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 6 litera (c) și la articolul 8 din prezenta directivă.

Articolul 98

Modificări ale Directivei 2002/65/CE

La articolul 4 din Directiva 2002/65/CE, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care se aplică și Directiva [OP: a se introduce numărul prezentei directive] a Parlamentului European și a Consiliului*, dispozițiile în materie de informare prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, cu excepția celor prevăzute la punctul 2 literele (c)-(g), la punctul 3 literele (a), (d) și (e) și la punctul 4 litera (b), se înlocuiesc cu articolele 37, 38, 44 și 45 din respectiva directivă.”

* Directiva... a Parlamentului European și a Consiliului din [a se introduce titlul complet], (JO L...).

Articolul 99

Modificarea Directivei 2013/36/UE

În anexa I la Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ³¹, punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Servicii de plată, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2014/XX/UE a Parlamentului European și a Consiliului* [OP: a se introduce denumirea și numărul prezentei directive după adoptare].”

*Directiva... a Parlamentului European și a Consiliului din...

³¹ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

Articolul 100

Modificări ale Directivei 2009/110/CE

1. La articolul 1 din Directiva 2009/110/CE, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:
„Prezenta directivă nu se aplică valorii monetare utilizate pentru efectuarea tranzacțiilor de plată exceptate în conformitate cu articolul 3 literele (l), (la) și (lb) din Directiva [PSD2].”

1a. La articolul 3 din Directiva 2009/110/CE, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
„Fără a aduce atingere prezentei directive, articolele 5 și 10-16, articolul 18 alineatele (5)-(7) și articolele 19-26c din Directiva [PSD2] se aplică *mutatis mutandis* instituțiilor emitente de monedă electronică.”

2. La articolul 3 din Directiva 2009/110/CE, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:
„(4) Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică să distribuie și să răscumpere moneda electronică prin intermediul unor persoane fizice sau juridice care acționează pe seama acestora. Atunci când instituția emitentă de monedă electronică dorește să distribuie monedă electronică în alt stat membru angajând o astfel de persoană fizică sau juridică, articolul 18 alineatele (5) și (6) și articolele 25a-26c din Directiva [PSD2] se aplică *mutatis mutandis*.”

3. La articolul 3 din Directiva 2009/110/CE, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:
„(5) Fără a aduce atingere alineatului (4), instituțiilor emitente de monedă electronică nu le este permis să emită monedă electronică prin agenți. Instituțiilor emitente de monedă electronică li se permite să furnizeze servicii de plată, menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a), prin intermediul agenților numai dacă sunt îndeplinite condițiile stipulate la articolul 18 din Directiva [PSD2].”

4. La articolul 18 din Directiva 2009/110/CE se adaugă alineatul (4), cu următorul text:

„(4) Statele membre permit instituțiilor emitente de monedă electronică care, înainte de adoptarea Directivei [OP: a se introduce numărul prezentei directive] a Parlamentului European și a Consiliului *, au demarat activități în conformitate cu prezenta directivă și cu Directiva 2007/64/CE în statul membru în care se află sediul lor social, să continue activitățile respective în acel stat membru sau într-un alt stat membru, fără să fie obligate să solicite o autorizație în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă sau să se conformeze altor cerințe stabilite sau menționate în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data finală de transpunere + 6 luni].

Statele membre solicită persoanelor juridice menționate la primul paragraf să prezinte toate informațiile pertinente autorităților competente, pentru a le permite acestora din urmă să determine, până la [OP: a se introduce data definitivă a transunerii + 6 luni], dacă respectivele persoane juridice îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II din prezenta directivă și, în caz contrar, ce măsuri trebuie luate pentru a se asigura conformitatea sau dacă este necesară o retragere a autorizației.

Persoanele juridice menționate la primul paragraf care, în urma verificării realizate de către autoritățile competente, îndeplinesc cerințele prevăzute în titlul II din prezenta directivă primesc autorizația și sunt înscrise în registru. În cazul în care aceste persoane juridice nu îndeplinesc cerințele stabilite în titlul II din prezenta directivă până la [OP: a se introduce data finală a transunerii + 6 luni], li se interzice emiterea de monedă electronică.”

* Directiva... a Parlamentului European și a Consiliului din [a se introduce titlul complet], (JO L...).

**

Articolul 100a

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

1. La articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în limitele domeniului de aplicare al Directivei 94/19/CE, al Directivei 2002/87/CE, al Regulamentului (CE) nr. 1781/2006, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții (*), al Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (**), al Directivei [PSD2] [OP: *a se introduce numărul directivei după adoptare*], al Directivei 2009/110/CE, precum și, în măsura în care aceste acte se aplică instituțiilor financiare și de credit și autorităților competente care le supraveghează, în limitele părților relevante ale Directivelor 2002/65/CE și 2005/60/CE, inclusiv ale tuturor directivelor, regulamentelor și deciziilor adoptate în baza acestor acte, precum și ale oricăror alte acte ale Uniunii cu caracter juridic obligatoriu care conferă sarcini autorității. Autoritatea acționează, de asemenea, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului (***)”

2. La articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„«instituții financiare» înseamnă «instituții de credit» astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din Directiva 2006/48/CE, «întreprinderi de investiții» astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/49/CE, «conglomerate financiare» astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 14 din Directiva 2002/87/CE, «prestatori de servicii de plată» astfel cum sunt definiți la articolul 4 punctul 9 din Directiva [PSD2] [OP: *a se introduce numărul directivei după adoptare*] și «instituții emitente de monedă electronică» astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2009/110/CE, cu excepția faptului că, în ceea ce privește Directiva 2005/60/CE, «instituții financiare» înseamnă instituții de credit și instituții financiare astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele 1 și 2 din directiva respectivă;”

Articolul 101

Abrogare

Directiva 2007/64/CE se abrogă cu efect din [OP: *a se introduce data – ziua următoare datei menționate la articolul 102 alineatul (2) primul paragraf*].

Orice trimitere la directiva abrogată se înțelege ca trimitere la prezenta directivă și se citește în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 102

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la ... ⁺ [doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Acestea comunică Comisiei textul acestor acte.

(2) Statele membre aplică aceste acte începând de la ... ⁺⁺ [doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre asigură aplicarea măsurilor de securitate menționate la articolul 87 alineatele (1), (1a), (1b) și (1d) începând cu 18 luni de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare menționate la articolul 87a.

(5) Statele membre autorizează sau înregistrează noi prestatori de servicii de plată, care oferă serviciile menționate la punctele 7 și 8 din anexa I, de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare menționate la articolul 87a, în conformitate cu alineatul (4).

(6) Statele membre se asigură că, până când prestatorii individuali de servicii de plată care oferă servicii de cont se conformează standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (4), aceștia nu abuzează de situația lor de neconformitate pentru a bloca sau a obstrucționa utilizarea pentru conturile în cauză a serviciilor de inițiere a plății sau de informare.

⁺ JO: a se introduce data – doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

⁺⁺ JO: a se introduce data – doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

Articolul 103

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 104

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

ANEXA I

SERVICII DE PLATĂ (DEFINIȚIA 3 DE LA ARTICOLUL 4)

1. Servicii care permit plasarea de numerar într-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți.
2. Servicii care permit retrageri de numerar dintr-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți.
3. Executarea de tranzacții de plată, inclusiv transferuri de fonduri într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată al utilizatorului sau la un alt prestator de servicii de plată:
 - (a) realizarea de debitări directe, inclusiv debitări directe singulare;
 - (b) executarea tranzacțiilor de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv asemănător;
 - (c) executarea transferurilor credit, inclusiv a ordinelor de plată programată.
4. Executarea de tranzacții de plată în cazul în care fondurile sunt acoperite printr-o linie de credit pentru un utilizator al serviciilor de plată:
 - (a) realizarea de debitări directe, inclusiv debitări directe singulare;
 - (b) executarea tranzacțiilor de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv asemănător;
 - (c) executarea transferurilor credit, inclusiv a ordinelor de plată programată.
5. Emiterea de instrumente de plată și/sau acceptarea de tranzacții de plată.
6. Remiterea de bani.
7. Servicii de inițiere a plății.
8. Servicii de informare cu privire la conturi.

ANEXA II
TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 2007/64/CE	
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)	
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (2)	
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)	
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)	
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (3)	
Articolul 3 litera (o) eliminată	Articolul 3	
Articolul 4 Definiții adăugate	Articolul 4	
Articolul 5 — Norme adăugate pentru cererile de autorizare	Articolul 5	
Articolul 6	Articolul 6	
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)	
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)	
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (3)	
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)	
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)	
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)	
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)	
Articolul 9 alineatul (2) Articolul 9 alineatele (3) și (4) eliminate	Articolul 9 alineatul (2)	
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)	
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)	
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)	
Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (4)	
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 10 alineatul (5)	
Articolul 10 alineatul (6)	Articolul 10 alineatul (6)	
Articolul 10 alineatul (7)	Articolul 10 alineatul (7)	
Articolul 10 alineatul (8)	Articolul 10 alineatul (8)	
Articolul 10 alineatul (9)	Articolul 10 alineatul (9)	
Articolul 11	Articolul 11	
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)	
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (2)	
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)	
Articolul 13	Articolul 13	
Articolul 14 alineatul (1)		
Articolul 14 alineatul (2)		
Articolul 14 alineatul (3)		
Articolul 14 alineatul (4)		
Articolul 15	Articolul 14	

Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)	
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2)	
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (3)	
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (4)	
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)	
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)	
Articolul 17 alineatul (3)		
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (3)	
Articolul 17 alineatul (5)	Articolul 16 alineatul (4)	
Articolul 17 alineatul (6)	Articolul 16 alineatul (5)	
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)	
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)	
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (3)	
Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 17 alineatul (4)	
Articolul 18 alineatul (5)	Articolul 17 alineatul (5)	
Articolul 18 alineatul (6)	Articolul 17 alineatul (6)	
Articolul 18 alineatul (7)	Articolul 17 alineatul (7)	
Articolul 18 alineatul (8)	Articolul 17 alineatul (8)	
Articolul 18 alineatul (9)		
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (1)	
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (2)	
Articolul 20	Articolul 19	
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)	
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (2)	
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 20 alineatul (3)	
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 20 alineatul (4)	
Articolul 21 alineatul (5)	Articolul 20 alineatul (5)	
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)	
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2)	
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 21 alineatul (3)	
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1)	
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (2)	
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (3)	
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)	
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (2)	
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)	
Articolul 25 alineatul (2) – litera (d) eliminată	Articolul 24 alineatul (2)	

Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 25 alineatul (1)	
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 25 alineatul (2)	
Articolul 26 alineatul (3)	Articolul 25 alineatul (3)	
Articolul 26 alineatul (4)	Articolul 25 alineatul (4)	
Articolul 26 alineatul (5)	Articolul 25 alineatul (5)	
Articolul 26 alineatul (6)		
Articolul 26 alineatul (7)		
Articolul 26 alineatul (8)		
Articolul 26 alineatul (9)		
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)	
Articolul 27 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (2)	
Articolul 27 alineatul (3)	Articolul 26 alineatul (3)	
Articolul 27 alineatul (4)	Articolul 26 alineatul (4)	
Articolul 27 alineatul (5)	Articolul 26 alineatul (5)	
Articolul 27 alineatul (6)	Articolul 26 alineatul (6)	
Articolul 28	Articolul 27	
Articolul 29 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)	
Articolul 29 alineatul (2) – litera (c) eliminată	Articolul 28 alineatul (2)	
Articolul 30 alineatul (1)	Articolul 29	
Articolul 30 alineatul (2)		
Articolul 31 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (1)	
Articolul 31 alineatul (2)	Articolul 30 alineatul (2)	
Articolul 31 alineatul (3)	Articolul 30 alineatul (3)	
Articolul 32	Articolul 31	
Articolul 33 alineatul (1)	Articolul 32 alineatul (1)	
Articolul 33 alineatul (2)	Articolul 32 alineatul (2)	
Articolul 33 alineatul (3)	Articolul 32 alineatul (3)	
Articolul 34	Articolul 33	
Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)	
Articolul 35 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)	
Articolul 36 alineatul (1)	Articolul 35 alineatul (1)	
Articolul 36 alineatul (2)	Articolul 35 alineatul (2)	
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)	
Articolul 37 alineatul (2)	Articolul 36 alineatul (2)	
Articolul 37 alineatul (3)	Articolul 36 alineatul (3)	
Articolul 38 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)	
Articolul 38 alineatul (2)		

Articolul 38 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (2)	
Articolul 39		
Articolul 40		
Articolul 41	Articolul 38	
Articolul 42	Articolul 39	
Articolul 43	Articolul 40	
Articolul 44 alineatul (1)	Articolul 41 alineatul (1)	
Articolul 44 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (2)	
Articolul 44 alineatul (3)	Articolul 41 alineatul (3)	
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 42 alineatul (1)	
Articolul 45 alineatul (2)	Articolul 42 alineatul (2)	
Articolul 45 alineatul (3)	Articolul 42 alineatul (3)	
Articolul 45 alineatul (4)	Articolul 42 alineatul (4)	
Articolul 45 alineatul (5)	Articolul 42 alineatul (5)	
Articolul 45 alineatul (6)	Articolul 42 alineatul (6)	
Articolul 45 alineatul (7)	Articolul 42 alineatul (7)	
Articolul 46	Articolul 43	
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 44 alineatul (1)	
Articolul 47 alineatul (2)	Articolul 44 alineatul (2)	
Articolul 47 alineatul (3)	Articolul 44 alineatul (3)	
Articolul 48 alineatul (1)	Articolul 45 alineatul (1)	
Articolul 48 alineatul (2)	Articolul 45 alineatul (2)	
Articolul 48 alineatul (3)	Articolul 45 alineatul (3)	
Articolul 48 alineatul (4)	Articolul 45 alineatul (4)	
Articolul 48 alineatul (5)	Articolul 45 alineatul (5)	
Articolul 48 alineatul (6)	Articolul 45 alineatul (6)	
Articolul 49	Articolul 46	
Articolul 50 alineatul (1)	Articolul 47 alineatul (1)	
Articolul 50 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (2)	
Articolul 50 alineatul (3)	Articolul 47 alineatul (3)	
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1)	
Articolul 51 alineatul (2)	Articolul 48 alineatul (2)	
Articolul 51 alineatul (3)	Articolul 48 alineatul (3)	
Articolul 52 alineatul (1)	Articolul 49 alineatul (1)	
Articolul 52 alineatul (2)	Articolul 49 alineatul (2)	
Articolul 53 alineatul (1)	Articolul 50 alineatul (1)	
Articolul 53 alineatul (2)	Articolul 50 alineatul (2)	

Articolul 54 alineatul (1)	Articolul 51 alineatul (1)	
Articolul 54 alineatul (2)	Articolul 51 alineatul (2)	
Articolul 54 alineatul (3)	Articolul 51 alineatul (3)	
Articolul 54 alineatul (4)	Articolul 51 alineatul (4)	
Articolul 55 alineatul (1)	Articolul 52 alineatul (1)	
Articolul 55 alineatul (2)	Articolul 52 alineatul (2)	
Articolul 55 alineatul (3)	Articolul 52 alineatul (3)	
Articolul 55 alineatul (4)		
Articolul 56 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)	
Articolul 56 alineatul (2)	Articolul 53 alineatul (2)	
Articolul 56 alineatul (3)	Articolul 53 alineatul (3)	
Articolul 57 alineatul (1)	Articolul 54 alineatul (1)	
Articolul 57 alineatul (2)	Articolul 54 alineatul (2)	
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 54 alineatul (3)	
Articolul 57 alineatul (4)	Articolul 54 alineatul (4)	
Articolul 58 alineatul (1)		
Articolul 58 alineatul (2)		
Articolul 58 alineatul (3)		
Articolul 58 alineatul (4)		
Articolul 59 alineatul (1)		
Articolul 59 alineatul (2)		
Articolul 59 alineatul (3)		
Articolul 60 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (1)	
Articolul 60 alineatul (2)	Articolul 55 alineatul (2)	
Articolul 60 alineatul (3)	Articolul 55 alineatul (3)	
Articolul 60 alineatul (4)	Articolul 55 alineatul (4)	
Articolul 61 alineatul (1)	Articolul 56 alineatul (1)	
Articolul 61 alineatul (2)	Articolul 56 alineatul (2)	
Articolul 62 alineatul (1)	Articolul 57 alineatul (1)	
Articolul 62 alineatul (2)	Articolul 57 alineatul (2)	
Articolul 63 alineatul (1)	Articolul 58	
Articolul 63 alineatul (2)		
Articolul 64 alineatul (1)	Articolul 59 alineatul (1)	
Articolul 64 alineatul (2)	Articolul 59 alineatul (2)	
Articolul 65 alineatul (1)	Articolul 60 alineatul (1)	
Articolul 65 alineatul (2)		
Articolul 65 alineatul (3)	Articolul 60 alineatul (2)	

Articolul 66 alineatul (1)	Articolul 61 alineatele (1) și (2)	
Articolul 66 alineatul (2)	Articolul 61 alineatele (4) și (5)	
Articolul 67 alineatul (1)	Articolul 62 alineatul (1)	
Articolul 67 alineatul (2)	Articolul 62 alineatul (2)	
Articolul 67 alineatul (3)	Articolul 62 alineatul (3)	
Articolul 68 alineatul (1)	Articolul 63 alineatul (1)	
Articolul 68 alineatul (2)	Articolul 63 alineatul (2)	
Articolul 69 alineatul (1)	Articolul 64 alineatul (1)	
Articolul 69 alineatul (2)	Articolul 64 alineatul (2)	
Articolul 70 alineatul (1)	Articolul 65 alineatul (1)	
Articolul 70 alineatul (2)	Articolul 65 alineatul (2)	
Articolul 70 alineatul (3)	Articolul 65 alineatul (3)	
Articolul 71 alineatul (1)	Articolul 66 alineatul (1)	
Articolul 71 alineatul (2)	Articolul 66 alineatul (2)	
Articolul 71 alineatul (3)	Articolul 66 alineatul (3)	
Articolul 71 alineatul (4)	Articolul 66 alineatul (4)	
Articolul 71 alineatul (5)	Articolul 66 alineatul (5)	
Articolul 72 alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)	
Articolul 72 alineatul (2)	Articolul 67 alineatul (2)	
Articolul 72 alineatul (3)	Articolul 67 alineatul (3)	
Articolul 73 alineatul (1)	Articolul 68 alineatul (1)	
Articolul 73 alineatul (2)	Articolul 68 alineatul (2)	
Articolul 74 alineatul (1)	Articolul 69 alineatul (1)	
Articolul 74 alineatul (2)	Articolul 69 alineatul (2)	
Articolul 74 alineatul (3)	Articolul 69 alineatul (3)	
Articolul 75	Articolul 70	
Articolul 76	Articolul 71	
Articolul 77	Articolul 72	
Articolul 78 alineatul (1)	Articolul 73 alineatul (1)	
Articolul 78 alineatul (2)	Articolul 73 alineatul (2)	
Articolul 79 alineatul (1)	Articolul 74 alineatul (1)	
Articolul 79 alineatul (2)	Articolul 74 alineatul (2)	
Articolul 79 alineatul (3)	Articolul 74 alineatul (2)	
Articolul 79 alineatul (4)	Articolul 74 alineatul (2)	
Articolul 79 alineatul (5)	Articolul 74 alineatul (3)	
Articolul 80 alineatul (1)	Articolul 75 alineatul (1)	
Articolul 80 alineatul (2)	Articolul 75 alineatul (2)	

Articolul 80 alineatul (3)	Articolul 75 alineatul (3)	
Articolul 81	Articolul 76	
Articolul 82 alineatul (1)	Articolul 77 alineatul (1)	
Articolul 82 alineatul (2)	Articolul 77 alineatul (2)	
Articolul 83	Articolul 78	
Articolul 84	Articolul 79	
Articolul 85 alineatul (1)		
Articolul 85 alineatul (2)		
Articolul 85 alineatul (3)		
Articolul 85 alineatul (4)		
Articolul 86 alineatul (1)		
Articolul 86 alineatul (2)		
Articolul 86 alineatul (3)		
Articolul 86 alineatul (4)		
Articolul 87 alineatul (1)		
Articolul 87 alineatul (2)		
Articolul 87 alineatul (3)		
Articolul 88 alineatul (1)	Articolul 80 alineatul (1)	
Articolul 88 alineatul (2)	Articolul 80 alineatul (2)	
Articolul 89 alineatul (1)		
Articolul 89 alineatul (2)		
Articolul 89 alineatul (3)	Articolul 82 alineatul (2)	
Articolul 89 alineatul (4)		
Articolul 90 alineatul (1)		
Articolul 90 alineatul (2)		
Articolul 90 alineatul (3)		
Articolul 91 alineatul (1)	Articolul 83 alineatul (1)	
Articolul 91 alineatul (2)	Articolul 83 alineatul (2)	
Articolul 92 alineatul (1)		
Articolul 92 alineatul (2)		
Articolul 93	Articolul 84	
Articolul 94 alineatul (1)		
Articolul 94 alineatul (2)		
Articolul 94 alineatul (3)		
Articolul 94 alineatul (4)		
Articolul 94 alineatul (5)		
Articolul 95 alineatul (1)	Articolul 86 alineatul (1)	

Articolul 95 alineatul (2)	Articolul 86 alineatul (2)	
Articolul 95 alineatul (3)	Articolul 86 alineatul (3)	
Articolul 96	Articolul 87	
Articolul 97	Articolul 88	
Articolul 98 alineatul (1)		
Articolul 98 alineatul (2)		
Articolul 99 alineatul (1)		
Articolul 99 alineatul (2)		
Articolul 101		
Articolul 102 alineatul (1)	Articolul 94 alineatul (1)	
Articolul 102 alineatul (2)	Articolul 94 alineatul (1)	
Articolul 102 alineatul (3)	Articolul 94 alineatul (2)	
Articolul 103	Articolul 95	
Articolul 104	Articolul 96	
Anexa I	Anexă	
